

Un singur lucru trebuie

Hans Erik Nissen

1

Un singur lucru trebuie

Vol. 1

Un singur lucru trebuie

Vol. 1

Hans Erik Nissen

Dansk Balkan Mission 2018

Un singur lucru trebuie, Vol. 1

Titlul original: "Et er nødvendigt"

Hans Erik Nissen

Director al Colegiului Biblic Hillerod,
al Misiunii Luterane, între anii 1970-2003

© Dansk Balkan Mission, Rodding, Denmark

Prima imprimare: 2012

2a. imprimare: 2018

Editor: Knud W. Skov - Dansk Balkan Mission

Traducere: Gert Gravgaard (Engleză) / Estera Lavinia Decean (Română)

Consultați: Dudley și Betty Reeves, Ripon, Anglia

Grafica: Knud W. Skov

Imprimat de Drukarnia Beltrani, ul. Śliwkowa 1, 31-982 Kraków, Polska

Coperta: "Rugul aprins LVII", de Jorn Henrik Olsen (www.jornhenrik.com)

Toate citatele biblice au avut la bază sau au fost preluate din Biblia traducerea
Cornilescu, Editura La Buona Novella Inc. 2010

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored in a retrieval
system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical,
photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of
the publishers.

Dansk Balkan Mission

Br. Roddingvej 5a,

DK - 6630 Rødding

www.balkanmission.dk

dbm@balkanmission.dk

Prefață

Scopul acestei cărți este acela de a aduce un mesaj simplu, clar și dătător de viață, despre Isus. Cu toții avem nevoie de acest mesaj. Multe dintre meditații se concentrează pe acel singur lucru care trebuie: **Isus Hristos ca mântuitor și răscumpărător al celor pierduți.**

Rugăciunea mea este ca aceste meditații să ajute pe cineva să creadă și să rămână în credința în Isus. Toate izvoarele tale sunt în El. Isus este tot ce ai nevoie. Ești sărac în tine însuși, dar în El, ai de toate din belșug.

Atunci când Duhul Sfânt ne descoperă binecuvântările din Hristos, adâncul inimii noastre este sfințit și rodim pentru Dumnezeu. Inima ne este umplută de laudă și biruință, și prin orișice am trece, în viața noastră se vede biruița lui Isus Hristos.

Astfel, prin cartea aceasta dorec să dăruiesc altora ceea ce mi-a îmbogățit mie viața. Fie ca Dumnezeu să reverse asupra voastră binecuvântarea Lui, prin Cuvântul care va rămâne, când cerul și pământul vor trece.

Copenhaga 2012

Hans Erik Nissen

1 Ianuarie

Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israeliți, este să fie mântuiți.

Romani 10:1

Ne stă înaintea un nou an, și ne încercăm tot felul de gânduri: Ce va aduce noul an? Ce-ar trebui să facem ca să fie un an bun? Oare anul acesta ne va aduce război, sau alte nenorociri?

Desigur, anul nou trebuie întâmpinat cu seriozitate.

Dar în mijlocul tuturor temerilor și speranțelor, există un lucru mai important decât orice altceva: mântuirea noastră.

Nici unul nu știm dacă pe piatra de mormânt nu ne va fi trecut anul acesta, sau dacă Domnul Isus nu va reveni în acest an. Dar de un lucru putem fi siguri: va veni o zi când nimic altceva nu va mai conta - totul se va reduce la mântuire sau osândă.

Tu, care ești mântuit, trebuie să stai tare în credința ta în Isus, în anul acesta. Trebuie să crești în cunoașterea nemărginitelor bogății pe care le deții în Isus. Ajutorul Lui îți va fi suficient pentru tot ce ți s-ar putea întâmpla. El Însuși îți va fi putere, tărie, siguranță. De aceea, nu te teme, ci încrede-te cu putere în Cel ce te-a mântuit. El va continua și va duce la bun sfârșit lucrarea pe care a început-o.

Dacă nu ești creștin, roagă-te lui Dumnezeu ca acesta să fie anul mântuirii tale. Nu-L lăsa să te caute în zadar! Pocăiește-te și crede în Domnul!

Mai mult decât orice altceva, avem nevoie să vedem suflul Duhului Sfânt mișcându-se peste țara noastră. Să-I cerem lui Dumnezeu trezire. Dacă am putea vedea din nou pustiul înflorind, ca o grădină de trandafiri!

Nimic nu este cu neputință la Dumnezeu. El nu depinde de circumstanțe. El este Dumnezeul minunilor, care poate învia morții.

De aceea, să-I cerem lui Dumnezeu mântuire: mântuire pentru noi, pentru cei dragi nouă, pentru cei pe care îi numim poporul nostru și pentru câmpul de misiune pe care Dumnezeu ni l-a dat ca responsabilitate. Rugăciunea este de folos. Dumnezeu este un Dumnezeu care ne aude rugăciunile – și în noul an.

Un singur lucru trebuie.

Luca 10:42

Trebuie să-ți imprimi în minte Cuvântul Domnului. Trebuie să îl auzi din nou și din nou, pentru că este atât de greu să îl ții în inimă - gândurile lui Dumnezeu nu sunt gândurile noastre.

Crezi că sunt multe alte lucruri mai importante –asta pentru că nu înțelegi ce înseamnă veșnicia. Minte ta nu poate cuprinde un timp care nu are sfârșit. Descrierea biblică a iadului te umple de groază, dar tot nu înțelegi pe deplin grozăvia pierzării. Fericirea raiului îți copleştește mintea, și înțelegi doar că slava raiului depășește cu mult puterea noastră de înțelegere.

Dacă ai putea cuprinde realitatea veșnică, în felul în care o vede Isus, ți-ar fi foarte clar că există un lucru – un singur lucru – de care e nevoie. În ziua judecății nu va fi o singură posibilitate, ci două. La judecată, Dumnezeu nu va vorbi la fel, tuturor. Pe unii îi va numi fericiți, pe alții blestemați.

Judecata lui Dumnezeu este veșnică. Ea nu poate fi schimbată. De aceea, toate celelalte lucruri sunt nimic, în comparație cu verdictul pe care îl va da Dumnezeu cu privire la mântuire sau osândă.

În Împărăția lui Dumnezeu, pentru a ajunge la destinație, trebuie să merg pe drumul care duce la destinație. Dacă vreau să ajung în cer, trebuie să merg pe drumul care duce la cer.

Singurul lucru necesar pentru mântuire este să facem ce a făcut Maria: să ne așezăm la picioarele lui Isus și să-I ascultăm cuvintele. Maria nu a șezut jos ca să critice sau să evalueze, nici nu a crezut că persoana ei are ceva deosebit, dar a descoperit că Isus spunea cuvinte binecuvântate. Trebuia să le audă, ca să poată trăi!

Un singur lucru trebuie!

Cel mai important lucru, în viața unui copil al lui Dumnezeu, este Cuvântul lui Dumnezeu. Fără el nu putem ajunge în cer, pentru că Isus este Cuvântul lui Dumnezeu, și fără El, nu este mântuire.

De aceea, avem un singur lucru de făcut: să ne asumăm consecințele faptului că un singur lucru trebuie, și acela este să dăm Cuvântului lui Dumnezeu locul de cinste în viețile noastre.

3 Ianuarie

Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma uși de aramă, și voi rupe zăvoarele de fier.

Isaia 45:2

Umblarea pe calea lui Dumnezeu aduce adesea mari greutăți. Vom întâlni uși de aramă și zăvoare de fier.

Încercările și suferința nu înseamnă că nu mai ești acolo unde dorește Dumnezeu să fii; iar lucrul acesta este valabil atât în familie, cât și la locul de muncă și în biserică.

După 70 de ani de robie babiloniană, poporul Israel nu părea să aibă prea mari șanse de a revedea Ierusalimul.

Cu toate acestea, Dumnezeu este Dumnezeu. El a mers înaintea lui Israel, și va face același lucru și pentru tine. El va netezi orice obstacol.

Poate ți se pare că Dumnezeu te-a condus pe căi strâmte și întunecoase, care nu se mai termină. Dar vei ajunge la final. Dumnezeu niciodată nu va îngădui ca fiii Lui să sfârșească în disperare. Zorile se vor arăta din nou! Pentru unii, lumina lor se va vedea doar în veșnicie, dar pe mulți dintre noi Dumnezeu ne scoate la loc larg chiar aici, pe pământ.

Dacă ești dintre cei care au umblat deja ani de zile cu Isus, înseamnă că ai câștigat până acum o experiență binecuvântată: de nenumărate ori Domnul te-a izbăvit din mijlocul încercărilor, când ai chemat Numele Lui, în strâmtorarea ta!

De aceea trebuie să te încrezi puternic în Dumnezeu și acum. Nu privi la nevrednicia ta și nu-i îngădui să anuleze promisiunile lui Dumnezeu. Dimpotrivă, aștește-ți ochii asupra harului lui Dumnezeu. Dragostea lui Dumnezeu nu e clădită pe vrednicia ta de a fi iubit. Este pur și simplu rezultatul faptului că inima lui Dumnezeu clocotește de dragoste pentru tine.

Dumnezeu nu te-a uitat. Te vede, pentru că El Însuși pășeste înaintea ta. Mergi înainte, și în curând ochii tăi se vor deschide să Îl vezi, pentru că El îți netezește drumul.

Încercarea și suferința nu sunt veșnice. Nu trebuie să-ți câștigi singur biruința. Domnul va lupta pentru tine. Ridică-ți ochii! Nu cădea în deznădejde! Tu ai un viitor și o nădejde.

4 Ianuarie

Le-a trimis înainte pe un om; Iosif a fost vândut ca rob.

Psalmul 105:17

Oare să fi existat măcar un singur om care s-a gândit că Dumnezeu era Cel ce îl trimisese pe Iosif în Egipt? Nu îl vânduseră frații lui? Nu negustorii madianiți l-au dus în Egipt? Nu l-au vândut ei în piața de sclavi? N-a fost soția lui Potifar cea care l-a acuzat pe nedrept și l-a făcut să fie aruncat în temniță? Nu a fost paharnicul cel care a uitat de el?

Într-adevăr, așa a fost.

Unde era Dumnezeu când se întâmplau toate acestea? Dumnezeu se afla în toate. În spatele a tot ceea ce se vedea, era Dumnezeu care pregătea izbăvirea poporului Său de la înfometare, prin Iosif.

Ți se întâmplă o serie de lucruri care pot părea accidente ciudate, cu toate că nu sunt. Dumnezeu are un plan cu tine și cu alții pe care plănuieste să îi binecuvânteze prin tine. Sunt vremuri în care nu vedem calea lui Dumnezeu, așa cum nici Iosif nu o vedea. Dar el s-a alipit strâns de Cuvântul lui Dumnezeu și prin acest Cuvânt al lui Dumnezeu a rămas în picioare.

Nu putem ghici gândurile lui Dumnezeu, dar El ni s-a revelat prin Biblie. De aceea trebuie să luăm aminte la ceea ce este scris, pentru că toate cuvintele Scripturii au fost scrise ca să ne fie de ajutor atunci când Dumnezeu ne trece prin strâmtorări și încercări. Când Dumnezeu te pedepsește, îți poate lua multe lucruri, dar niciodată nu va lua Cuvântul Său de la tine, pentru că prin el te asigură că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce Îl iubesc pe El.

Uneori Dumnezeu ne descoperă căile Sale cât încă suntem în viață. Iosif și mulți alții au experimentat acest lucru. Alteori nu primim nici o explicație de partea aceasta a veșniciei.

Indiferent cum lucrează Dumnezeu, tu, care ești un copil al Lui, trebuie să fii încredințat că nu ești lăsat în voia sorții. Tatăl ceresc este Cel ce guvernează universul. Frații împietriți și nemiloși sunt parte a planului lui Dumnezeu, la fel și acuzațiile nedrepte și temnița.

De aceea trebuie să rămâi pe calea lui Dumnezeu, chiar dacă îți este greu. Supune-te voii Lui, căci la vremea potrivită El te va scoate din nou la loc larg, vei fi o binecuvântare pentru alții și vei proslăvi Numele lui Dumnezeu.

5 Ianuarie

Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu.
Filipeni 3:8

E dificil pentru un copil al lui Dumnezeu să privească toate lucrurile ca o pierdere; aceasta se poate întâmpla doar atunci când avem o perspectivă corectă, care depinde de măsura cunoașterii lui Isus.

De aceea trebuie să te întorci mereu la cea mai adevărată și profundă temelie a vieții, singura de nezdruccinat – cunoașterea lui Isus. Nu știi prea multe despre nimic altceva. Într-o singură clipă, toate circumstanțele se pot schimba – dar Isus nu se schimbă.

Pe măsură ce trec anii, și tu te schimbi. Ni se pare greu de crezut că am putea fi loviți de o boală grea sau de o durere mare, și totuși, astfel de lucruri se întâmplă. Dacă Isus nu va veni în timpul vieții noastre, într-o zi vom fi îngropați – dacă vom avea norocul să avem parte de un mormânt; poate vom muri în timpul unui război nuclear și nu va mai rămâne nimeni să-i îngroape pe cei morți.

Vom pierde totul, înafară de cunoașterea lui Isus, pe care nici măcar moartea nu o poate opri.

Te-ai gândit vreodată la felul în care cele mai bune lucruri din viață se destramă? Încetul cu încetul, Dumnezeu îți arată tot mai mult din nimicnicia ta. Vei ajunge la concluzia că până și creștinismul tău este infectat de păcat și egoism. Dacă Dumnezeu nu ți-ar acoperi slujirea pentru Împărăția Lui cu harul Său, ai fi condamnat la pierzare, pentru că nici măcar slujirea ta nu este sfântă înaintea lui Dumnezeu. El îți cunoaște sentimentele, gândurile și lipsa de râvnă. Nimic nu este ascuns de ochii Lui. Totul te condamnă și te acuză.

În cazul acesta, nu este cu adevărat o bogăție să le pot socoti pe toate ca o pierdere, și să mă întorc spre Isus? El nu m-a părăsit niciodată, și nici nu o va face. Ce har să Îl pot cunoaște! El rămâne necurmat înaintea ochilor mei. Prin credință, Îl văd față în față, prin Cuvântul Său.

Nu obosesc niciodată să mă gândesc la Isus, și nu voi obosi nici în veșnicie. El este Cel dintâi pe care Îl vor căuta ochii mei, atunci când voi trece hotarul. Și când ochii mei Îl vor fi văzut, pe El îmi vor fi ațintite privirile pentru veșnicie.

A-L cunoaște pe Isus este cel mai minunat lucru din veșniciei în veșnicii!

6 Ianuarie

Și ceea ce câștigă biruința asupra lumii, este credința noastră.

1 Ioan 5:4

Credința înseamnă încredere în Isus. A avea credință mare înseamnă a avea încredere mare.

Întreaga lume necredincioasă socotește credința drept un nimic, iar cel care se încrede în Isus și își clădește viața pe El este considerat naiv.

Dumnezeu, însă, judecă lucrurile altfel. Ceea ce caută El la un om este tocmai credința. Dacă aceasta nu există, este cu neputință ca omul acela să Îi fie plăcut.

Indiferent ce ai făcut sau faci, niciodată nu vei putea învinge lumea prin puterile tale; dar credința ta a biruit, și asta deoarece credința ta este imposibil de separat de Cel în care crezi. Cuvântul despre Isus ți-a sădit credința în inimă și același Cuvânt o hrănește zi de zi.

Ai crescut împreună cu Isus; ceea ce I se aplică Lui, ți se aplică și ție.

Isus a biruit lumea, tocmai când părea că lumea L-a biruit pe El. Lumea a crezut că L-a invins în Vinerea Mare, dar s-a înșelat. Lucrurile stăteau exact invers: lumea a fost biruită prin Crucea lui Isus.

Același lucru se întâmplă și azi: după toate aparențele, lumea pare să învingă, și merge din victorie în victorie. Tot ce își are rădăcinile într-o perspectivă creștină asupra vieții și a naturii umane este aruncat peste bord. Religii necunoscute încep să răsără în vechile țări creștine. Neo-păgânismul începe să se răspândească în gândire și în modul de viață. Pare că lumea va birui credința, totuși nu va fi așa. În mijlocul acestei lumi sunt unii care nu sunt din lume, ci au biruit lumea. Credința lor va dăinui chiar și atunci când toate vor cădea pradă focului și pământul va rămâne pustiu.

Credința în Isus va dăinui.

Credința este legătura dintre tine și El, iar moartea nu o poate rupe. Legătura aceasta este veșnică, de aceea trebuie să rămâi în această credință simplă, care este slabă în ea însăși, dar cunoaște puterea lui Isus. Isus Își va desăvârși lucrarea dacă ții credința. Atunci vei putea cânta: "De-acum am biruință veșnică în Domnul meu Isus!"

M-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.

Psalmul 138:3

Îți spui: Îmi lipsește curajul.

Te-ai dat bătut. Ai încercat să te străduiești iar și iar. Ți-ai adunat toate puterile, și tot degeaba – nu ai destulă putere.

Ai înțeles greșit: Dumnezeu nu a așteptat niciodată să reușești ca rezultat al faptului că te-ai străduit suficient. Tot ce ai putea realiza prin puterea ta, ar fi să mergi înainte. Dar, în felul acesta, dai peste atâtea ocazii să cazi. Mai devreme sau mai târziu, te vei poticni și vei intra în bucluc.

Nu! Ai nevoie să primești curaj și îmbărbătare de la Domnul. El este singurul care îți poate da curaj, chiar și atunci când totul se ridică împotriva ta.

Dumnezeu nu îți dă curaj într-un mod misterios. Domnul Își trimite ajutorul din cer, când Îl întâlnești în Cuvântul Lui. De aceea cei descurajați trebuie să trăiască prin Cuvântul Domnului. Trebuie să citești și să păzești Cuvântul, să crezi din toată inima că lucrurile stau întocmai cum spune Cuvântul lui Dumnezeu. Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui este cu adevărat “o candelă pentru picioarele mele”; nu trebuie să renunți la această candelă.

Tu, care te ții strâns de Cuvântul Domnului, trebuie să știi că Dumnezeu va lăsa lumina Cuvântului peste tine. Te va ajuta și te va conduce prin Duhul Sfânt. Cuvântul se va imprima în inima ta și va deveni una cu ea. Atunci se va întâmpla minunea: vei primi curaj. Nu te vei mai gândi la tine însuși, pentru că vei fi fost învins de Cuvântul lui Dumnezeu. Vei fi început să te sprijinești pe el, și el va fi devenit stânca tare pe care ți-e clădită viața.

Toate de s-ar clătina, Cuvântul rămâne în picioare. Poate că nu-l înțelegi, dar știi că toate promisiunile și lucrările Domnului rămân în vigoare pentru totdeauna.

Cuvântul Lui te-a ridicat din nou. Mergi înainte cu înțelepciune. Ai primit îmbărbătare prin Duhul Sfânt din inima ta. Poți să îți ridici ochii către cer și să-I spui Domnului: “M-ai îmbărbătat și mi-ai întărit sufletul.”

Când a îmbătrânit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei.

1 Împărați 11:4

Cum vei fi la bătrânețe? Vei deveni cucernic și pios? Un sfânt? Sfârșitul vieții te va conduce cu cinste înaintea lui Dumnezeu? Oare îți vei petrece orele libere în rugăciune?

Mulți și-au făcut vise deșarte despre cum își vor trăi credința când vor îmbătrâni, dar în cele mai multe cazuri, omul își continuă viața în aceeași direcție în care și-a trăit tinerețea și anii maturității.

La fel i s-a întâmplat și lui Solomon. Sunt foarte mult lucruri bune de spus despre el: a urmărit adevăratele valori spirituale și uname în multe feluri, dar nu în toate domeniile.

În legea privitoare la împărat din Deuteronom 17:14-20, Domnul spune ca împăratul să nu aibă multe soții, să nu adune bogății mari, să nu aibă mulți cai. Solomon nu s-a supus acestor porunci ale lui Dumnezeu. Timp de mulți ani, a părut că se descurcă bine, dar sfârșitul vieții sale a fost șocant: până la urmă a ajuns un idolatru.

Solomon te întreabă azi: Ai intrat cumva pe un drum care la bătrânețe te va duce în iad? Există domenii în viața ta în care nu trăiești în ascultare de Cuvântul lui Dumnezeu? Trebuie să conștientizezi că în viața unui creștin pot avea loc căderi cruciale, chiar dacă din afară totul pare a merge foarte bine.

E important să îți închei socotelile cu păcatul. Dacă îl lași să se statornicească în tine, îți va aduce moartea - moartea veșnică - și atunci va fi prea târziu să te mai pocăiești. Nu încerca să te consolezi cu toate lucrurile bune pe care le faci. Nu căuta justificări pentru păcatul din viața ta.

Iar pentru tine, care deja ai îmbătrânit: încă mai este vreme pentru pocăință. Poate ai irosit multe ocazii și nimic nu ți-a reușit în viață - trebuie să îți spun că Isus a venit să mântuiască pe cei păcătoși. În Isus este nădejde. Indiferent cât de mult te-ai îndepărtat, Isus te poate mântui, și toată viața ta poate fi îndreptată.

Isus te cheamă azi. Spune-I DA! Abia atunci sfârșitul vieții tale va putea fi altfel decât al lui Solomon.

Învață-ne să ne numărăm bine zilele, ca să căpătăm o inimă înțeleaptă.

Psalmul 90:12

De ce mă eschivez de la a-mi număra zilele? Pentru că moartea este cel din urmă vrăjmaș și pentru că firii mele nu îi place să se gândească la faptul că într-o bună zi va trebui să mă lupt cu moartea și trupul meu va fi îngropat.

Cuvântul lui Dumnezeu mă cunoaște pe de-a-ntregul, de aceea îmi arată calea pe care trebuie să merg. Îl pot ruga pe Tatăl meu ceresc să îmi dea priceperea pe care nu o pot găsi singur, iar acestei priceperi îi urmează înțelepciunea inimii.

Diavolul încearcă să mă facă să uit de moarte; dușmanul sufletului meu știe că mă poate convinge să alung orice gând despre sfârșitul vieții și să îmi întorc gândurile spre lumea aceasta, pentru a pune la punct toate detaliile vieții de aici, de parcă n-ar trebui să plec niciodată.

A te ruga să înveți să îți numeri bine zilele înseamnă a cere să primești simțul realității. Dumnezeu este gata să ne învețe – ne poate arăta în multe feluri vremelnicia noastră: bolile grele ne obligă să medităm; moartea prietenilor are același efect asupra noastră; dacă nu mai ești tocmai tânăr, veștile despre moartea altora îți amintesc că mulți mor înainte chiar de a ajunge la vârsta ta.

Ferice de tine dacă ți-ai încheiat socotelile și ești gata de plecare. Știi bine că moartea poate veni pe neașteptate. Poți privi în urmă la viața ta, cu mulțumire. Domnul te-a purtat prin zile însorite și zile întunecate – ai fost în permanență copleșit cu harul iertării păcatelor.

Pe de altă parte, poți privi înainte cu încredere. Toate lucrurile care îți aparțin, prin credință, vor deveni vizibile într-o zi. Vei fi reunit cu acea mare mulțime pe care nimeni nu o poate număra, cu oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Atunci puținul va fi mult. Ochii tuturor vor fi întorși înspre Dumnezeu Tatăl, Cel Atotputernic, și înspre Mielul. Duhul Sfânt Îl va proslăvi pe Dumnezeu și veșnicia întreagă va răsună în cântece de laudă.

Când Dumnezeu te învață să îți numeri zilele, îți îngăduie să privești viața din perspectiva veșniciei, iar aceasta îți înțelepțește inima.

Iată, chiar suferințele mele erau spre mântuirea mea.

Isaia 38:17

Lucrurile triste din viața ta sunt periculoase, pentru că te pot transforma într-un om plin de amărăciune. Minte e mereu în primejdia de a lua culoarea lucrurilor cu care se întâlnește, și este natural să reacționeze în felul acesta. De la Cădere, natura noastră însăși este pervertită – dacă o urmăim, îi întoarcem spatele lui Dumnezeu și pierim.

Împăratul Ezechia a fost unul dintre puținii împărați temători de Dumnezeu pe care i-a avut Iuda. Amărăciunea din viața lui s-a transformat în pace. Era pe moarte, dar știa că lucrurile amare și greu de îndurat erau felul în care îl disciplina Dumnezeu. De aceea, în necazul lui, s-a întors înspre Dumnezeu.

Dumnezeu vrea ca și ție să îți fie de folos încercările prin care treci, dar aceasta are loc doar dacă realizezi că tot ceea ce ți se întâmplă este, la urma urmei, doar între tine și Dumnezeu. Da, chiar și atunci când Satan se dezlănțuie împotriva ta, trebuie să știi că Dumnezeu este mai puternic decât cel puternic și nici un vrăjmaș al Lui nu poate merge mai departe decât îi îngăduie El.

Prin amărăciunile vieții, Dumnezeu ne descoperă ce înseamnă să trăim ca păcătoși pierduți într-o lume în care plata păcatului este moartea. Lumea și pofta ei își dau arama pe față, și înțelegi că pacea pe care o oferă lumea se sfârșește întotdeauna în necaz.

Lumea nu îți poate oferi ceea ce-ți râvnește sufletul. Dacă ai putea vedea dincolo de fațada celor pe care lumea i-a făcut fericiți, ai vedea cum viermele amărăciunii roade însăși străfundul vieților lor. Lumea dezamăgește și înșală – și cea mai mare înșelăciune e tocmai cea de la sfârșit. De aceea, amărăciunea vieții este însăși chemarea lui Dumnezeu: întoarce-te la El, căci numai El poate da pace inimii tale. Cu Isus și doar în Isus găsești apa care poate stămpăra setea arzătoare a sufletului tău.

Isus te-a împăcat cu Dumnezeu. Prin credința în jertfa Lui de la Golgota poți dobândi pacea, în ciuda tuturor lucrurilor care ar veni peste tine. Iar a avea pace cu Dumnezeu este cel mai important lucru – pacea aceasta este singura care rămâne când totul e cuprins de flăcări. Ea îți mântuiește pe păcătoșii pierduți ca tine și ca mine.

Dar la Tine este iertare, ca să fii de temut.

Psalmul 130:4

Neprihănirea este folositoare în toate lucrurile. Ea binecuvântează totul, atât în viața noastră trecătoare, cât și în cea spirituală. Da, viața în asemănarea lui Dumnezeu este de preț în toate, purtând în ea promisiunea vieții de acum și a celei viitoare. De aceea e atât de trist să privești în propria-ți viață și să găsești atât de puțină asemănare cu Dumnezeu. Îmi împreunez mâinile în rugăciune iar și iar: Doamne, mai mult decât orice altceva, învață-mă să mă tem de Tine și să iubesc Numele Tău.

Dumnezeu ne vine în ajutor prin Cuvântul Său. El ne ajută să ne ferim de drumul legii, pentru că știe că intențiile noastre bune nu sunt suficiente. Voința ne este slabă. Isus are dreptate când spune că trupul este neputincios.

Suntem binecuvântați că Domnul ne arată o altă cale de a ajunge la neprihănire – prin iertarea păcatelor. Minții noastre îi pare de neconceput că poate exista o legătură între iertarea de păcate și neprihănire. Totuși, acesta este adevărul.

Adevărata neprihănire nu stă în temerea de groază, ci în temerea în dragoste. Dragostea adevărată alungă frica și face loc adevăratei neprihăniri.

Dacă trăiești prin credință, știi asta din propria-ți viață. Nu poți îndura să faci ceva împotriva voinței lui Dumnezeu – dragostea te face să îți dorești să Îi fii plăcut lui Dumnezeu în tot ce faci. Vrei ca voința ta să se supună voinței Sale. Iar când realizezi cât de egoist ești în dorințele tale, te smerești înaintea Mântuitorului tău și îți dorești din toată inima ca gândurile lui Dumnezeu să se împlinescă, și nu ale tale.

În fața milei lui Dumnezeu, te vezi mic, și realizezi că Lui Îi datorezi totul. Și nu poți înțelege cum de Dumnezeu încă te mai iubește.

Viața ta de credință lasă de dorit. Dar în același timp pricepi că harul lui Dumnezeu e și mai mare și că ai nevoie de el în fiecare zi. Dacă te uiți în urmă, vei vedea că Dumnezeu a turnat oceane de har peste tine. Și vei avea nevoie de încă și mai mult har, dacă vrei să ajungi cu bine la capătul drumului pe care îl mai ai de parcurs aici, jos.

Când inima ți-e întoarsă spre oceanul de har, dragostea și neprihănirea încep să crească în viața ta.

Nu voi duce lipsă de nimic.

Psalmul 23:1

Poate crezi că duci lipsă de multe, și numai mulțumit nu ești. Altora Dumnezeu le-a dat daruri mult mai mari decât ție. Unii arată mai bine, sau au un temperament mai plăcut. Alții sunt mult mai îndemânatici, alții se exprimă mult mai ușor. Mulți sunt creștini mult mai buni, stau aproape de Dumnezeu și Îl slăvesc mult mai mult prin ceea ce fac.

Da, te vezi mult inferior. În cazul acesta, cum poate Dumnezeu să spună că nu vei duce lipsă de nimic?

Domnul este Păstorul tău, atunci când crezi în Isus. Lucrul acesta e atât de nemaipomenit, încât nu vei duce lipsă de nimic. Nu trebuie să găsești singur calea. Este altcineva care te conduce. Nu trebuie să îți asumi întreaga responsabilitate nici măcar pentru propria-ți persoană, pentru că Isus deja Și-a luat responsabilitatea pentru tine.

Ca și copil al lui Dumnezeu, nu știi ce este aceea sărăcie. Tu ai parte de toată bogăția și de tot belșugul lui Hristos. Isus îți va purta de grijă în fiecare zi.

Atâta vreme cât rămâi în brațele Sale, nici un păcat nu te va putea despărți de El. Păstorul tău, care te caută și te izbăvește, te spală deplin de orice păcat. Sângele Lui pătrunde până în cele mai adânci cotloane ale inimii tale și îți face sufletul alb ca zăpada.

Nici un atac al celui rău nu te poate distruge, atâta vreme cât Păstorul te păzește. Când Dumnezeu îngăduie să fii îngrozit, o face doar pentru că vrea să te apropie mai mult de El.

Avem parte de multe greutăți, pentru că ne luptăm să ne fim noi înșine păstori – vrem să ne păzim singuri. Ce bine ar fi să ni se deschidă ochii și să vedem ce Păstor avem! Atunci am înțelege că lângă Isus nu putem duce lipsă de nimic. El poartă de grijă minții și trupului nostru. Zi de zi ne conduce pe drumul către cer, unde Îl vom lauda în veci de veci.

Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus Romani 8:1

Acesta este unul dintre cele mai cunoscute versete din Biblie, și pe drept cuvânt. Fericțiți cei care sunt ancorați în acest verset, căci ancora lor rezistă în orice furtuni.

Orice copil al lui Dumnezeu are parte de multe acuzații în viața lui de creștin, iar pentru mulți, eșecul în a trăi o viață autentică de credință devine o povară sub care se prăbușesc. Înțeleg foarte bine cum ar trebui să-și traiască viața, ca și creștini. S-au luptat mult să devină creștini cu tot sufletul, fericiți să se jertfească, dar nu le-a reușit. Duhul este plin de râvnă, dar trupul este neputincios. Sunt atât de multe lucruri rele greu de învins, în firea noastră veche.

Te-ai gândit vreodată că Romani 8:1 a fost scris de un om în care lupta aceasta s-a dat până la moarte?

În capitolul precedent, Pavel ne conduce în lupta dintre omul cel vechi și omul cel nou. Ceea ce scrie este de-a dreptul șocant. A văzut în propria lui viață că atunci când vrea să facă binele, răul este lipit de el. Binele pe care vrea să-l facă, nu-l face, dimpotrivă, răul pe care nu vrea să-l facă este ceea ce face. Curpins de disperare, strigă: "Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte?"

Prin urmare, nu ești primul care ajunge la concluzia că lupta pentru a deveni un creștin adevărat este fără speranță. Dar există ajutor în Cuvânt: "Acum dar nu este nici o osândire pentru cei care sunt în Hristos Isus". În această descoperire a găsit Pavel odihnă, și nenumărați creștini au făcut la fel.

Se prea poate ca alții să te condamne, dar dacă ești în Isus, știi că El nu te osândește – iar El este Judecătorul celei mai înalte curți de justiție. El te achită.

Achitarea lui Dumnezeu își are temelia în faptul că Altul a fost deja osândit în locul nostru. El a îngăduit ca sentința să se prăvălească peste Fiul Său preaiubit. Toate păcatele tale le-a pus pe umerii Lui, și L-a făcut pe El să fie blestem. Așa că nu mai este nici o osândire pentru tine – ești liber prin meritul lui Isus. Ești bogat în sărăcia ta. Datorită Lui ai totul deplin.

14 Ianuarie

Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult, pentru ca să dau pe Madian în mâinile lui; el ar putea să se laude împotriva Mea, și să zică ‘Mâna mea m-a izbăvit’.”

Judecători 7:2

Este nevoie de foarte puțin ca să îți însușești laudele care I se cuvin lui Dumnezeu. Poate nu o faci prin cuvinte, dar o faci în gând. Dorința de a fi cineva l-a urmărit pe om din ziua Căderii până azi, și noi toți îi purtăm otrava în noi.

Multe încercări și umilințe vin din faptul că Dumnezeu nu vrea să ne lase să rămânem în păcatele noastre. El vrea să ne învețe adevărul despre noi înșine. Trebuie să înțelegem că nu merităm nimic – am primit totul datorită bunătății și harului lui Dumnezeu.

Ghedeon nu credea că are prea mulți oameni. Probabil își dorea ca mai mulți bărbați să fi răspuns la apel, pentru a lupta împotriva unui adversar superior, dar a trebuit să realizeze că Dumnezeu îi ia din mâini propriile-i șanse la victorie. Tot ce trebuia era ca puterea lui să fie mică – Dumnezeu a vrut să îl învețe pe Ghedeon să nu se încredă în puterea lui.

La fel se întâmplă și în viața ta: vezi că ai puțină putere, adesea te rogi să-ți fie înmulțită puterea și nu înțelegi de ce nu ți-e ascultată rugăciunea. Aproape că ți se pare că primești opusul a ceea ce ai cerut – Dumnezeu te face slab și neajutorat.

Nu te lăsa ispitit să crezi că Dumnezeu nu îți aude rugăciunea, și nici că te-a lăsat de izbeliște. Nu, El îți poartă de grijă. Când nu ești nimic prin tine însuși, și nu poți face nimic, atunci Dumnezeu te lasă să experimentezi harul și puterea Lui, care sunt făcute desăvârșite în slăbiciune.

Iar lauda? I se cuvine lui Dumnezeu, și numai Lui. Nu deții nimic cu care să te poți mândri. Poți doar să spui: “Prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci!”

Iar lucrul nemaipomenit care se întâmplă când Dumnezeu singur este înălțat în viața ta, e că ești umplut de fericire. E bine să nu fii laudat, și în același timp să știi că ești un păcătos fără slavă, care Îi datorează totul lui Dumnezeu.

Iată Dumnezeuul vostru!

Isaia 40:9

Crezi că aceste trei cuvinte pot să te ajute? Sau ești unul dintre cei mulți care se întorc dezamăgiți să caute ajutor în alte locuri? Există creștini care au abandonat credința că Dumnezeu îi poate ajuta, și merg să ceară ajutorul pe care îl poate oferi lumea.

Cu toate acestea, Dumnezeu mai are o mână de oameni între noi care aud cuvintele: Iată Dumnezeuul vostru! Și ei nu pot auzi cuvintele acestea fără să Îl urmeze.

Creștinul are două naturi: firea ta egoistă nu se poate încrede în Dumnezeu – de fapt, Îl urăște pe Dumnezeu și nu vrea cu nici un chip să I se supună. Omul vechi niciodată nu își va aținti ochii asupra lui Dumnezeu, cu credință și încredere.

Isus te-a izbăvit de sub stăpânirea omului vechi, așa că nu mai trebuie să cedezi în fața acelor lucruri din tine care refuză să urmeze Cuvântul lui Dumnezeu.

Atunci când te-ai născut din nou, Domnul Isus a venit să te locuiască, prin Duhul Sfânt, așa că acum ești un om nou care spune întotdeauna “Da” promisiunilor lui Dumnezeu. În mintea ta răsună un “Da” când auzi chemarea “Iată Dumnezeuul vostru!”. Știi foarte bine în inima ta că aceste cuvinte sunt cheia pentru a răzbi prin orice nenorocire, acum și pentru totdeauna.

Nu ajută la nimic să te analizezi permanent pe tine și pe ceilalți, ca apoi să emiți ipoteze sumbre. În final te vei simți doar mai neputincios. Nu! Soluția este să îți ridici ochii peste munții de greutate și să Îl vezi pe Dumnezeu. Privește-L pe Cel care Și-a dat Fiul pentru păcatele noastre. Privește-L pe Cel care ne-a găsit, ne-a pus pe umerii Lui și ne-a adus acasă, în casa Tatălui. Privește-L pe El, care ne conduce prin toate încercările și greutățile, spre Țara promisă.

Să ne deschidem inimile pentru binecuvântata chemare: “Iată Dumnezeuul vostru!” Să facem loc acestor cuvinte în mințile noastre, și cu ochii credinței Îl vom întrezări pe Dumnezeuul căruia nimic nu Îi este cu neputință.

Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează, și să n-aibă milă de rodul pântecelui ei? Dar chiar dacă l-ar uita, totuși Eu nu te voi uita cu nici un chip. Iată că te-am săpat pe mâinile Mele.

Isaia 49:15-16

Suntem încolțiți în permanență de ispita de a crede că Dumnezeu ne-a uitat. Ea apare când ne-am rugat fără încetare, în mijlocul nenorocirii, dar Dumnezeu pare să nu facă nimic. Apare când în minte ne revin proaspete păcatele vechi, sau când ne-am rugat pentru biruință, dar ne găsim din nou datori păcatului.

Isus îți spune: "Eu nu te voi uita", și îți mai spune și motivul pentru care nu te va uita: ești săpat pe palmele Lui – numele tău este scris cu litere care nu se pot șterge. Nu poți citi aceste cuvinte fără să te gândești la urmele cuielor – când Isus a fost ținut în cuie pe cruce, ca să plătească datoria ta, tu ai fost săpat pe palmele Lui.

Din întâlnirea cu Toma știi că mâinile Lui încă poartă urmele cuielor – învierea n-a schimbat lucrul acesta. Poate exista un alt loc unde ți-ai dori să îți fie săpat numele, decât, poate, inima lui Isus? Dar ești și acolo, El te poartă în inima Lui, în dragostea lui veșnică.

Dragostea Lui nu este vorbă în vânt: palmele Lui străpunse sunt dovada că te iubește. Dorința Lui e ca numele tău și iubirea Lui jertfitoare să fie una, iar aceasta se întâmplă prin credința în lucrarea harului de pe Golgota.

Când alegi să te cufunzi în prețul pe care Isus a trebuit să îl plătească pentru tine, toate întrebările se risipesc. Inima Lui frântă îi spune inimii tale că nu ești uitat, ci ești iubit cu o dragoste atât de înaltă și de adâncă, încât niciodată n-o vei putea pricepe pe deplin.

Dumnezeu nu îngăduie întotdeauna să înțelegi de ce alege un anumit drum pentru tine, dar nu vrea să te îndoiești vreodată de faptul că nu te-a uitat. Ești săpat pe mainile Lui. Numele tău e pe palmele Lui chiar acum. E acolo în cele mai întunecate zile. E acolo când trebuie să te înfațișezi în fața scaunului de judecată. Nu ești niciodată uitat de Isus!

În care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor.
Coloseni 1:14

Ți-e cunoscut dorul după răscumpărare? Mă întreb dacă nu cumva îl cunoaștem cu toții – tânjim să fim eliberați din toate lucrurile care leagă.

Speranța îmbogățirii e determinată tocmai de această dorință – mulți își doresc să fie eliberați de restricțiile financiare, ca să poată trăi cum vor. Alții rup orice legătură cu familia, prietenii, cunoscuții, pentru că nu vor să fie legați de nici un fel de relații. Și, la urma urmei, cine nu își dorește să fie eliberat de boală și suferință?

Tot mai mulți se aruncă în tot felul de lucruri pentru a fi eliberați, sperând că vreun fel de beție îi va face să creadă, măcar pentru câteva clipe, că a sosit vremea eliberării. Însă există o singură cale de răscumpărare – răscumpărarea nu doar de consecințele păcatului, ci de păcat însuși. Și există Unul singur care poate face asta, Isus. El poate elibera orice rob încătușat al păcatului.

Isus nu ne transformă în oameni puternici și liberi în exterior. El are grijă de omul dinlăuntru: El ne naște din nou și ne dă o inimă nouă. Aceasta se întâmplă când începi să crezi în Isus – atunci Dumnezeu îți dă puterea și dreptul să dobândești tot ce ți-a promis în Cuvântul Său.

Chiar dacă te simți legat cu multe legături, prin Isus ești eliberat de toate ceea ce leagă. Asta înseamnă că ești liber de toate lucrurile de care El însuși este liber: El este liber față de Lege, așa că și tu esti liber; El este liber față de moarte și judecată, de aceea și tu ești liber față de ele.

Dacă ești un păcătos mântuit, poți să-i spui inimii tale: Isus nu a fost legat de nimic decât de dragostea și voia lui Dumnezeu. El mi-a dăruit toată bogăția Lui. Ceea ce e adevărat pentru El, e adevărat și pentru mine. Sunt cu adevărat liber. Suferința și umbrele pe care păcatul le aruncă mereu asupra mea nu sunt veșnice. În curând voi trăi răscumpărat și eliberat înaintea Tronului lui Dumnezeu, cântându-I laude și veselindu-mă, pentru veșnicie.

În El avem răscumpărarea.

Întă și-am pus înainte o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide.

Apocalipsa 3:8

Din nou și din nou, Cuvântul lui Dumnezeu ne spune exact opusul a ceea ce credem noi.

Situația bisericii din Filadelfia era cu adevărat dificilă. Erau puțini. Majoritatea covârșitoare a celor din oraș erau păgâni și biserica trăia sub presiunea permanentă a iudeilor. Cu toate acestea, Isus le-a pus înainte o ușă deschisă.

Care este situația ta? Te afli în fața ușilor închise? Ai ajuns să nu mai știi ce să faci? Ascultă cuvintele lui Isus: “Întă și-am pus înainte o ușă deschisă pe care nimeni n-o poate închide.”

Noi ne luptăm să găsim uși deschise, dar Isus ne-a condus deja spre ușa Lui deschisă.

Ce fel de ușă este aceasta?

În primul rând, este ușa înspre inima lui Dumnezeu. Isus a deschis această ușă pentru noi, atunci când a fost lovit de blestemul care trebuia să cadă asupra noastră, iar în spatele lui Isus se află Dumnezeu, care Și-a dat singurul Fiu, pentru ca tu să nu te mai îndoiești de inima Lui pentru tine. Trebuie să știi că orice și s-ar întâmpla, calea spre dragostea lui Dumnezeu îți este întotdeauna deschisă.

Dumnezeu a intervenit de nenumărate ori când toate drumurile păreau a fi închise. Adesea a intervenit mai târziu decât am fi dorit, dar de fiecare dată a fost la momentul potrivit.

Domnul ne cunoaște. El știe ce ne este cel mai de folos și nu greșește niciodată când ne conduce. El vrea să ne învețe să Îl credem pe cuvânt. A pus înaintea ta o ușă deschisă, chiar dacă nu o poți vedea. În fața ta stă o cale deschisă, chiar dacă încă nu o poți găsi. Dumnezeu va interveni la timpul Lui și în felul Lui.

Într-o bună zi te vei uita în urmă la viața ta și vei vedea cum Dumnezeu a îndreptat ceea ce era strâmb și, minunându-te, vei spune: Doamne, Tu ai făcut totul bine.

„Copii”, le-a zis Isus, „aveți ceva de mâncare?”

Ioan 21:5

Pare ciudat că Isus pune ucenicilor o întrebare atât de banală, pe malul Mării Tiberiadei. Nu se întâmpla în fiecare zi ca Isus Cel Înviat să li se arate ucenicilor – nu era lipsit de importanță dacă aceștia aveau pâinea cea de toate zilele?

Pentru Isus nu era lipsit de importanță, și a vrut să le spună prietenilor Lui lucrul acesta. El vrea ca ei să știe că Mântuitorul înviat și proslăvit are grijă de nevoile lor de fiecare zi. Schimbarea apei în vin și săturarea celor cinci mii în pustie nu sunt lucruri care s-au întâmplat doar odată, demult, când Isus umbla pe pământ – El este același și azi.

Nu puțini sunt creștinii copleșiți de îngrijorare, care se întrebă mereu cum vor reuși să se descurce. Ei nu se îndoiesc că Isus i-a mântuit și mijlocește pentru ei în fața lui Dumnezeu, dar le vine greu să creadă că Isus poartă de grijă pentru pâinea lor cea de toate zilele.

Ucenicii au făcut ceea ce ar trebui să faci și tu – i-au spus lui Isus totul: în noaptea aceea nu prinseseră nici un pește. Atunci Isus le-a spus să arunce mrejele în partea dreaptă, și le-au ridicat pline cu 153 de pești mari.

Domnul vrea să te ajute; te poți bizui pe ajutorul Lui. Experiența de la Marea Tiberiadei probabil le-a fost de ajutor ucenicilor, mai târziu. Nu era ultima dată când aveau să treacă prin lipsuri.

Trebuie să te întorci la Cuvântul lui Dumnezeu, iar și iar. Domnul poartă de grijă nevoilor tale de fiecare zi. El nu te va lăsa să rabzi de foame. Poate vrea să te învețe să te descurci cu mai puțin decât erai obișnuit, dar nu te va părăsi.

153 de pești mari – nu a fost o captură mică. Au mâncat o parte din pești, iar pe restul i-au vândut. Cu banii obținuți au putut să se descurce o vreme. Apoi Isus a trebuit să îi ajute din nou. Așa au fost ajutați în tot timpul vieților lor.

Și în viața ta se va întâmpla la fel. Spune-I lui Isus cum stau lucrurile. Pune-ți încrederea în El. Contează pe ajutorul Lui. S-ar putea să te lase să aștepți, dar nu te va dezamăgi. El niciodată nu și-a părăsit copiii.

Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte.

Ioan 14:27

Mulți I-au cerut lui Isus să le dea ceea ce dă lumea, dar El nu procedează așa.

Un om a venit la Isus să Îi ceară ajutorul în privința unei moșteniri, și a primit ajutor, însă acesta nu a semănat deloc cu ceea ce așteptase el. Isus i-a spus pilda bogatului căruia i-a rodit țarina.

Isus nu îți va da ceea ce îți oferă lumea. Lumea niciodată nu îți va da ceva, fără a-ți cere să plătești. Iar prețul este mare, pentru că lumea vrea inima ta. "Cei ce vor să se îmbogățească, dimpotrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftes nesăbuite și vătămătoare, care cufundă pe oameni în prăpăd și pierzare", spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu-I cere niciodată lui Dumnezeu să te ajute să mergi pe un drum care te va duce la pierzare veșnică. Cere-I să te ajute să nu cedezi niciodată în fața dorinței omului vechi de a primi ceea ce oferă lumea.

Isus ți-a lăsat ceva mai de preț decât orice lucru: pacea Lui - în primul rând, pacea cu Dumnezeu. Isus a purtat păcatul nostru și a primit plata păcatului. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănile Lui suntem tămăduiți. Ferice de oricine se poate chema un biet păcătos, care a primit nemeritată pace cu Dumnezeu, prin har, prin credința în Isus. Nici un păcat nu poate sta în calea relației cu Dumnezeu. Nu mai este nici o osândire, doar pacea pe care ne-o dă Isus.

Când a trăit pe pământ, Isus S-a desprins din toate legăturile cu lucrurile create. A trăit o viață adevărată de om, mulțumitor pentru toate darurile lui Dumnezeu. Era legat doar de Dumnezeu și de darurile Lui.

Prin credința în Isus ești izbăvit de sub domnia stăpânitorului acestei lumi și nu mai trebuie să îți pleci genunchiul în fața lui. Viața ta nu depinde de ceea ce deții. Tu ai un Tată în ceruri, care îți poartă pururi de grijă. Poți să te odihnești, asemeni unui copil, știind că ești în siguranță în mâinile Lui.

Prin credința în Isus, ai parte de pace în ceruri și pace pe pământ. Acesta este darul lui Isus. Primește-l azi!

Isus Hristos (...) ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său. **Apocalipsa 1:5**

Este greu să rămâi la lucrurile esențiale - mintea nu le poate înțelege, dar inima le poate crede. Iar inima crede în urma auzirii. De aceea, Cuvântul lui Dumnezeu îți spune din nou și din nou că ai fost eliberat de păcate prin sângele lui Isus.

Cu toate acestea, ele încă te apasă. Poate ai biruit păcatele pe care le vedeau ceilalți, dar nu le-ai biruit pe cele lăuntrice, ascunse. Aroganța răzbate mereu la suprafață. Vrei să fii cineva. Vrei să te aperi. De aceea cânti împreună cu poetul norvegian Per Nordsletten: "Plâng și suspin: Oare ce mă așteaptă? / Răzbi-voi să ajung în Țara minunată?"

Dac-ai asculta ce spune Cuvântul lui Dumnezeu! Îți spune că ești eliberat de păcatele de care nu te poți elibera singur. Ai biruit păcatele din pricina cărora suferi. Ai fost eliberat de ele prin sângele lui Isus. Păcatul tău sau experiența ta nu pot zdruncina Evanghelia.

Eliberarea ta de păcate nu este direct proporțională cu trăirile tale. Ești atât de răscumpărat, pe cât poate răscumpăra sângele lui Isus. Iar sângele Mielului poate răscumpăra fiecare păcat din viața ta.

Când ești eliberat de păcat, nu mai are rost să te gândești la el. Mai degrabă ațintește-ți privirile asupra Răscumpărătorului și Eliberatorului tău. Încrede-te în prețul pe care l-a plătit Isus când te-a eliberat. Argintul și aurul nu ți-ar fi fost de nici un folos. Nimic altceva nu putea să te cumpere, decât sângele Fiului. Nici măcar tu însuși nu ai fi putut să te eliberezi, oricât de hotărât ai fi fost. Dar sângele lui Isus te-a eliberat. Înainte de a vedea cea dintâi rază de soare, erai deja eliberat, iar prin credința în Isus, ai parte de răscumpărare deplină.

Nici chiar în cer nu vei fi mai liber de păcat decât ești aici și acum, prin credință. Dumnezeu nu mai știe păcatul care te-a robit. L-a aruncat deja în adâncul mării de har.

Poate te simți vinovat, dar nu ești. Ești liber. Lanțurile ți-au fost sfărâmate. De aceea poți cânta: „Am pururi biruiniță deplină / Prin Tine, Domnul meu Isus!”

Păziți-vă de proorocii mincinoși.(...) îi veți cunoaște după roadele lor.

Matei 7:15, 16

Isus le vorbea ucenicilor Lui, când le spunea să se păzească de proorocii mincinoși. Aceștia sunt periculoși atât pentru necredincioși, cât și pentru credincioși. În firea fiecărui creștin zace dorul după un mesaj nou și diferit. Firea noastră se satură ușor de mesajul Crucii. Faptul că Isus este Mântuitorul și Răscumpărătorul păcătoșilor pierduți nu ne mai spune nimic nou. E ceva ce s-a spus și am auzit de prea multe ori. De aceea multora le pare monoton și plictisitor. Când apare cineva cu un mesaj nou și nemaiauzit, stârnește rapid curiozitatea. Mulți cred că suntem într-o stagnare spirituală. Tânjesc după un nou început. De aceea adoptă o atitudine deschisă față de tot ce e nou. Întrebarea lor permanentă este “Care e calea spre înnoire spirituală?”

Mulți dintre cei care au această atitudine s-au rătăcit de la Evanghelia dătătoare de viață. La nivel intelectual, încă se mai țin de Evanghelie, dar ea nu mai este pâinea cea de toate zilele a sufletelor lor.

Isus spune “După roadele lor îi veți recunoaște pe proorocii mincinoși.” Nu-i puteți recunoaște după felul cum arată, nici după ceea ce spun ei despre înșiși. Nu, ci trebuie să îi recunoașteți după roadele lor.

Un adevărat ucenic conduce păcătoșii la Isus, pentru ca să primească iertare de păcate și să găsească trecere înaintea lui Dumnezeu. Un adevărat ucenic niciodată nu va preamări îndeajuns sângele lui Isus. El Îl predică pe Isus, Mielul junghiat al lui Dumnezeu, scoțând, în același timp, la lumină gravitatea păcatului. Un creștin nu are cum trăi comod – unde intră Isus, păcatul trebuie scos afară! Harul lui Dumnezeu ne învață să spunem “Nu” la tot ce e străin de Dumnezeu.

Adevărații prooroci pășesc pe urmele lui Isus. Roadele muncii lor sunt păcătoșii salvați, care Îl laudă pe Isus. Niciodată nu obolesc să vorbească despre prețul cu care au fost cumpărați. Proclamă mereu lucrarea desăvârșită a lui Isus. Sunt hotărâți să-L cunoască doar pe Isus, și pe El răstignit.

Proorocii mincinoși predică o evanghelie anemică. Se ocupă cu orice, înafară de păcat și har pentru păcătoșii pierduți. Păziți-vă de ei.

Căci eu, prin Lege, am murit față de Lege, ca să trăiesc pentru Dumnezeu.

Galateni 2:19

Viața nu moare. Nici viața sinelui. Ci încearcă să supraviețuiască în fel și chip.

Legea lui Dumnezeu este sfințenia Lui, exprimată în cuvinte. Legea nu cunoaște limite. Pretinde totul. Dacă ai păcătuit împotriva unei singure porunci, ești vinovat de călcarea tuturor.

Omul vechi se teme de Lege și în permanență încearcă să i se sustragă. Abia când Duhul lui Dumnezeu face să strălucească lumina Cuvântului peste tine, realizezi că este imposibil să te sustragi Legii; și atunci te descoperi condamnat în fața lui Dumnezeu. Gura ți-e închisă. Nu te poți apăra. Nu doar păcatele mari te acuză, când te găsești față în față cu Dumnezeu. Nu. Îți dai seama că până și cele mai bune fapte ale tale sunt spurcate. În tot ce faci, ești preocupat de tine însuși. Folosești până și cele mai evlavioase lucruri ca să te înalți pe tine, vrei să fii remarcat și dacă nimeni nu atrage atenția asupra ta, te ocupi tu singur de asta.

Abisul stricăciunii este nesfârșit. Duhul lui Dumnezeu îți frânge inima, atunci când Îi dai voie să îți arate toată murdăria din tine. Dacă ar trebui să te salvezi prin religia ta, ai fi pierdut pentru totdeauna. Nu ar fi doar un eșec, dar nici măcar nu te-ai apropia de standardele lui Dumnezeu. Când înțelegi asta, nu mai ai nimic pe care să te sprijini. Te simți mai pierdut ca niciodată. Nu ai nimic cu care să poți veni înaintea lui Dumnezeu, decât propriul păcat. Orice încerci să găsești, devine o acuză împotriva ta.

Iar lucrul îngrozitor este că Legea are legitimitate în acuzația ei. Nimeni nu poate fi mai pierdut de atât. Toate acțiunile tale, chiar și cele mai bune, te condamnă la iad.

Când Dumnezeu te zdrobește astfel prin Lege, în tine se naște întrebarea “Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?”. Există un singur răspuns: “Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit.” Apucă mâna salvatoare care ți se întinde de pe Golgota.

Când a luat Isus oțetul, a zis: „S-a isprăvit!” Apoi Și-a plecat capul și Și-a dat duhul.

Ioan 19:30

Apoi s-a auzit vocea Lui: “S-a isprăvit!”; cuvinte mai minunate nu s-au rostit vreodată. Și aceasta datorită Celui care le-a rostit – El nu poate minți, așa că poți conta pe tot ce a spus.

Mulți au rostit cuvinte mari și răsunătoare. Adesea am fost îndrumați încoace și încolo, ca să găsim mântuirea. Milioane de oameni au rămas doar cu dezamăgire și amărăciune și încă mulți alții vor experimenta același lucru în Ziua Judecării, când adevărul va fi dat pe față. Atunci mulți își vor da seama că au mers după prooroci mincinoși.

Prin înviere, Isus a dovedit că este Fiul lui Dumnezeu. Pe Cruce, a spus “S-a isprăvit!”, iar cuvintele acestea au răsunat pentru fiecare dintre cei printre care a umblat: vameși, păcătoși, farisei și cărturari. Da, ți se adresează și ție, și tuturor celor din jurul tău. Nu există nici o excepție.

Nu ești descalificat dacă viața îți este distrusă. Nu contează nici faptul că te simți nevrednic.

Isus a spus “S-a isprăvit!”. Cuvintele Lui te vor urma de-a lungul întregii vieți: te vor condamna, dacă stai nepăsător față de o mântuire așa de mare, sau te vor mântui, dacă le primești în viața ta!

Ce s-a isprăvit?

Tot ce ai nevoie pentru a fi mântuit – mântuirea ta a fost desavârșită. A fost înfăptuită și e a ta, dacă o primești, prin credință.

Cum a putut Isus să rostească aceste cuvinte binecuvântate?

În baza faptului că a plătit pentru tine cu Sângele Lui sfânt și scump, pe lemnul Crucii, iar prețul plătit de El a fost primit de Dumnezeu.

De aceea poti să te îndrepti încrezător spre Ziua Judecării – dacă îți întemeiezi mântuirea pe lucrarea Lui isprăvită, te afli pe stâncă. Nu trebuie să mai adaugi nimic la ea. Semnele cuielei din palmele lui Isus îți spun că ai fost cumpărat și că prețul a fost plătit. S-a isprăvit!

Când l-au înconjurat însă ucenicii, Pavel s-a sculat și a intrat în cetate.

Faptele apostolilor 14:20

În Listra, Pavel a fost luat drept Mercur. Pentru că nu a acceptat să fie venerat, nu a fost greu pentru Iudei să stârnească prigoana împotriva lui. Acesta este motivul pentru care a fost împrășcat cu pietre tocmai de către cei care cu puțină vreme înainte îl crezuseră un zeu.

Mulțimile sunt nestatornice. Acum spun “Osana”, iar în momentul următor “Răstignește-L!”

L-au târât pe Pavel înafara cetății, crezându-l mort. Însă Pavel nu murise. Ce crezi că a simțit Pavel când s-a trezit? Cestinii stăteau în jurul lui, cu siguranță mulți dintre ei stătuseră în rugăciune. Când Pavel s-a prăbușit, îl priveau ochi plini de ură. Când s-a trezit, l-au întâmpinat ochi plini de dragoste.

Întreaga întâmplare este emoționantă, dar nu ne e străină. Mulți creștini au trăit așa ceva. Au fost loviți cu lovituri grele. Uneori au simțit că s-au prăbușit pentru totdeauna. Însă nu au fost lăsați acolo. În jurul lor s-au strâns prieteni, care i-au adus pe cei pe care îi iubeau înaintea Domnului. Ei au știut că atunci când toate drumurile sunt blocate, drumul rugăciunii rămâne deschis.

Sunt două motive pentru care Pavel s-a ridicat și a primit curaj să intre din nou în cetate. Primul și cel mai important este acela că Dumnezeu ascultă rugăciunile. Mijlocirea deschide canalul pentru ca puterea lui Dumnezeu să se reverse peste cel pentru care e făcută rugăciunea. Când Pavel a fost împrășcat cu pietre, n-a putut să se roage. Dar au făcut-o alții. Iar Dumnezeu ascultă rugăciunile.

Grija ucenicilor este celălalt motiv pentru care Pavel a primit puteri noi. Ești îmbărbătat și întărit când știi că nu vei fi lăsat singur.

Hai deți să mijlocim unii pentru alții! Hai deți să ne adunăm într-un lanț special de rugăciune în jurul celor bolnavi și al celor care trec prin suferințe și încercări. Dumnezeu răspunde prin minuni chiar și astăzi! Mulți copii ai Lui pot mărturisi acest lucru.

Sunt frați și surori în credință care se simt la capătul puterilor. Hai deți să îi aducem înaintea lui Dumnezeu, iar El va lăsa binecuvântările Sale să se reverse peste ei și peste noi.

... ei au păzit Cuvântul Tău.

Ioan 17:6

Ucenicii au atras atenția altora prin multe lucruri. Cu siguranță și viețile lor au fost atinse de păcat, totuși, au renunțat la toate și L-au urmat pe Isus. Au trecut cu El prin toate greutățile. A fost nevoie de multe sacrificii pentru a călca pe urmele pașilor Lui. Din câte știm, cei mai mulți dintre ei și-au plăt看 cu sânge mărturia credinței.

Totuși, nu despre acestea vorbește Isus în rugăciunea Lui de Mare Preot, ci despre un singur lucru: despre faptul că ucenicii au ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Nici un credincios nu Îl poate onora pe Dumnezeu mai mult de atât. Cel care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, crede în El și se bizuie pe faptul că atunci când Dumnezeu spune ceva, rămâne credincios Cuvântului Său. Nimeni și nimic nu poate desființa Cuvântul Lui. El are toată autoritatea și toată puterea în cer și pe pământ. El nu poate minți. Cuvântul Lui rămâne în picioare.

Cuvântul a fost sădit în inimile ucenicilor prin învățătura lui Isus, pentru a fi fundația de nezdruncinat a vieții lor. Mântuitorul înviat a continuat să facă acest lucru, generație după generație.

Nu sunt multe lucrurile de neclintit din viața ta, dar este unul care nu se va clătina niciodată: Cuvântul lui Dumnezeu. Prin mijlocul încercărilor, al ezitărilor și al luptelor, Dumnezeu te conduce mereu înapoi pe această stâncă. Când, în nemărginita Lui înțelepciune, Dumnezeu te aruncă în adâncuri, El poartă de grijă să ai ceea ce ai nevoie. Oricât de mare ar fi întunericul din viața ta, va exista întotdeauna o lumină de nestins în mijlocul lui – este lumina Cuvântului. Poate ai impresia că s-a stins, sau că acest Cuvânt nu ți se aplică ție, dar te înșeli. Nu există nici o situație în care Cuvântul lui Dumnezeu să nu ramână în picioare.

Când te-ai încrezut în Cuvânt întâia oară, ai fost mântuit și spălat de toate păcatele tale prin Sângele Mielului. La fel se întâmplă și în viața de credință: atâta vreme cât te ții strâns de Cuvântul lui Dumnezeu, nu te poți pierde. Isus garantează pentru tine, după cum a promis: “Fiindcă mă iubește, zice Domnul, de aceea îl voi izbăvi. Îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.”

27 Ianuarie

Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.

Isaia 49:6

Acesta este cuvântul lui Dumnezeu pentru Fiul Său. Isus trebuia să ridice seminția lui Iacov, pentru că Legea nu o putea face. Calea faptelor bune nu duce nicăieri. Fără un înlocuitor, mântuitor și răscumpărător, nimeni din Israel nu putea fi mântuit.

Dumnezeu Și-a trimis Fiul poporului Său. Evanghelia s-a adresat în primul rând evreilor, și acest lucru este valabil și astăzi. Vom vedea cu surprindere și bucurie felul în care semințiile Domnului vor fi ridicate. Peste tot în Israel se formează grupuri de evrei mesianici – Domnul nu Și-a uitat poporul.

Cu toate acestea, Domnul nu se mulțumește cu atât, ci L-a făcut pe Isus Lumina neamurilor. Peste tot în lume, neamurile sunt mântuite prin credința în Isus Hristos. În unele locuri sunt mulți, în altele, puțini. Totuși, e prea puțin pentru Isus să îi mântuiască doar pe cei la care a ajuns deja Evanghelia. Mântuirea Lui trebuie să ajungă până la marginile pământului – deci nu există nici un dubiu cu privire la voia și scopul Domnului.

Întrebarea care se ridică este: oare ceea ce este prea puțin pentru Isus, este prea puțin și pentru tine? Te mulțumești cu faptul că Evanghelia a ajuns la noi, sau scopul existenței tale este ca Evanghelia să ajungă până la marginile pământului?

Ceea ce este prea puțin pentru Isus trebuie să fie prea puțin și pentru noi. Nu ne putem mulțumi cu faptul că noi și câțiva dintre ai noștri ne găsim de partea bună a graniței Împărăției lui Dumnezeu. Trebuie să ducem Evanghelia mai departe. Lucrarea misionară nu se va sfârși până când nu ajungem la marginile pământului. În urmă cu mai bine de o mie de ani au existat oameni care n-au avut liniște știind că noi trăiam în întunericul păgânismului – fără Dumnezeu și fără nădejde. Așa a ajuns mântuirea la noi. Credința vine în urma auzirii Cuvântului. Cum am fi putut auzi noi Cuvântul, dacă nu ar fi fost nimeni dispus să treacă granițele?

Astăzi Domnul ne cheamă și ne trimite. Nu putem sta liniștiți atâta vreme cât cei necredincioși pier. Dumnezeu nu ne îngăduie să ne mulțumim cu ceea ce s-a realizat până acum. Este prea puțin! Nu ne putem lăsa mâinile să atârne amorțite. Trebuie să mergem mai departe – până la sfârșitul veacurilor!

Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel Neprihănit.

1 Ioan 2:1

Unii tratează păcatul cu ușurință – și-au promis iertarea păcatelor în avans; de aceea niciodată nu cer îndurare și milă, ci au impresia că păcatul e pur și simplu normal. Viața de credință le șchiopătează. Nu au scrupule – de ce ar avea? E de mirare că astfel de oameni nu au nevoie de un mijlocitor? Ei se descurcă și singuri, indiferent ce ar fi de făcut. De aceea nu doresc să asculte Cuvântul lui Isus despre lucrarea de ispășire.

Cu totul altfel stau lucrurile cu tine, dacă trăiești într-o relație adevărată cu Dumnezeu. Tu știi că păcatul L-a costat viața pe Mântuitorul tău, de aceea păcatul îți este cel mai mare dușman. Te rogi mereu și mereu ca Domnul să te ajute să nu mai păcătuiești împotriva Lui. Gândește-te la cer: acolo nu va trebui să tremuri niciodată de teama vreunei dorințe păcătoase.

Promisiunea unei vieți fără păcat, făcută de învățătorii mincinoși, este fascinantă, dar tu nu îi urmezi, pentru că în Cuvântul lui Dumnezeu găsești scris altceva. Atâta vreme cât ești pe pământ, porți în tine stricăciunea fără margini a omului vechi. Din când în când, păcatul iese la suprafață și de fiecare dată când se întâmplă asta, te cutremuri și te întrebi: ce se va întâmpla?

Cuvântul lui Dumnezeu îți dă răspunsul. Ai un mijlocitor la Tatăl. El nu pleacă niciodată de acolo. Dumnezeu l-a dat slujba de a mijloci pentru tine și Isus a acceptat această chemare. Isus nu mijlocește pentru tine aducând în discuție circumstanțe atenuante. Păcatul e înscris în însăși firea ta veche, căzută. De aceea Isus nu aduce în discuție nimic din tine, ci arată înspre Sine, pentru că El este Jertfa de ispășire pentru toate păcatele tale. Da, El te-a împăcat cu Dumnezeu.

Isus a purtat toate păcatele tale, luând asupra Lui pedeapsa pentru toate. Nu mai trebuie să porți povara lor – El a făcut asta în locul tău, iar tu ai parte de har.

Eu le-am făcut cunoscut Numele Tăi și li-l voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei.

Ioan 17:26

Cum rămâne dragostea lui Dumnezeu într-un credincios? Iată o întrebare importantă. Nu dispunem de dragostea lui Dumnezeu, în felul în care am dispune de o sumă de bani. Inflația poate reduce valoarea capitalului nostru, dar dincolo de aceasta, banii respectivi rămân acolo dacă avem nevoie de ei.

Nu la fel stau lucrurile cu dragostea lui Dumnezeu. Ea este viață, și orice viață trebuie susținută, pentru a nu muri. Ea rămâne în tine când îi dai voie lui Isus să proclame Numele lui Dumnezeu peste tine. Apoi Isus te învață să Îl cunoști pe Dumnezeu, până când Numele lui Dumnezeu prinde viață în inima ta.

Isus te învață asta în primul rând prin Cuvântul Său. Citirea și auzirea Cuvântului lui Dumnezeu este cel mai important lucru pentru un copil al lui Dumnezeu. Dacă nu te îngrijești de lucrurile acestea, dragostea Lui nu este hrănită în tine și viața ta este văduvită de creștere spirituală.

Prin felul în care îți conduce viața, Isus te învață să cunoști Numele lui Dumnezeu. El îngăduie să treci prin întuneric, pentru ca să înveți să te încrezi în Dumnezeu, Lumina ta. Îngăduie ca temeliiile vieții tale să fie zguduite, pentru ca să ajungi să-L cunoști pe El, Stânca tare, de nezdruncinat. Îngăduie ca oamenii să te întâmpine cu răceală, ca să cauți căldura dragostei Tatălui tău ceresc. Isus ți-L face cunoscut pe Dumnezeu conducându-te în așa fel, încât să ai nevoie de El. (Întotdeauna ai nevoie de El, deși nu realizezi asta tot timpul). Îți deschide ochii ca să îți vezi nevoia.

Mulți credincioși își pun întrebări despre calea lui Dumnezeu, pentru că li se pare că viața de credință este plină de greutate – așa și este. Însă pentru Isus este mai important să înveți să cunoști Numele lui Dumnezeu, decât să ai o viață ușoară.

A-L cunoaște pe Dumnezeu înseamnă a-I cunoaște dragostea. Dacă profunzimea și bogăția ei răsar peste tine, inima ți se va umple de o bucurie nemărginită, pe care încercările nu o vor putea stinge. Dimpotrivă! Bucuria aceasta va crește din zi în zi! Nimic nu se compară cu a-L cunoaște pe Dumnezeu.

Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi.

Galateni 3:13

Cel mai mare blestem din viața ta este blestemul Legii. Nimic nu se compară cu a fi sub mânia lui Dumnezeu. Gândește-te ce înseamnă să nu te ridici la înălțimea așteptărilor Lui într-un singur domeniu din viața ta! Totul este gol și descoperit înaintea ochilor Celui în fața Căruia trebuie să dăm socoteală. El privește până în adâncul meu, până acolo unde eu însumi nu pot privi vreodată, și cunoaște cele mai tainice cotloane din inima mea.

Când te privești prin ochii lui Dumnezeu, nu poți decât să fii de acord cu El. Nu este scăpare, doar pierzanie. Nu Îi poți imputa lui Dumnezeu faptul că te-a respins. În Ziua Judecării va trebui să îți pleci genunchii în fața Lui și să Îl recunoști ca Domn și Dumnezeu. El are adevărul, pe când în tine este doar întuneric și neadevăr.

Totuși, asta nu este tot ce se poate spune despre tine. Rămâne un cuvânt neașteptat și minunat: Evanghelia! Cineva te-a izbăvit de blestemul Legii și acel Cineva este Isus. Te-ai gândit vreodată cât L-a costat? În primul rând a trebuit să Se coboare la o stare în care Dumnezeu să Îl poată blestema – și asta nu se putea întâmpla atâta vreme cât era neprihănit, pentru că Dumnezeu nu îi condamnă pe cei curați și fără păcat.

Isus a trebuit să Se facă păcat pentru noi, să decină Cel care a călcat toate poruncile lui Dumnezeu. A trebuit să cunoască ce înseamnă să ai o inimă mândrită și păcătoasă. Toate gândurile Lui au trebuit să fie pângărite. Și, da, relația Lui cu Tatăl a trebuit să fie frântă. A trebuit să meargă până la capăt pe drumul acesta, încât la sfârșit să strige “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

Răspunsul la acest strigăt deznădăjduit stă în faptul că Isus a devenit blestem înaintea lui Dumnezeu, de dragul tău. Dumnezeu a pus toată povara păcatului tău asupra Mielului de jertfă. Privind la Isus, a văzut păcatul întregii lumi adunat asupra Lui.

Înțelegi acum că Isus S-a prăbușit sub povară? Înțelegi că tu ai fost scăpat de ea, pentru că El a purtat-o în locul tău? Tu, care crezi în Isus, bizuiește-te pe Mântuitorul care S-a pus în locul tău și ți-a luat povara, pentru ca tu să poți sta pe locul cuvenit Lui!

Ești iubit de El cu o dragoste așa de mare!

31 Ianuarie

Am dorit mult să mănânc Paștele acestea cu voi înainte de patima Mea.

Luca 22:15

Isus aștepta cu nerăbdare să le dăruiască ucenicilor trupul și sângele Său. Datorită iubirii Sale nemăsurate, dorea să le dăruiască tot ce era mai bun – nu sănătate, împlinire sau prosperitate, ci trupul și sângele Său.

Fiind copil al lui Dumnezeu, poți ajunge mai preocupat de ceea ce primești pe deasupra decât de cel mai mare dar dintre toate: Isus Însuși. Dragostea pentru lume încearcă în permanență să-și facă loc în inima și în mintea noastră. Odată ce primește libertate de acțiune, nu-L mai dorești pe Isus ca înainte.

Prietenii care nu se întâlnesc regulat se îndepărtează pe nesimțite unul de altul. La început nimic nu pare a se fi schimbat, dar, pe măsura ce trece timpul, ajung să descopere că fiecare trăiește în lumea lui, și aceasta iese la suprafață când se întâlnesc – dintr-odată, nu mai au interese comune ca înainte.

Orice prietenie are nevoie să fie hrănită, iar aceasta se întâmplă petrecând timp împreună. La fel stau lucrurile și în domeniul spiritual. Dacă nu stăm acolo unde este Isus, ne îndepărtăm de El.

La Masa Domnului se întâmplă la fel. Ce bine este pentru un copil al lui Dumnezeu să poată șede la Masa Domnului! Isus tânjește să-ți întărească credința că El nu îți dăruiește doar daruri, ci ți-a dăruit trupul și sângele Lui! Găsești promisiunea aceasta în Cuvânt! E copleșitor faptul că El a făcut acest lucru vizibil dăruindu-ți-Se pe Sine Însuși – prin pâine și vin, și nu vrea să te îndoiești vreo clipă de faptul că El este cu adevărat al Tău.

Isus așteaptă să Îl primești, dorește să te întâlnească la masa părtășiei. Locul tău acolo nu trebuie să fie gol!

Ceea ce-l caracterizează pe un ucenic adevărat este dorința de a fi acolo unde S-a întâlnit Isus cu el. Întrebarea nu este dacă ucenicul crede că are nevoie să vină la Masa Domnului. De-a lungul întregii sale vieți, în mod regulat, el primește darul minunat al lui Dumnezeu. În felul acesta își mărturisește lui însuși și celorlalți că trupul și sângele lui Isus sunt temelia pe care își zidește mântuirea!

1 Februarie

Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este 'Cuvântul lui Dumnezeu'.

Apocalipsa 19:13

Când Isus i se arată lui Ioan drept Cel ce vine să îl învingă pe antihrist, haina Îi este înmuiată în sânge. Nu este sângele vrăjmașilor Săi, ci sângele Lui scump! Ioan Îl vede pe Isus drept Mielul junghiat. Pentru veșnicie, Isus este legat de faptul că S-a dat pe Sine Însuși pentru a-i mântui pe cei păcătoși. El rămâne în veci Cel care Și-a vărsat sângele pentru păcatul tău.

Isus ne amintește de sângele Său atât în Cuvânt, cât și la Masa Lui, la Cină. Pomenirea sângelui nu se va sfârși niciodată. Sângele Lui este în ceruri. Isus este prețul care trebuia plătit pentru ca păcatele tale să fie ispășite, de aceea îți este El infinit mai scump decât orice altceva.

Vremurile de încercare poartă în ele multe taine. Nici Domnul Isus nu a înțeles tot, în Grădina Ghetsimani. Nu înțelegem cum poate îngădui Dumnezeu încercări atât de mari peste copiii Lui. De ce întârzie să vină în ajutorul celor chinuți de frică și îndoială, când puterile celui rău se dezlănțuie asupra lor? Oare vor veni astfel de vremuri și peste noi? Nu putem ști. Dar în astfel de vremuri de încercare, temeliiile vieților noastre se cutremură și ne întrebăm: de ce?

Dumnezeu nu ne dă răspunsuri la toate întrebările pe care ni le punem, dar nu vrea să ne îndoim de faptul că ne-a cumpărat pentru El cu sângele lui Isus. Ce minunată este puterea pe care o primești când inima ți-e deschisă pentru sângele Lui! Când îngădui sângelui Său să-ți vorbească, totul se schimbă. Întrebările tale trec pe locul doi, și te pleci cu umilință în fața loviturilor grele, spunându-I: "Facă-se voia Ta, precum în ceruri, așa și pe pământ!"

În același timp, rugăciunea ta este ca Isus să vină curând. Atunci vei vedea haina Lui înmuiată în sânge. Azi trebuie să crezi, dar atunci Îl vei vedea față în față! Nu trebuie să te temi la gândul că Îl vei vedea. Primul lucru pe care îl vor întâlni ochii tăi va fi sângele care te-a curățit de toate păcatele. Ai fost cumpărat, prețul a fost plătit. De aceea Îl poți urma pe Miel oriunde merge El!

2 Februarie

Ea este îmbrăcată cu tărie și slavă și râde de ziua de mâine.

Proverbe 31:25

Ultimul capitol din Proverbele lui Solomon aduce laude soției bune. Relația dintre Dumnezeu și poporul Lui a fost mereu asemănată cu o căsnicie. Acest lucru aruncă o lumină deosebită asupra acestui capitol.

“Îmbrăcată cu tărie și slavă” – acesta este secretul mântuirii! Un păcătos nu are tărie și slavă în el însuși. Nimic din ce putem face noi nu este suficient. Nimic din noi nu este onorant – poate în fața oamenilor părem demni de cinste, dar nu în fața lui Dumnezeu. El ne cunoaște cu adevărat. Păcatul este lipit până și de cele mai bune lucruri din noi.

Ai ajuns să te vezi un păcătos dezonorat și pierdut în fața lui Isus? L-ai auzit rostind cuvintele minunate “Iertate-ți sunt păcatele”? Ai fost născut din nou prin Duhul lui Isus? Asta înseamnă că Isus a luat hainele mândrie de pe tine și te-a îmbrăcat cu tărie și cinste. Nici tăria, nici cinstea nu vin din tine însuși – Isus te-a îmbrăcat cu tăria și cinstea Lui! Acesta este secretul neprihănirii tale – ai primit hainele Altcuiva. De aceea poți sta în picioare înaintea lui Dumnezeu.

Dacă vii la Isus cu zdrențele tale, El îți dă toate bogățiile Sale. Îți mai lipsește ceva? Nu duci lipsă de nimic. Ai de toate din belșug. Indiferent cât de murdar și nevrednic te vezi, în ochii lui Isus nu ai nici cea mai mică pată. Astfel poți întâmpina viitorul zâmbind. Nu știi ce va aduce viitorul, dar ești în siguranță. Știi cel mai important lucru: harul lui Dumnezeu față de tine se va înnoi și mâine. Ți se îngăduie să porți hainele mântuirii nu doar azi, ci în fiecare zi, pentru că nu vei fi mireasa Mielului doar pentru o zi, ci pentru veșnicii!

Sângele lui Isus te curățește de orice păcat, chiar și mâine. Ziua de mâine nu este incertitudine, pentru că Isus va fi cu tine și mâine, și în fiecare zi. Este de mirare, atunci, că, fiind un copil al lui Dumnezeu, poți privi spre viitor cu pace și siguranță?

3 Februarie

Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise.

Iosua 1:3

Există un fel de ezitare care se naște din necredință. E adevărat că suntem slabi și că tot ce facem este infectat de păcat. Nimic din ceea ce locuiște în noi nu este curat și sfânt înaintea lui Dumnezeu. Dar dacă aceste lucruri ne împiedică să ne aventurăm în luarea în stăpânire a promisiunilor lui Dumnezeu, atunci Satan are câștig de cauză.

Sunt creștini care merg înainte mânați de nesăbuiță și inventează ei înșiși calea lui Dumnezeu, dar mult mai mulți sunt cei ce nu au curajul să se aventureze în țara nouă pe care Domnul le-a promis-o. Își trăiesc întreaga viață în apropierea promisiunilor, dar nu pășesc să ia în stăpânire Țara Promisă.

Dumnezeu ar fi putut foarte ușor să curețe Canaanul de toți locuitorii păgâni. Păcatul lor umpluse paharul, și Dumnezeu Iși rostise judecata asupra lor. Cu toate acestea, El voia ca poporul Lui să-și cucerească el însuși țara.

Dumnezeu Și-ar fi putut trimite îngerii să predice Evanghelia mântuirii neamurilor, dar Și-a trimis ucenicii. E nevoie de curajul credinței pentru a părăsi o viață de siguranță și confort, dar dacă Dumnezeu te cheamă, trebuie să te duci. E nevoie de curaj pentru a trimite misionari – numărul misionarilor crește, și odată cu el cresc și nevoile financiare. Vor fi suficienți bani pentru a asigura pâinea lor cea de toate zilele?

Nu trebuie să mergem înainte cu nesăbuiță. Trebuie să cântărim prețul. Dar mai întâi de toate trebuie să vorbim cu Dumnezeu despre toate aceste lucruri. În același timp trebuie să știm că înaintea lui Dumnezeu nu va sta în picioare nici o scuză, când vine vorba de refuzul de a face următorul pas prin credință. Promisiunile făcute lui Moise și Iosua ne sună și nouă. Dumnezeu nu S-a schimbat, El este Același. Trebuie să Îl credem pe Cuvânt. Garanția noastră este ceea ce e scris.

Trebuie să fim plini de îndrăzneală. Depindem complet de Isus. Nu suntem nimic prin noi înșine, dar vom merge înainte, bazându-ne pe Domnul!

4 Februarie

Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui?

Romani 6:3

A fi un copil al lui Dumnezeu este ceva nemaipomenit. Mă întreb cu uimire cum se poate ca eu, un om mărunț și neînsemnat, atins de păcat și murdărie, să fiu copilul Creatorului cerului și al pământului? Chiar se poate ca într-o zi, la Judecată, să pot sta în fața Lui fără să fiu nimic? Cum se poate una ca asta?

Dumnezeu Însuși a intervenit – El ne asigură de baza mântuirii noastre prin Cuvânt și prin comuniunea la Masa Lui. Temelia aceasta este moartea lui Isus Hristos.

Dacă crezi în Isus, Hristos Cel crucificat va fi totul pentru tine. El a fost Mielul de Jertfă atârnat pe Cruce ca să ispășească toate păcatele tale. Înălțat pe lemn, între cer și pământ, El a fost făcut blestem, pentru ca tu să poți fi mântuit.

Dumnezeu vrea să te poți gândi la o zi anume despre care să spui: în acea zi am fost botezat în moartea lui Isus Hristos. Dumnezeu nu vrea să te îndoiești că moartea Fiului Său ți se dăruiește și tie. Tot ceea ce a isprăvit Isus în Vinerea Mare ți se dăruiește și ție.

Acum înțelegi, nu-i așa, că nu putem scăpa de judecata lui Dumnezeu dacă stăm nepăsători față de o mântuire așa de mare? Respingerea lucrării mântuitoare și a ispășirii e mai gravă decât toate celelalte păcate ale tale. Dacă nu crezi în ceea ce ți-a dăruit Dumnezeu prin botez, ești pierdut pentru totdeauna. Dar dacă ai primit botezul cu credință reală, poți cânta împreună cu Rosenius “Hristos te-a cumpărat, te-a curățit și botezat, în El sufletul tău este purtat, păstrat și binecuvântat.”

Prin moartea Sa, Isus S-a făcut una cu păcatele tale. Dumnezeu L-a făcut păcat pentru tine, pe El, în care nu era păcat. El a murit în locul tău, lovit de mânia și judecata lui Dumnezeu.

Îți dai seama ce înseamnă să intri în această realitate? Isus a luat asupra Lui toate păcatele mele, pentru ca eu să mă pot îmbrăca în tot ce este a Lui: toată dragostea, curăția și bogăția Lui de har.

Te mai poți îndoii de faptul că ești iubit? Ce altceva mai poți face, decât să crezi în Isus și să Îl urmezi?

Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El.

Psalmul 37:7

Viața cu Domnul e marcată de trăirile din inima noastră, de aceea citim în Cuvânt: “Taci înaintea Domnului!”

Glasul lui Dumnezeu este atât de pătrunzător, încât poate reduce toate celelalte lucruri la tăcere. Dumnezeu are primul și ultimul cuvânt! Pe de altă parte, e foarte ușor să înăbuși vocea Lui în lumea aceasta plină de păcat și moarte, căci Dumnezeu a coborât pe pământ luând un chip smerit, neînsemnat, nu a strigat, nu a încercat să impresioneze prin lucruri exterioare. Cei ce Îl urmează sunt chemați să rămână credincioși nebuniei învățaturii Lui. În ochii oamenilor, un slujitor al Domnului care vestește calea mântuirii prin Cruce nu are nimic măreț.

Cu toate acestea, doar Cuvântul acesta mântuiește de la moarte. Când te sature până peste cap de ceea ce-ți spun toate vocile lumii, atunci ajungi să taci înaintea Domnului. Nu mai ai nimic de spus – pierdut și condamnat, ce ai mai putea spune? Te-ai găsit în fața Judecătorului, și a trebuit să pleci capul. Apoi... și s-a întâmplat ceva incredibil: Dumnezeu ți-a spus cu totul altceva decât ți-ai fi putut imagina vreodată! Nu te-a zdrobit în mânia Lui sfântă și îndreptătită, ci ți-a vorbit despre Cel care a fost zdrobit și nu a deschis gura: Isus nu a deschis gura când a fost dus să fie răstignit.

Ai fost născut din nou, când Duhul Sfânt a pus în inima ta Cuvântul despre Cel care te-a înlocuit în moarte și S-a făcut Răscumpărătorul tău. Tu nu ai făcut nimic – Cuvântul lui Dumnezeu a făcut totul, iar tu ai devenit un om nou!

Tăcerea înaintea Cuvântului Domnului este o parte indispensabilă a unei trăiri reale cu El. Atunci când nu mai știi să taci, te ofilești, pentru că Dumnezeu nu îți mai poate vorbi, iar când nu îți mai vorbește, credința piere. După cum știi, credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea există o stânsă legătură între auzire și așteptare în prezența Domnului. Dacă Îi îngădui lui Dumnezeu să îți vorbească, să Se apropie de tine, atunci nu îți va fi greu să crezi. El nu poate minți. Când inima ta este deschisă pentru El, ce altceva îți mai rămâne de făcut, decât să Îl crezi pe cuvânt?

De aceea, “Taci înaintea Domnului și nădăjduiește în El.”

6 Februarie

Noi avem un altar din care n-au drept să mănânce cei ce fac slujbă la Cort.

Evrei 13:10

Trăim într-o vreme de nesiguranță și confuzie spirituală. Uneori ți se recomandă o cale pentru a ajunge la progres și creștere spirituală, alteori, altă cale. Între creștini se strecoară tot felul de reguli privitoare la mâncare, programe de post și rugăciune, exerciții de meditație și multe alte lucruri.

Și înainte să își dea seama, conștiința le este legată. Minte le este atât de ocupată de tot ce e nou, încât inimile nu le mai sunt întoarse spre Isus, Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre. La nivel intelectual, folosesc mai departe cuvintele și opiniile potrivite, dar adevărul nu mai are nici un efect în viețile lor.

Ne-am întors la lege și ne-am umplut mințile și timpul cu tot ce trebuie să facem și să fim. Astfel nu mai avem acces la jertfa lui Isus de pe Golgota.

Cei mai mulți cred că avem dreptul la iertarea păcatelor prin Isus, în orice circumstanțe, dar nu este așa. Legea nu lasă loc de har. Nu te poți afla, în același timp, atât sub legea lui Dumnezeu, cât și sub harul Lui. Unde este lege, nu este har. Unde este har, nu este lege.

Creștinul trebuie să se adapteze la Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu trebuie să se supună poruncilor și regulilor din Vechiul Legământ, care sunt doar umbra lucrurilor viitoare. Pe de altă parte, creștinul trebuie să se țină de lucrurile pe care le-a primit în Hristos.

Ai un altar și ai dreptul să te hrănești din el. La fel cum leviții trăiau din altar, și tu primești totul din Golgota. Ceea ce nu poți obține prin lucrarea desăvârșită a lui Isus, nu ar trebui să îți dorești niciodată.

Golgota te îmbogățește dincolo de orice vis. Sângele lui Isus te curățește de orice păcat și prin viața Lui sfântă îți dăruiește neprihănirea. Ce altceva ți-ai mai putea dori? Ai totul deplin, pentru vecie!

Căci ai puțină putere, și ai păzit Cuvântul Meu și n-ai tăgăduit Numele Meu.

Apocalipsa 3:8

Este o suferință să ai puțină putere, pentru că atunci speranța pare să se stingă și începi să te întrebi cum se va termina totul. Dar în Împărăția lui Dumnezeu lucrurile stau altfel: aici slăbiciunea este un avantaj, pentru că te face să te ții ferm de Cuvântul lui Dumnezeu. Când ai putere și tărie în tine însuși, Cuvântul contează mai puțin. Știi, bineînțeles, că nu te poți descurca fără ajutorul lui Dumnezeu, dar ai impresia că tot poți face ceva și singur.

Dacă puterea îți este mică, trebuie să cauți altundeva putere. Atunci Dumnezeu îți poate deschide ochii să înțelegi că te-a ascuns în temelia de nezugduit a Cuvântului. Cerul și pământul vor trece, dar tu nu vei trece – picioarele tale sunt pe pământ veșnic. Cuvântul lui Dumnezeu va dăinui dincolo de toate. Nu te poți ține strâns de Cuvânt fără a te împărtași din puterea pe care o are Cuvântul.

Adesea Cuvântul lui Dumnezeu îți vorbește în mod specific, referitor la o situație prin care treci. Dumnezeu însuflețește mesajul pentru inima ta și te încrezi în el. Pentru alții poate părea ciudat, dar tu știi că acel cuvânt îți este adresat ție și-i simți puterea mângâietoare; de aceea ți-l repeți.

Există o strânsă legătură între a te ține ferm de Cuvânt și a nu te lepăda de Isus, pentru că lepădarea de Isus înseamnă să nu crezi ceea ce Îți spune. Nici cea mai mărunță literă din Cuvânt nu va trece. Dumnezeu nu poate minți. Dacă nu mai devreme, cu siguranță în ceruri vei spune: Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul.

Doare când Isus îți ia puterea – nu este ușor să devii neajutorat, dar neajutorarea nu este scopul final al Domnului. El vrea să intri în bogăția lui Isus, ascunzându-te în Cuvântul Lui. Mai apoi vei spune: A fost bine că lucrurile au fost așa cum au fost. Calea Domnului este întotdeauna cea mai bună. El dorește să îmi deschidă inima spre cea mai mare bogăție: tot harul și bogăția lui Isus. Și când le am pe acestea, nu mai duc lipsă de nimic. Am totul – da, sunt în belșug!

Hristos este totul și în toți.

Coloseni 3:11

Nu-L înțelegi pe Dumnezeu. Tânjești sa fii un creștin adevărat, care e o binecuvântare pentru ceilalți. I-ai cerut asta în rugăciune lui Dumnezeu, dar nu s-a întâmplat nimic. Dumnezeu este atotputernic și I-ar fi atât de ușor să Se implice, dar nu a făcut-o – ai rămas același om. De ce nu îți împlinește dorința de a fi ca Isus?

Dorința de a deveni duhovnicesc vine de la Dumnezeu, dar felul în care crezi că se va realiza acest lucru este greșit. Ai impresia că trebuie să îți și întâmple ceva și nu înțelegi că secretul este să intri în posesia a tot ceea ce ai deja în Isus Hristos.

Dumnezeu Se bucură de tine când crezi în Cel de care Se bucură Dumnezeu. Dumnezeu Îl caută pe Isus în tine. Isus Se arată cel mai puternic în cel care este cel mai slab în el însuși, de aceea e nevoie ca Dumnezeu să îți dărâme încrederea în tine însuși. Ceea ce simți tu este că îți ia tot ce ai, dar în final va trebui să spui: Acum tot ce am este Isus.

Ne vedem slabi când nu ne mai putem încrede în nimic din noi. Este greu să ne pierdem autosuficiența spirituală. Abia atunci când Dumnezeu face să lumineze Cuvântul Lui peste adâncul inimii noastre care ascunde atât de mult păcat – abia atunci suntem dezbrăcați de toate.

Dumnezeu vine la tine prin Cuvântul Său. Trebuie să continui să Îl cauți în Cuvânt. Nu este nici o nenorocire în care Cuvântul să nu te poată ajuta. Dacă te supui Cuvântului, supunerea va genera în tine credință.

A fi copil de Dumnezeu înseamnă a fi moștenitor al cerului. Dacă Isus este Mântuitorul tău, ai toate bogățiile! El Însuși locuiește în tine! Iar aceasta nu se aplică doar anumitor creștini favorizați, ci se aplică tuturor. Nu se poate să fii creștin și să nu ai toate în Hristos. Chiar dacă credința ta este cea mai slabă, El S-a mutat în inima ta cu toate binecuvântările duhovnicești din locurile cerești. Isus nu a ținut lucrurile acestea pentru El, ci îți le-a dăruit ție. Mai mult de atât nu poți găsi nicăieri. Hristos este totul în toți. Astfel ești un copil al lui Dumnezeu, în ciuda micimii tale.

Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul Zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic.

Apocalipsa 16:14

Când a intrat păcatul în lume, odată cu el a venit și dușmănia. A urmat război după război, iar Al Doilea Război Mondial nu va fi ultimul mare război. Milioane de oameni de pe întreg pământul se tem de următorul război și de consecințele lui care vor fi dincolo de orice ne putem imagina și în același timp speră că se vor găsi suficienți oameni care să dorească atât de mult evitarea războiului încât să reușească să îi stea în cale. Dar această speranță le va fi năruită.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că războiul este cauzat de duhuri de demoni, iar aceste duhuri rele sunt comandate de Satan, care vine numai să înjunghie și să prăpădească. Satan are ca aliate puterile spirituale ale întinericului din locurile cerești. Aceste puteri nu se lasă legate de nici o dorință umană de pace! Există un sigur nume care le face neajutorate: numele Isus. Dacă lumea L-ar cunoaște și s-ar deschide pentru Cuvântul și Duhul Lui, ar urma pe Cel care este mai puternic decât cel puternic și atunci toate strădaniile duhurilor demonilor războiului ar fi în zadar.

Dar lumea nu Îl cunoaște pe Isus. Cei mai mulți oameni Îl întâmpină cu aceeași ură care s-a dezlănțuit împotriva Lui în Vinerea Mare. Lumea îl va urma pe diavol, care este prințul acestei lumi. De aceea duhurile de draci vor reuși să adune toți împărații lumii la război. În mod ciudat, însă, războiul este numit 'Ziua cea mare a Dumnezeului Celui Atotputernic'. Nu a fost intenția duhurilor necurate să promoveze o astfel de zi. Dar răutatea nu-și este sieși stăpână. Când paharul nelegiuirilor este plin, el devine bici în mâna lui Dumnezeu. Va veni ceasul când Dumnezeu va folosi acest bici. Legea Lui spune 'ce seamănă omul aceea va și secera'. Lumea nu îl poate alege pe Satan ca stăpân fără să fie legată să îl slujească.

Ce poate face copilul lui Dumnezeu în fața acestei înspăimântătoare realități? Dumnezeu nu vrea să fim în necunoștință de aceste lucruri. După ce ne vorbește despre duhurile de draci, în versetul următor Domnul spune: 'Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează'.

10 Februarie

Căci pentru mine a trăi este Hristos, și a muri este un câștig.
Filipeni 1:21

Pentru un mare număr de necreștini a trăi înseamnă sănătate și prosperitate, adică să fie sănătoși tun, să aibă un serviciu bun și să nu datoreze nimănui nimic.

Pentru un creștin lucrurile nu stau așa. El Îi poate mulțumi lui Dumnezeu pentru lucrurile bune din viață – acestea sunt daruri din partea Domnului, dar nu ele sunt cu adevărat importante. Adevăratul Dar este Isus. Când vine vorba de viață în cel mai strict sens al cuvântului, tu, care ești un copil al lui Dumnezeu, trebuie să arăți spre El și să spui: ‘Isus este viața.’

Ceea ce alții numesc viață se sfârșește în moarte – tu știi asta. De aceea o viață fără părtășie cu Cel Înviat este o viață de sărăcie. Faptul că Isus este viața ta înseamnă că inima ta privește spre El. Credința ta este concentrată pe El. Te încrezi în Isus în orice împrejurări, pentru că Îi știi dragostea, e prezentă în inima ta într-un mod minunat. Dumnezeu a turnat-o peste tine prin Duhul Sfânt. Nu ai ajuns la această concluzie analizându-te pe tine însuși, ci Cuvântul lui Dumnezeu ți-a spus că așa stau lucrurile. Iar tu te ții strâns de Cuvântul lui Dumnezeu.

Adevărul că Isus Hristos este Viața nu este unul la care să ajungi prin exerciții spirituale, ci ți-a fost dăruit și tu l-ai acceptat. De aceea El este viața pentru tine. Nici un creștin nu Îl poate primi pe Isus fără a accepta că El este Însăși Viața. De aceea poți spune ‘Pentru mine a trăi este Hristos’. El a intrat în inima ta și este pulsul vieții tale spirituale.

Isus este Învierea și Viața. În El ai viață fără de moarte. El spune: ‘Pentru că Eu trăiesc, și tu vei trăi’, iar acest lucru rămâne în picioare chiar și în ultima zi a vieții tale pe pământ: trupul tău va fi îngropat, dar tu nu vei muri. Cel care este Viața te va duce în Paradis. Prin credința în Isus ești una cu El. Ești legat de El cu legături pe care moartea nu le poate rupe. Pentru mine, a trăi este Hristos și această viață dănuie pentru veșnicie!

11 Februarie

Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău care te-am scos din țara Egiptului; deschide-ți gura larg, și ți-o voi umple!

Psalmul 81:10

Poporul Domnului a fost scos din țara robiei. Nu a existat nici o cale omenească spre eliberare, dar Domnul a intervenit.

Și în viața ta este la fel. Nu puteai să te mântuiești singur, dar Dumnezeu a intervenit. A înălțat un lemn al ispășirii lângă Ierusalim și a îngăduit ca Fiul Său să fie țintuit pe el. Isus a fost lovit de mânia dezlănțuită a lui Dumnezeu, pentru ca oricine se adăpostește în El să fie mântuit.

Nu poți uita Golgota. Trebuie să te întorci mereu la ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine. Când ești pus față în față cu jertfa dragostei lui Dumnezeu, El îți spune că inima Lui nu S-a schimbat. Deschide-ți larg gura și Domnul o va umple. Poți să te rogi cu îndrăzneală pentru lucruri mari. Nu trebuie să dai înapoi, din modestie. Domnul îți va auzi ruga.

Cel mai mare lucru este să fii salvat. Știi întrebarea: Voi ajunge vreodată la țintă? Nu voi fi unul dintre cei care se pierd pe drum? Dar în același timp, speranța continuă să trăiască în inima ta: O, de mi-ar fi îngăduit ca într-o zi să intru în Noul Ierusalim!

Deschide-ți gura larg! Roagă-L pe Dumnezeu să te mântuiască. Cel ce a început această bună lucrare în tine o va duce la bun sfârșit, până în ziua lui Hristos Isus.

Cel mai mare dușman al tău vrea să te umple cu un duh de deznădejde. Satan nu a reușit să învingă pe prea mulți arătându-le strălucirea lumii, dar i-a distrus paralizându-i prin deznădejde.

Roagă-te Domnului azi. El te va călăuzi, la fel cum Și-a călăuzit poporul prin pustie. Ascultă-I răspunsul. El vrea să îți întărească credința prin Cuvântul Său. Duhul Sfânt îți aduce Cuvântul în inimă, apoi nu te mai îndoiești. Domnul îl va împlini pentru tine. Vei ajunge la țintă. Ți se va îngădui să fii în mulțimea care Îl va lauda în veci de veci pe Isus, Mielul junghiat al lui Dumnezeu, și aceasta nu datorită ție, ci datorită Domnului tău, care te-a purtat spre mântuire.

Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?

Romani 8:31

Dumnezeu nu se poartă la fel cu toți copiii Lui. Viețile noastre curg în moduri foarte diferite și știm ce sunt sușurile și coborășurile vieții. Din când în când trecem prin perioade în care ni se pare că toți și toate sunt împotriva noastră. În astfel de zile nu este ușor să rezisti și să mergi înainte.

Oamenii adesea înțeleg greșit. Explicațiile tale sunt înțelese greșit. Te lupți în zadar și nu vezi nici o ieșire. Ceilalți îți atribuie motivații pe care nu le-ai avut niciodată. Te simți rănit și trădat până în străfundul ființei tale. Pe de altă parte cunoști și autoînvinovățirea. Poate cele mai grele acuzații sunt cele pe care ți le faci tu însuși. Nu vezi nimic în tine de care să fii mulțumit. Te judeci pe tine însuși.

În spatele tuturor acestor lucruri sunt puteri spirituale care aparțin celui rău. Conducătorul lor este dușmanul sufletului. Scopul lor este să îți tragă sufletul înapoi, să te facă să cazi în disperare și începi să te temi că vor reuși.

Ce-i de făcut? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?

Multe lucruri ne pot sta împotriva, dar ce înseamnă toți adversarii laolaltă, înaintea lui Dumnezeu? Nu au nici o putere. Dumnezeu face ca toate atacurile lor să se supună planului Său de mântuire și toate să fie spre binele tău. Pavel spune că suntem socotiți ca niște oi de tăiat. Nu este ușor să fii un miel în ziua tăierii. Dar indiferent cum suntem socotiți și ce tratament primim, noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit.

Ceea ce contează este că Dumnezeu este pentru noi și într-o zi toate stăpânirile vor îngenunchea înaintea Lui! Orice altă putere este frântă prin puterea lui Isus. El este Învingătorul! Încă nu o vedem, dar în curând adevărul se va arăta.

Dacă Isus este Mântuitorul tău, atunci Dumnezeu este pentru tine. Ești în Hristos și Dumnezeu te tratează ca pe Fiul Său. Nimeni și nimic nu te poate vătăma. El este protecția ta – în viață, în moarte și în veșnicie!

13 Februarie

Mă povățuiește pe cărări drepte, din pricina Numelui Său.

Psalmul 23:3

Căile lui Dumnezeu nu par întotdeauna bune. Adesea ele par atât de ciudate încât începi să te întrebi dacă a fost într-adevăr Dumnezeu Cel care te-a condus pe ele. Căile bune sunt de multe ori căi ale suferinței. Dumnezeu Și-a condus Fiul spre desăvârșire prin suferință și Fiul a învățat din ceea ce a suferit.

Dumnezeu are multe lucruri să ne învețe și pe noi în școala suferinței. Trebuie să ne luăm crucea și să Îl urmăm pe Isus, dar chiar pășind pe urmele pașilor Lui, nu putem ajunge să merităm ceea ce a câștigat El pentru noi. Însă Domnul ne conduce pe drumul acesta, spre Cer.

De multe ori avem impresia că dacă Dumnezeu ne-ar face drumul prin viață mai ușor, L-am putea sluji mult mai bine. Credem că purtatul crucii doar ne limitează în lucrările pe care ni le-a dat Dumnezeu de făcut.

Dumnezeu îmi cunoaște predispoziția spre mândrie, știe cât de superficial devin când îmi merge bine. Înainte să îmi dau seama, mă îndepărtez de dependența adâncă de Isus și, în tot acest timp, am impresia că de fapt cresc. Un astfel de slujitor nu este rentabil. De aceea Dumnezeu trebuie să intervină și îmi îngăduie să mă întâlnesc cu suferința, pentru că astfel mă face să mă opresc și să îmi întorc privirea înspre El.

Căile lui Dumnezeu duc întotdeauna la Isus. El folosește toată viața ta pentru a te lega de El. Te face slab și neajutorat în ochii tăi, pentru ca să ai nevoie de harul Său. Dumnezeu te ajută să rămâi pe cale și o face punându-ți poveri pe umeri. În felul acesta este mai greu să fi împins afară de pe cale.

Mai presus de orice, căile lui Dumnezeu conduc la țintă. Noi devenim atât de ușor prea preocupați cu îndatoririle vieții, încât Domnul trebuie să ne oprească, pentru că vrea ca ochii să ne fie ațintiți spre destinația noastră finală.

Într-o bună zi, vei privi în urmă și de acolo vei vedea cu totul altfel lucrurile, față de cum se văd acum, privind înainte. Atunci vei recunoaște că Dumnezeu, în nemeritatul Său har, a îngăduit să treci exact prin ce aveai nevoie să treci, pentru a ajunge la minunatele ape de odihnă. În ziua aceea inima îți va fi plină de laudă, laudă la adresa Domnului. Veșnicia începe de acolo.

14 Februarie

Hainele Lui s-au făcut strălucitoare și foarte albe, de o albeață pe care nici un înălbitor de pe pământ n-o poate da.

Marcu 9:3

Năzuința după curăție e înscrisă în străfundul ființei noastre. Nici lumea, nici necurăția noastră nu au reușit să o înăbușe. Am fost creați pentru sfințenie. Tot ceea ce este necurat vine de la Satan, care a saturat întreaga lume cu veninul lui și a transformat năzuința după neprihănire într-un vis.

Curăția umană pare impresionantă, totuși, toată curăția pe care o putem afișa este doar un lucru exterior, pentru că aici, pe pământ, păcatul a contaminat totul. Există un singur loc unde vei găsi adevărata curăție: în Isus. El este cu totul fără de păcat, până în cea din urmă fibră a ființei Lui.

Pe Muntele Shimbării la Față, cei trei ucenici au văzut hainele lui Isus de o strălucire orbitoare, mai albe decât le-ar putea albi oricine de pe pământ. Și ucenicii nu au uitat niciodată ceea ce au văzut. Curăția și strălucirea hainelor lui Isus erau o imagine a sufletului Său.

Dragostea lui Isus pentru tine este atât de mare, încât nu vrea să țină nimic pentru Sine, ci vrea să împartă totul cu tine, inclusiv curăția Lui. Pentru aceasta a trebuit să plătească cu sângele Lui. Dacă sângele Lui nu ar fi fost vărsat, noi nu am fi avut cu ce să fim spălați de toate păcatele. Sângele lui Isus nu doar acoperă păcatele, ci le și șterge – asta înseamnă că păcatul tău nu mai există. Dumnezeu nu-și mai amintește păcatele care au fost șterse de sângele Fiului Său. De aceea, Isus te poate aduce înaintea Tatălui, curat ca o fecioară. În Apocalipsa ni se repetă iar și iar că acei care-I aparțin lui Isus vor fi îmbrăcați în haine albe, înaintea tronului lui Dumnezeu. Cuvântul ne spune și cum le-au fost albite hainele - au fost spălate în sângele Mielului.

Cu toate acestea, atenția noastră nu ar trebui să fie captată de hainele pe care le vom purta în Cer – Îl vom vedea pe Isus, iar priveliștea aceasta va face ca toate celelalte lucruri să pară șterse. Ceea ce ne va uni pe toți acolo nu va fi bucuria stării noastre, ci bucuria de a fi cu El. Gândurile noastre trebuie să fie ațintite asupra Lui, care este Lucefărul de Dimineață.

15 Februarie

Și pentru ei cuvântul Domnului va fi: «Învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo», ca mergând, să cadă pe spate și să se zdrobească, să dea în laț, și să fie prinși.

Isaia 28:13

Oamenii erau enervați de Isaia. Râdeau de el, era subiect de conversație la cârciumă. Spuneau: “Cine-i el să ne țină predici? Desface firul în patru, întotdeauna găsește să ne bage ceva de vină.” Șocantă atitudine! După cum știm, Isaia nu vorbea din partea lui însuși, ci repeta ce îi spunea Dumnezeu.

Nimeni nu poate trata Cuvântul lui Dumnezeu așa cum tratează cuvântul unui om și să scape nepedepsit. Gândurile și intențiile noastre sunt determinate de faptul că suntem ființe căzute. Dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci și fiecare cuvânt rostit de El este adevărat, atât cuvântul despre judecată, cât și cel despre mântuire.

Trebuie să luăm aminte la judecata lui Dumnezeu împotriva celor care-l disprețuiesc Cuvântul – îi lasă în voia minții lor și tace. Astfel, ei devin și mai încrezători în dreptatea lor, iar Cuvântul lui Dumnezeu devine, în viața lor, ceea ce ei înșiși îl consideră. Au impresia că Dumnezeu îi muștră tot timpul, de aceea, ori de câte ori aud Cuvântul, ei aud numai judecata lui Dumnezeu. Mesajul Crucii, care este puterea lui Dumnezeu pentru mântuire, nu ajunge niciodată la inima lor.

Dar noi? Te-ai gândit vreodată că există o strânsă legătură între atitudinea ta față de Cuvânt și însemnătatea pe care Dumnezeu îi îngăduie să o aibă în viața ta? Dacă ești indiferent față de Cuvântul lui Dumnezeu, el îți va deveni și mai indiferent. Dacă ești critic, citirea lui te va face încă și mai critic. Dacă citești Cuvântul cu o inimă zdrobită și smerită, Dumnezeu îți deschide calea spre înțelegerea lui, prin harul Său.

Să veghem asupra noastră înșine. Când ascultăm Cuvântul, Îl auzim pe Însuși Dumnezeul cel viu! Ne aflăm pe pământ sfânt.

Haideți să credem în Domnul, să ne conducem viața după Cuvânt. Cuvântul lui Dumnezeu nu este fără importanță. Totul depinde de Cuvântul lui Dumnezeu.

16 Februarie

(Ozia) a căutat pe Dumnezeu în timpul vieții lui Zaharia, care pricepea vedeniile lui Dumnezeu.

2 Cronici 26:5

Ozia avea 16 ani când i-a murit tatăl. Povara de a deveni rege la o vârstă atât de fragedă trebuie să fi fost copleșitoare, însă Ozia a reușit. Nu a fost prea arogant pentru a asculta de Zaharia, preotul, care l-a învățat mai întâi de toate evlavia.

Dumnezeu a folosit diferiți oameni pentru a mă conduce spre o viață trăită cu frică de El. Nu știi unde ăș fi fost azi, dacă nu ar fi fost oameni care să se simtă responsabili față de mine. M-au luat de mână și m-au condus la bogățiile care era cea mai mare taină a vieții lor!

Pierderea îndrumătorilor spirituali este întotdeauna un periculos moment de răscruce – a fost un moment de răscruce pentru Ozia, va fi și pentru tine. Ozia a devenit un alt om după moartea lui Zaharia. Înainte fusese un om care-L înălța pe Dumnezeu. Mai apoi a început să se înalțe pe sine.

Ce se va întâmpla cu tine când nu vei mai avea o mamă, un tată sau un alt îndrumător spiritual căruia să îi dai socoteală? Adevărata întrebare este dacă realizezi că Dumnezeu este Cel căruia trebuie să Îi dai socoteală. Pe termen lung, nu poți trăi din evlavia altora. Va veni o zi când Dumnezeu îți va lua orice sprijin omenesc – atunci credința ta va fi pusă la încercare. Trebuie să ai o relație directă și personală cu Isus, altfel nu vei rezista mult și când va veni încercarea, vei cădea.

Când a murit Zaharia, Ozia ar fi putut intra într-o adâncă dependență de Dumnezeu – acum, că și-a pierdut îndrumătorul spiritual, Domnul ar fi putut să îi devină sfătuitor. Dar nu s-a întâmplat așa. Ozia și-a luat viața în propriile mâini.

Când îți pleacă îndrumătorii spirituali, te afli la răscruce de drumuri, cu ochii Domnului așintiți asupra ta. Ce drum vei alege? Vrei să alegi singur? Sau Îl vei căuta pe Domnul? Vrei să Îl întrebi despre toate lucrurile și să Îl lași pe El să te conducă?

Căci cel ce a pățimit în trup a sfârșit-o cu păcatul.

1 Petru 4:1

Suferința fizică grea îl schimbă pe om, îl face să i se pară că toți cei din jur trăiesc într-o altă lume, iar el este singur, lăsat pe dinafară. Ceilalți sunt preocupați de tot felul de lucruri, dar le vine mereu în minte nădejdea că vor fi cruțați de suferință. Când ești înconjurat de suferință, este foarte greu să îți pese de ceilalți și de problemele lor, pentru că ți se pare că îți sunt mai mult decât suficiente propriile neazuri. Pericolul de a te închide în tine însuși este foarte real. Viața îți devine atât de săracă, încât începi să simți cuvintele lui Iov: “O, aș vrea mai bine gătuirea, mai bine moartea decât aceste oase!”

Suferința îi umple pe mulți de amărăciune, dar Dumnezeu vrea să Se folosească de ea. El vrea să Își ducă la îndeplinire promisiunea: “Căci cel ce a pățimit în trup a sfârșit-o cu păcatul.”

Lumea și poftele ei își pierd puterea de atracție când suferința fizică sau psihică devin parte din viața noastră; nu mai înțelegem cum se poate ca alții să alege după toate lucrurile care îi atrag departe de Dumnezeu, pentru că ni se pare că ei ar trebui să fie veșnic recunoscători lui Dumnezeu că li se îngăduie să trăiască fără a avea parte de suferință. Dar trebuie să ne amintim că și noi trăiam la fel, înainte ca suferința să ne atingă. Oare nu era și mintea noastră plină de tot felul de lucruri care ne lăsau sufletele goale și secătuite?

Dar acum ești neajutorat și cel mai rău e că ți-este atât de greu să găsești bucurie și odihnă în Dumnezeu. Ești ca o pasăre care zboară jos, sub norii grei de furtună. Sufletul ți-e ținut la pământ, suferința te leagă, te ține prizonier. Dar Dumnezeu vede întreaga situație altfel față de cum o vezi tu. Din punctul Lui de vedere, prin suferință, ai sfârșit-o cu păcatul. Dragostea de păcat a fost frântă. El vrea să-I primești voia, pentru ca în mijlocul bolii, al suferinței, al nenorocirii, să te pui în mâna Lui și să Îi îngădui să îți poarte de grijă.

Un credincios frânt, încovoiat sub povară, nu pare prea valoros în ochii celorlalți, dar este neprețuit în ochii lui Dumnezeu. Suferința a retezat robie după robie, lumea și-a pierdut puterea asupra ta, iar legătura ta cu Domnul s-a făcut mult mai puternică. Ție nu ți se pare așa, dar Cuvântul lui Dumnezeu îți spune că acesta este adevărul. “Căci cel ce a pățimit în trup a sfârșit-o cu păcatul.”

Pe Trofim l-am lăsat bolnav la Milet.

2 Timotei 4:20

De ce nu l-a vindecat Pavel pe Trofim? Avea darul vindecării și ce ar fi fost mai ușor decât să își pună mâinile peste el și să îl ajute să se ridice de pe patul de suferință?

Pavel voia să îl ia pe Trofim cu el la Roma, dar Dumnezeu avea un alt plan, un plan înțeles de acei mulți slujitori ai Lui care nu au fost vindecați, pentru că Dumnezeu are nevoie de slujitori bolnavi – iar Pavel s-a plecat în fața acestui plan.

Pentru noi, suferința și slăbiciunea pot părea piedici, dar nu și pentru Dumnezeu. Nouă ni se pare umilitor să avem nevoie de ajutorul altora, atunci când nu ne putem purta singuri de grijă. Teoretic știm că Dumnezeu are nevoie de o adunare în care toți să fie gata să vină în ajutorul fraților, dar este tare greu să fii cel care are nevoie să fie ajutat. Pavel îl lasă pe Trofim în urmă, pentru ca acesta să primească ajutor. Cu siguranță nu a fost ușor pentru Trofim, care își dorea atât de mult să meargă cu Pavel. Știa că Pavel avea nevoie de el și, în plus, gustase deja din binecuvântarea de a-l urma pe acest credincios slujitor al Domnului.

Grea a fost despărțirea când corabia a plecat din portul din Milet! A fost ultima dată când s-au văzut cei doi, aici pe pământ. Dar amândoi erau în slujba Domnului: Pavel pleca la Roma să Îl proslăvească pe Isus prin moartea sa; Trofim rămânea în Milet, pentru a-L proslăvi pe Isus prin boala sa.

Este greu să Îl înțelegi pe Dumnezeu, când îți pune poveri grele pe umeri. E ușor să cânti: “Domnul a dat, Domnul a luat, Fie voia Sa!”, dar e greu când Dumnezeu face, într-adevăr, după voia Sa. Disciplinarea este o parte foarte importantă din educația pe care El o dă copiilor Săi. E în strânsă legătură cu dragostea Lui. “Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”

Ești apăsător și smerit. Domnul vrea să te învețe stăruința și răbdarea prin încercările grele și apoi te va conduce la o mai adâncă dependență de Isus. Credinciosul cel mai dependent de Isus este cel care reflecta cel mai fidel chipul Lui!

Dumnezeu a trimis în lume pe singurul Său Fiu, ca noi să trăim prin El.

1 Ioan 4:9

Mulți uită acest lucru. Ei susțin că am fost mântuiți prin Isus, dar apoi devin prea ocupați cu tot ce au de făcut în calitate de creștini, iar când lucrurile acestea le umplu mintea și gândurile, cuvintele și opiniile lor pot să fie corecte încă, dar Isus nu mai este viața sufletului lor.

La fel cum trupul are nevoie de pâinea cea de toate zilele pentru a trăi, viața ta spirituală trăiește prin meritele lui Isus. Pâinea dăruiește trupului tău căldură, putere și viață. Isus dăruiește inimii tale tot ce are nevoie.

Sunt mulți credincioși obosiți. Nu-i de mirare. Nici nu se poate altfel. Suntem infectați cu spiritul lumii și cu modul ei de gândire, fiecare se concentrează tot mai mult pe sine însuși. Scopul suprem în viață a devenit acela de a te realiza. Dar a fi creștin înseamnă să Îl pui pe Isus în centru. Nu mai este vorba de tine, ci totul se ordonează în funcție de El.

Dacă te întorci la resursele din tine însuși, ajungi să descurajezi, pentru că sunt atât de mărunte și nu ai cum să îți extragi energia din ele. Din când în când secătuiesc cu totul. Dar când te întorci spre Isus, lucrurile stau cu totul altfel. Din El curge Râul Vieții – dacă bei din el, râuri de apă vie se vor revărsa permanent din sufletul tău.

Viața noastră vine din Isus, numai prin meritele Lui putem trăi. Trebuie să credem tot ce ne spune Cuvântul. Credința vie se ține de ceea ce crede și nu renunță. Cuvântul lui Dumnezeu spune că Isus este neprihănirea mea, de aceea lucrul acesta nu poate fi desființat. Cuvântul spune că Isus este răscumpărarea mea; prin El sunt răscumpărat din tot ce m-ar neliniști sau m-ar putea lega. Isus este sfințenia mea, de aceea sunt sfânt, în ciuda faptului că mă simt păcătos și murdar.

Dumnezeu vrea să trăiești prin ceea ce ești în Isus. Aceasta este calea spre viața din belșug.

Preoții cei mai de seamă au hotărât să omoare și pe Lazăr.

Ioan 12:10

Lazăr a fost un martor al puterii divine a lui Isus. Prin el, Dumnezeu a confirmat mărturia lui Isus despre Sine Însuși. Când Isus spune că El este învierea și viața, acestea nu sunt cuvinte goale.

Satan și slujitorii lui vor încerca întotdeauna să oprească mărturia despre Isus, iar aceasta se poate realiza reducând martorii la tăcere. De aceea Lazăr trebuia ucis.

Fiecare copil al lui Dumnezeu este martor al puterii mântuitoare a lui Isus, pentru că a fost mutat din moarte la viață, din puterea lui Satan, la Dumnezeu. De aceea pentru Satan fiecare credincios este un dușman. Din vreme în vreme, atacurile celui rău se concentrează în prigoane. Chiar în ziua de azi sunt mulți creștini care suferă astfel, iar noi ar trebui să ne amintim de ei, ca și cum noi înșine am fi închiși împreună cu ei.

Multe încercări vor veni de-acum înainte peste poporul lui Dumnezeu. Știm aceasta din Cuvânt: înainte de revenirea lui Isus, vremurile se vor asemăna în multe privințe cu vremea apostolilor. Satan va lupta dur, iar unii vor fi intimidăți. Însă mijloacele dure nu sunt lipsite de riscuri pentru Satan – din vechime se spune că sângele martirilor este sămânța Bisericii. Așa a fost, așa rămâne. De aceea Satan pune în aplicare o altă strategie: încearcă să Îl ucidă pe Isus din inima ta. Dacă nu reușește, încearcă alte strategii. Nu contează mijlocul, atâta vreme cât își atinge scopul.

Câtă vreme Satan este domn în viața unui om, ceea ce-i aparține lui este lăsat în pace, dar această pace este una periculoasă, pentru că înșeală – este pacea morții, care aparține iadului. Când Satan își pierde prada, trece la atac. Isus spune că Satan a cerut să-i cearnă pe ucenici – și la fel face și azi. Vrea să își recâștige prada.

Nu poți face nimic prin puterea ta. Stai aproape de Isus, trăiește în mântuirea Lui, folosește Cuvântul Lui, veselește-te de biruința Lui! Apoi ia asupra ta scutul credinței, cu care vei putea ține piept săgeților arzătoare ale celui rău. Satan nu poate să te lovească mortal – chiar dacă îți vei pierde viața, sufletul tău Îi aparține lui Isus!

21 Februarie

Cine are poruncile Mele și le păzește acela Mă iubește.

Ioan 14:21

Dragostea pentru Isus se arată în două feluri: ai poruncile Lui și le păzești. Iubirea este întotdeauna clădită pe cuvintele celui iubit. O scrisoare din partea celui iubit va fi citită iar și iar, pentru că are un mesaj de o însemnătate deosebită, datorată numelui care se semnează la sfârșit.

La fel este și cu cuvintele lui Isus. El este în spatele întregii Biblii, deci cuvintele ei au o imensă valoare pentru cei care Îl iubesc. Ele nu sunt un capital mort, ci credinciosul adevărat le va scoate la lumină iar și iar. În timp ce citești și auzi, trebuie să te rogi: Doamne, ajută-mă să mă țin de Cuvântul Tău!

Dacă nu am un cuvânt al Domnului de care să mă țin, credința moare, deoarece viața de credință trăiește din Cuvânt. Dacă nu primește Cuvântul, moare, dar dacă primește din belșug Cuvântul Domnului, devine sănătoasă și puternică.

Nu ai Cuvântul lui Dumnezeu dacă nu îl folosești. Trebuie să te hrănești din Cuvânt, altfel iubirea ta de Isus e doar vorbe goale. Mai întâi trebuie să auzi, apoi să împlinești. Auzirea și păstrarea sunt o parte a problemei; cealaltă este să crezi ceea ce auzi. Apucă-te să zidești pe stâncă. Lasă Cuvântul lui Dumnezeu să fie temelie vieții tale. Nu pleca urechea la ce cred și spun ceilalți. Ajutorul și îndrumarea oamenilor nu-ți vor fi de ajuns. Dar când vine vorba de Dumnezeu, ceea ce are El de spus este cu totul altfel – cuvintele Lui rămân în picioare în veci! Când Cuvântul promite celor care cred în Isus o mântuire deplină, trebuie să începi să te bucuri de lucrarea terminată a lui Isus. Nu poți împlini Cuvântul dacă nu îndrăznești să crezi promisiunile lui Dumnezeu.

Gândirea ta nu poate înțelege măreția privilegiilor pe care le ai, ca și creștin, dar le poți crede, întrucât Cel ce a vorbit este Dumnezeu. Același lucru este valabil și cu privire la tot ce a spus Isus despre viața pe care o trăiești aici, pe pământ. Trebuie să îți îndrepti viața după Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă nu o faci, nu Îl iubești pe Isus. El a vorbit cu autoritate divină. Să Îl ascultăm, să Îl urmăm și să Îl iubim.

Căci Hristos este sfârșitul Legii, pentru ca oricine crede în El să poată căpăta neprihănirea.

Romani 10:4

Atâta timp cât ești preocupat de propria ta neprihănire, nu ai cum să fii satisfăcut cu neprihănirea care ți se oferă. În zadar întinzi mâinile spre ceva ce nu există, în timp ce refuzi ceea ce îți oferă Isus în dar.

Lucrurile se schimbă în momentul în care renunți la a te îmbunătăți prin puterile tale, iar renunțarea aceasta se întâmplă când realizezi că tot ce faci este contaminat de păcat și egoism. Când crezi că în sfârșit ai găsit ceva sfânt, o privire mai atentă îți dovedește exact contrariul și ajungi să te simți deznădăjduit, nenorocit, pierdut.

Ce-i de făcut?

Trebuie să cauți neprihănirea care ți se oferă, cea pe care a câștigat-o Isus pentru tine, trăind sub Lege, în locul tău. Legea nu mai are nici o pretenție de la tine, odată ce toate pretențiile ei au fost îndeplinite în Isus. De aceea neprihănirea este oferită tuturor celor ce cred. Isus îți dăruiește desăvârșirea Lui, ca să poți sta în picioare înaintea lui Dumnezeu.

Întoarce-te la Isus! El este adevarata ta neprihănire. Înaintea lui Dumnezeu nu poți deveni mai neprihănit decât ești deja, prin Isus. Ești sfânt, curat și scump, prin ceea ce ți-a dat Isus.

Acesta este secretul mântuirii și al vieții de creștin. Un păcătos mântuit va primi mereu totul prin har. Dumnezeu nu vrea să te încarci cu har doar la intervale rare. Nu, ci trebuie să scoți mereu apă din fântâna mântuirii! Isus a venit cu o neprihănire veșnică. Aceasta trebuie să îți fie singura podoabă.

Când te cufunzi în neprihănirea care ți se oferă fără plată, imnurile de mulțumire capătă puterea de a-ți impregna inima până în profunzime și nu obosești niciodată în a-I mulțumi lui Dumnezeu pentru ce ți-a dăruit. Când citești Cuvântul, ești asigurat că mântuirea ta e ancorată într-o temelie eternă, de nezdruncinat; este un fapt stabilit și nimic din tine nu îl poate slăbi. Ești neprihănit pe deplin, prin rănile lui Isus.

Dacă trăiești plin de recunoștință pentru neprihănirea pe care ai primit-o, vei fi binecuvântat. Mulțumește pentru ea astăzi! Mulțumește în fiecare zi! Căci în felul acesta Îi vei mulțumi și în veșnicie.

Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni.

1 Petru 5:5

Este o mare binecuvântare să știi că trăiești după Cuvântul lui Dumnezeu. Gândește-te la acele cuvinte din Scriptură care ți-au schimbat cursul vieții – te-au făcut să acționezi cu totul altfel decât ai fi acționat în mod obișnuit, iar acum, când le întâlnești din nou, citind sau auzind Cuvântul, nu-i așa că inima ți se umple de o bucurie specială? Viața ta este ținută împreună cu ele, ai gustat binecuvântarea pe care o dă Dumnezeu prin ele.

Rareori rațiunea noastră este de aceeași părere cu Dumnezeu; aceeași regulă se aplică și când e vorba de supunerea față de cei în vârstă. Adesea sfaturile lor par să frângă și să restricționeze progresul. Cu toate acestea, supunerea față de cei mai în vârstă aduce o incredibilă pace, care vine din faptul că ești binecuvântat. Și ești întotdeauna binecuvântat când urmezi Cuvântul lui Dumnezeu.

Poate vei protesta, pentru că îți pare că prețul supunerii față de cei mai în vârstă este prea mare – dar atunci ești în pericol de a uita că planurile lui Dumnezeu sunt mai înalte decât ale tale. Biblia spune că dacă ne smerim înaintea lui Dumnezeu, la vremea potrivită vom fi înălțați; și nu arareori, Dumnezeu îngăduie să vedem acest lucru împlinindu-se chiar în viața aceasta.

Sunt între noi oameni în vârstă care în ochii lumii nu sunt mari sau importanți, dar pe care Domnul i-a înălțat, iar noi, care îi cunoaștem, suntem convingeți de acest lucru. Domnul le este aproape într-un mod minunat. Și oare există înălțare mai mare decât aceasta?

Un lucru este sigur: cel care se smerește va fi înălțat în veșnicie. Cuvântul lui Dumnezeu afirmă acest lucru.

Dacă drumul tău de până acum a fost un eșec, plin de păcat, acest lucru nu trebuie să te împiedice să îți îndrepti picioarele înapoi la mărturia Domnului. Harul te ridică din nou și îți pune picioarele pe drumul regal al binecuvântării, atunci când urmezi Cuvântul lui Dumnezeu.

Cuvântul binecuvântat strălucește în mijlocul unei lumi înghițite de întuneric: “Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni.” Fă așa și vei fi binecuvântat!

Isus Hristos (...) Domnul împăraților pământului.

Apocalipsa 1:5

Oamenii ascultă ce au de spus cei mari și sus-puși ai lumii. Mulți cred că aceștia țin în mâinile lor soarta a milioane de oameni, dar nu este deloc așa. Există un Rege al regilor și un Împărat al împăraților – Isus!

Cursul evenimentelor de pe pământ este hotărât de El. Nu este suficient să spui că este și El implicat– nu! Nimic nu se întâmplă, decât la porunca Lui. E important să îți amintești că Dumnezeu este cel care judecă atunci când războiul, calamitățile sau nenorocirile fac prăpăd.

Satan vrea să ne facă să credem că păcatul nu are consecințe. Aparent, nu li se întâmplă nimic celor ce aleg să se ridice împotriva lui Dumnezeu, să-L batjocorească și să-L sfideze. Dar nu trebuie să crezi ce spune diavolul, pentru că el este tatăl minciנוșilor. A mințit încă de la început și va continua să o facă până își va găsi sfârșitul, în iazul de foc. Abia atunci vor realiza toți cât de mare a fost puterea de seducție a minciunii.

Isus judecă. A făcut-o când a luat un bici și i-a scos pe negustori afară din templu. Nu a îngăduit ca templul, casa Tatălui Său, să fie pângărit. Isus a judecat Ierusalimul, când Împăratul Titus l-a asediat și l-a făcut una cu pământul. Isus a judecat secolul XX, îngăduind ca două mari războaie să facă prăpăd în cea mai mare parte a Vechii Lumi Creștine. Acum avem parte de pace timp de mulți ani, dar aceasta nu trebuie să ne facă să credem că judecata și mânia Domnului au ajuns la capăt. Nu vor întârzia să vină. Dumnezeu este sfânt. El a spus “Ce seamănă omul aceea va și secera.”

Avraam s-a rugat cerând îndurare pentru Sodoma și Gomora. Și noi trebuie să facem la fel. Vom fi surprinși să vedem că Isus va întârzia să Își reverse mânia. Pe de altă parte, să nu uităm că mânia Lui se va descoperi. Oamenii vor tremura îngroziiți și nici chiar cei mai mari și mai puternici nu vor putea scăpa. Isus este judecător și domnește peste toți împărații pământului!

25 Februarie

Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, dar, pe Dumnezeu în trupul și duhul vostru.

1 Corinteni 6:20

Mai mulți membri din biserica din Corint aveau o atitudine greșită față de păcat. La început, au dat voie păcatului să pătrundă la nivelul gândurilor, ca mai apoi acesta să devină domn peste trupurile lor.

Când un creștin permite omului vechi să conducă, va ajunge invariabil în păcat și mizerie. E important să ne amintim că firea dintr-un creștin este la fel de păcătoasă ca într-un necreștin. Omul nostru vechi nu va deveni niciodată sfânt. De-a lungul întregii noastre vieți, omul vechi trebuie omorât, iar aceasta se întâmplă prin pocăința zilnică.

O atitudine greșită față de păcat este strâns legată de o atitudine greșită față de har. Omului vechi nu îi place să fie constrâns să trăiască prin har, așa că va încerca să îți îndrepte atenția spre altceva, iar în cele mai multe cazuri va reuși incredibil de ușor. Atunci Scriptura devine ciudat de îndepărtată, ireală, teoretică; și ceasul ispitirii te va găsi slab.

Când Dumnezeu vrea să te ajute să ieși din păcat, îți amintește că ai fost cumpărat și prețul a fost plătit. Dumnezeu te cunoaște mai bine decât te cunoști tu însuși. Ura față de păcat atinge apogeul atunci când îți amintești ce a trebuit să sufere Mântuitorul pentru a rupe lanțurile păcatului tău. Și atunci te întrebă îngrozit: “Chiar atât de mult a trebuit să plătească Isus pentru păcatul meu?”

Da. De aceea nu poți glumi cu păcatul – el L-a dus pe Mântuitorul tău în bezna despărțirii de Dumnezeu. Nu poți îngădui ca păcatul pentru care a plătit Isus să intre iar în viața ta. Isus te-a răscumparat din păcat, așa că nu mai ești robul păcatului. Isus te-a răscumpărat ca să Îl slăvești pe Dumnezeu.

Când porți în minte prețul pe care a trebuit să îl plătească Isus, în tine se naște o dorință sfântă de a-L onora în toate. Nu vrei să mai ții nici un domeniu nesupus Lui, în viața ta. El te-a cumpărat, deci El trebuie să fie stăpânul tău suprem. De aceea, proslăvește pe Isus în trupul tău!

De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El.

Evrei 7:25

De ce este atât de greu să cred că sunt mântuit? Din cauza vieții mele de credință slabe și poticnite, care mă învinovățește fără încetare. Cum pot să fiu un copil de Dumnezeu, fiind așa cum sunt? Pot fi eu născut din nou, când simt atât de puțin din puterea noii vieți în mine?

Am hotărât de mai multe ori că lucrurile trebuie să stea altfel. Am încercat și să îmi îndrept căile. Cu toate acestea, nu am văzut nici o schimbare de durată. Imediat după ce luam câte o hotărâre, părea că lucrurile merg un pic mai bine, dar după puțin timp, totul redevenea ca înainte. În același timp cunosc alți credincioși care mărturisesc despre progres și biruințe. De aceea continui să mă întreb: “Oare chiar sunt un copil de Dumnezeu?”

Da, mulți creștini sinceri își pun această întrebare. Fără a înțelege prea bine, au fost prinși în gânduri nebiblice cu privire la ce înseamnă să Îi aparții lui Isus. Lucrarea lui Isus s-a sfârșit – cei mai mulți sunt de acord asupra acestui aspect. Nu este nimic în neregulă cu Dumnezeu sau cu lucrarea Lui. Problema apare când ne gândim la ce avem noi de făcut.

Lucrul cel mai minunat este că Domnul nu a sfârșit doar lucrarea Lui, ci a sfârșit-o și pe a ta. Nu a rămas nimic neterminat, care să trebuiască să fie făcut de tine. Cuvântul lui Dumnezeu spune că Isus mântuiește în chip desăvârșit – mântuirea pe care ne-a dat-o nu este una parțială.

Este adevărat că toate ne merg rău, când ne privim în lumina strălucitoare și pătrunzătoare a adevărului. În același timp, este la fel de adevărat că Isus transformă în succes orice atingere. Ce a dorit El? A dorit să devină sursa unei mântuiri veșnice și desăvârșite pentru păcătoși. Și aceasta a și ajuns. Dumnezeu L-a înviat din mormânt, declarând prin aceasta că lucrarea lui Isus s-a sfârșit.

În mijlocul slăbiciunii tale, Îl ai pe El, când Îl accepți. El garantează pentru tine, așa că îți poți înălța capul cu hotărâre și să spui: “Sunt mântuit. Isus m-a mântuit în chip deplin și desăvârșit!”

27 Februarie

Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.

1 Ioan 1:9

De ce este atât de rară mărturisirea păcatelor? Deoarece conștientizarea păcatelor este atât de rară. Dacă nu recunoaștem păcatul drept păcat, mărturisirea nu are nici un sens. Greșelile se pot corecta. Data viitoare nu vei mai repeta lucrul pe care nu ar fi trebuit să îl faci. Greșelile sunt defecte care se pot remedia.

Neprihănirea personală este cea care caută mereu scuze pentru păcat. Cuvântul PĂCAT este un cuvânt oribil, care ucide neprihănirea personală. De aceea, vrăjmașul sufletului vrea să găsești altă denumire pentru păcat și astfel te împiedică să îți pui în rânduială socotelile cu Dumnezeu.

Nu poți fi eliberat de un păcat pe care nu îl recunoști și pe care, prin urmare, nu îl mărturisești. Nu ai nevoie de ajutorul altcuiva, când poți să te descurci și singur. Iată motivul pentru care există atât de mulți creștini nerăscumparați. Nu sunt răscumparați pentru că nu se lasă spălați în sângele lui Isus Hristos, ci se istovesc încercând fără succes să se răscumpe singuri. Ei nu cunosc bucuria harului și nu se numesc binecuvântați prin meritele lui Isus.

Dacă ești unul dintre ei, ai o singură cale de scăpare: lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Aici se spune tuturor lucrurilor pe nume. Aici ești descoperit. Și nu vor fi aduse la lumină doar acțiunile tale exterioare, cu motivațiile din spatele lor, ci vor fi aduse la lumină și păcatele cele mai subtile, ascunse în cotloanele întunecate ale minții. Și atunci va trebui să îți mărturisești păcatul; nu vei mai putea tăcea. Atunci venirea în fața lui Dumnezeu, ca să Îi spui tot adevărul, va deveni o necesitate, o urgență. Din străfundul ființei tale se va înalța spre cer rugăciunea: "Doamne, ai milă de mine, păcătosul!"

Abia atunci îți va fi îngăduit să auzi binecuvântatele cuvinte ale Domnului. Îți spune că atunci când te încrezi în neprihănirea Lui, păcatele îți sunt iertate și ești curățit de orice nelegiuire. Dumnezeu nu Îl poate uita niciodată pe Isus. Păcatele tale au fost ridicate și ai fost răscumpărat din pedeapsă. Lucrul acesta rămâne în picioare azi, mâine și în veșnicie!

28 Februarie

Luăți jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.

Matei 11:29

Isus spune că jugul Lui este ușor. Până aici e simplu de înțeles. Mai dificil de înțeles este că sarcina Lui este ușoară. Dar acesta este adevărul.

Dacă accepți să înveți de la El, intri sub o sarcină, dar în același timp primești ceva în viața ta, care face sarcina ușoară. Iar sarcina este să înveți blândețea și smerenia lui Isus.

În lumea aceasta suntem educați să ne facem datoria și să ne cerem drepturile. Dar Isus nu a făcut așa. El S-a dăruit pe deplin chemării Tatălui și a împlinit-o; mai mult decât atât, nu Și-a cerut drepturile, ci le-a lăsat în seama Tatălui.

Există atât de multă nedreptate în lumea aceasta de păcat, iar credincioșii au și ei parte de ea. Răspunsul nostru firesc este protestul. Însă Isus nu a răspuns așa. L-a mustrat pe slujitorul Marelui Preot, dar nu pentru a-i dovedi că El are dreptate. Isus a fost ocupat cu ajutorarea celorlalți chiar și în ultimele ceasuri ale vieții Sale. În fiecare om a văzut un frate pe care trebuia să îl conducă pe calea Adevărului; de aceea, când slujitorul Marelui Preot L-a lovit fără motiv, a trebuit să îl oprească, spre binele său.

Poate ni se pare că nedreptatea învinge, dar nu este așa. Dumnezeu este judecătorul suprem al întregii lumi și nimic nu se hotărăște până când El nu Și-a spus ultimul cuvânt.

Un copil al lui Dumnezeu are timp să aștepte. El pune lucrurile în Mâna lui Dumnezeu, cu toată încrederea, pentru că nimeni nu le poate cârmui ca El – El știe toate lucrurile. Totul este gol și descoperit înaintea ochilor Lui. Dumnezeu cunoaște și inima ta. Poate că mâinile nu-ți sunt atât de curate pe cum crezi. Când trebuie să ne apărăm, nu ne judecăm întotdeauna corect.

Este bine să vii înaintea lui Dumnezeu cu blândețe și smerenie; întotdeauna, la final trebuie să cerem îndurarea și mila lui Dumnezeu peste noi. Harul pe care îl primim ne înseninează inima și mintea. Este bine să învățăm de la Isus.

(...) cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră.

2 Petru 1:1

Credința noastră este de mare preț – este cel mai mare și mai scump dar al lui Dumnezeu pentru noi, de aceea trebuie să luăm aminte la el și să facem totul pentru a-l păstra.

Cel mai mult Îl onorăm pe Dumnezeu crezând în El cu credința pe care El Însuși ne-a dat-o. Nu putem să Îl onorăm cu ceea ce avem noi, pentru că, de fapt, nu avem nimic al nostru. Îi datorăm totul lui Dumnezeu. El este marele Dătător, iar noi suntem cei care primesc iar și iar.

Când dăruiești cuiva un lucru la care ții mult, observi dacă persoana respectivă folosește darul și este întotdeauna o mare bucurie să vezi că lucrul pe care l-ai dăruit este folosit. Când Dumnezeu te privește, nu se uită în primul rând la toate activitățile tale, ci se uită să vadă ce faci cu darul primit de la El.

Credința Îi este așa de scumpă lui Dumnezeu, pentru că a trebuit să plătească cu însuși sângele Lui, ca să ți-o poată dărui. A fost nevoie de o jertfă – boii și țapii, în număr oricât de mare, nu erau suficienți. A trebuit ca Mielul ales înainte de întemeierea lumii să fie înjunghiat. Acest Miel va fi înălțat în veci de veci ca Mielul de jertfă.

Dumnezeu ți-a dat credința dăruindu-ți-L pe Isus, nu pe Isus cel înălțat, ci pe Isus făcut păcat și jertfă pentru păcat. Sângele Lui este scump înaintea lui Dumnezeu, iar credința ta este scumpă pentru că este credința în sângele Mielului. Niciodată nu ai fi putut găsi în tine însuși o astfel de credință – ți-a fost dată de către Dumnezeu. În nemărginita Lui dragoste, a vrut să împărtășească cu tine tot ce are mai scump. A vrut ca și tu să prețuiești ceea ce prețuiește El. Dumnezeu va împărtăși cu tine bucuria în Isus.

Prin această credință neprețuită, inima lui Dumnezeu găsește plăcere în tine. Prin credință, Isus este totdeauna la fel de aproape de tine, cum este de Dumnezeu.

1 Martie

Și unul dintre bătrâni mi-a zis: «Nu plânge; iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea și cele șapte pecetei ale ei.» Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii și între bătrâni, am văzut stând în picioare un Miel. Părea junghiat (...)

Apocalipsa 5:5-6

Singura dată când ni se spune că Ioan a plâns, este în ceruri. Dumnezeu i-a îngăduit să vadă ceea ce avea să se întâmple în viitor. Ioan a văzut un sul care cuprindea planul de mântuire al lui Dumnezeu, dar nimeni nu îl putea deschide. Nu s-a găsit nimeni, nici în cer, nici pe pământ, care să poată dezvălui planul și voia lui Dumnezeu. De aceea plângea Ioan.

Dar iată că unul dintre bătrâni îl face să-și ridice ochii înspre Mielul care a fost junghiat. În căutarea lui după cineva vrednic să deschidă cartea, Ioan a uitat de Isus. Acum privirea i s-a oprit asupra Celui care a fost acolo tot timpul.

Ești și tu ca și Ioan? Oare câte din greutățile din viața ta sunt legate de faptul că privirea ți-e ațintită asupra problemelor și necazurilor, în loc să privești spre Cel care deschide Scripturile pentru cei cu inima zdrobită?

Adevărul este că Dumnezeu începe chiar de aici să ștergă orice lacrimă din ochii noștri, atunci când ne îngăduie să Îl vedem pe Mielul junghiat – pentru că atunci zărim semnele răscumpărării noastre. El a fost lovit, zdrobit și chinuit de Dumnezeu din pricina fărădelegilor mele. De fiecare dată când Dumnezeu Își descoperă nemărginita bogăție a mântuirii, soarele harului strălucește și cuprinde totul în strălucirea lui.

Ne este mai ușor să ne imaginăm că soluția este ca Dumnezeu să facă ceva cu totul nou, dar nu este așa. În Isus, El deja a făcut toate lucrurile noi. Tot ce avem nevoie este să deschidem ochii să Îl vedem pe Mielul lui Dumnezeu, care este lângă noi. El este în mijlocul nostru. S-a coborât în lumea noastră păcătoasă nu pentru a o osândi, ci pentru a te curăți prin sângele Lui.

Nu ai biruit prin puterile tale și niciodată nu vei birui în felul acesta. Totuși, biruința este a ta – dacă crezi în Isus, ai parte de victoria pe care a câștigat-o Leul din seminția lui Iuda. Plânsul nu își mai mare rostul. Isus a biruit. Cuvântul Lui ne asigură de asta. De aceea, haideți încă de aici de jos să izbucnim în cântece spre lauda și cinstea Mielului!

2 Martie

El ne-a păstrat sufletul cu viață și n-a îngăduit să ni se clatine piciorul.

Psalmul 66:9

Oastea de duhuri a lui Satan este imensă, armele sale de atac, nenumărate, atacurile sunt din toate părțile, fără pauză. Niciodată nu te poți simți în siguranță – mai ales dacă de ceva vreme se pare că te-a lăsat în pace, pentru că atunci își adună forțele pentru un nou atac.

Oare voi ajunge cu bine la capătul drumului, sau voi sfârși în iazul de foc, cu Diavolul și îngerii Lui?

Pe măsură ce trec anii ajung să mă cunosc tot mai bine. Ochii mi s-au deschis să recunosc noi capcane. Dacă mă uit în urmă la viața mea, o fac cu groază, pentru că de atâtea ori am fost doar la un pas de moartea spirituală. Cu toate acestea, am mers înainte nechibzuit și fără griji. De aceea nu e deloc surprinzător că inima îmi tresaltă de bucurie când mă întâlnesc cu binecuvântatul Cuvânt: “El ne-a păstrat sufletul cu viață și n-a îngăduit să ni se clatine piciorul.” Aceasta este taina: faptul că am fost păstrat ca și copil al lui Dumnezeu este pe de-a-ntregul prin meritele Domnului. El mi-a păstrat sufletul cu viață. Eu, pe de altă parte, am avut mult prea puțină grijă de sufletul meu, nu i-am dat hrana de care avea nevoie, dar Domnul i-a purtat de grijă.

De câte ori mi-a fost piciorul aproape de alunecare? Sunt atâtea poteci alunecoase în lumea aceasta! Înainte să îmi dau seama, mă găsesc umblând pe una dintre ele, apoi încep să alunec. Dar Domnul este minunat – Îl văd intervenind din nou și din nou. Dacă nu am căzut în prăpastie este doar pentru că El trăiește.

Inima mi se umple de bucurie și recunoștință când mă gândesc la Dumnezeu. Știi că El este același ieri și azi – și pentru totdeauna! El va purta de grijă sufletului meu și în viitor. În zilele care urmează, Domnul va fi cu mine și va interveni ori de câte ori voi fi în pericol de a aluneca.

Marea putere a lui Satan nu trebuie să te paralizeze, căci știi cine este mai puternic: Domnul nostru! A demonstrat-o prin biruința Sa de la Golgota și prin ea, El vine în ajutorul tău.

3 Martie

În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.

Isaia 30:15

Păcatul aduce neliniște. Păcătosul se aseamănă cu marea învolburată care e în continuă mișcare – tot timpul trebuie să se întâmple ceva. Întreaga viață devine o permanentă alergare după senzații tari și distracție. Dar salvarea nu stă în nici unul dintre lucrurile acestea. Sufletul nu își poate găsi odihna așa, ci se risipește în lucruri goale, pentru a deveni el însuși tot mai gol.

Lipsa liniștii nu este doar o problemă a celor necredincioși. Și copiilor lui Dumnezeu le este greu să stea în liniște. Presiunea din afară este enormă. Poate fără să vrei te găsești întreaga zi sub influența altora și nu reușești nicicum să îți faci liniște în suflet. Ești hărțuit de propriile gânduri și îngrijorări, iar peste toate mai vin și toate îndatoririle zilnice - nu ai cum să scapi de ele. Le simți ridicându-se acuzator împotriva ta.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune să lepădăm orice îngrijorare. Isus a trecut deja prin toate problemele și greutatețile noastre, în locul nostru. El le cunoaște pe toate deplin și ne-a pregătit un liman înaintea feței lui Dumnezeu, în odihna și pacea Scripturii.

Ce bogat este acel care poate să întoarcă spatele tuturor lucrurilor care aduc îngrijorare și să bea din izvoarele de apă vie! Nu poți sta liniștit înaintea lui Dumnezeu dacă nu te încrezi în El cu toată inima. El se dezvăluie inimii tale și începi să Îl cunoști: în fața ochilor tăi se deschid nemăsurate adâncimi ale dragostei. Îți dai seama că în toate necazurile tale, erai în gândurile lui Dumnezeu. El atinge totul cu mâna Sa și tot ce atinge se transformă în binecuvântare.

Mai întâi de toate, Dumnezeu toarnă peste tine har: har pentru toate păcatele tale; har peste toate lucrurile care sunt peste puterile tale; har peste toate scăpările și neglijențele tale. Da, în liniștea din fața tronului Său, Dumnezeu îți arată cum te privește: ai fost acoperit cu harul lui Isus, ești ascuns și în siguranță în har.

4 Martie

În El ați fost tăiați împrejur, nu cu o tăiere împrejur făcută de mână, ci cu tăierea împrejur a lui Hristos, în dezbrăcarea de trupul poftelor frii noastre pământești, fiind îngropați împreună cu El, prin botez (...).

Coloseni 2:11-12

Un semn al Vechiului Legământ era tocmai acesta: fiecare copil de parte bărbătească trebuia tăiat împrejur în a opta zi; dacă nu era tăiat împrejur, trebuia nimic din mijlocul poporului, pentru că nu aparținea poporului Legământului.

Și în Noul Legământ există un semn al Legământului: botezul. La fel cum în Vechiul Legământ copiii erau tăiați împrejur, azi noi îi aducem înaintea Celui ce a spus “Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Împărăția cerurilor este a unora ca ei”.

De-a lungul timpului s-au ridicat multe obiecții la botezul copiilor mici și cele mai multe dintre ele, aplicate la tăierea împrejur din Vechiul Legământ, ar face-o și pe aceasta să pară absurdă.

Este adevărat că un copil nu poate crede, dar nici un adult nu poate crede. Luther are dreptate când interpretează astfel al Treilea Articol al Crediței: “Cred că sunt incapabil să cred în Isus Hristos, Domnul meu, sau să vin la El prin propria mea rațiune sau putere”. Pentru ca un om să fie mântuit, Dumnezeu trebuie să îi dea credință, pentru că nimeni nu poate fi mântuit dacă nu crede în Isus. Acesta este motivul pentru care ne botezăm copiii: vrem ca ei să creadă în Isus și să fie mântuiți.

Botezul nu trebuie repetat, “Căci lui Dumnezeu nu Îi pare rau de darurile și de chemarea făcută.” Dacă nu trăiești prin credință, ești pierdut. Într-un fel, botezul face pierzania încă și mai gravă: imaginează-ți ce înseamnă să fi primit întreaga bogăție a lui Isus în dar și să Îl respingi, refuzând să crezi în El!

Dacă crezi în Isus, tot ceea ce ți-a dăruit Dumnezeu la botez este spre mântuirea ta. Dacă nu crezi în El, vei fi judecat cu atât mai aspru.

Să ne botezăm copiii și să li-L propovăduim pe Hristos – aceasta este calea spre mântuirea lor și a noastră.

5 Martie

Dorim însă ca fiecare dintre voi să arate aceeași râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde, așa încât să nu vă leneviți (...).

Evrei 6:11-12

Un creștin adevărat va fi expus în permanență atacurilor lui Satan. Uneori acesta va veni răcnind ca un leu, alteori, pășind ușor. Poate cel mai periculos atac este acela în care încearcă să-l adoarmă pe credincios prin monotonie. Niciodată Satan nu va lasă în pace pe creștin și nu-i va da răgaz.

Ce trebuie să faci când ești expus acestui pericol? Răspunsul îl găsești în Cuvântul lui Dumnezeu: “Fiecare dintre voi să arate aceeași râvnă, ca să păstreze până la sfârșit o deplină nădejde.”

Faci acest lucru împrospătându-ți în memorie iar și iar ceea ce ți-a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Dacă te oprești din acest proces, Cuvântul alunecă pe nesimțite spre periferia existenței tale și îți devine străin.

Pe ce îmi clădesc viața? Care-mi sunt rădăcinile? Care este temelia mea de neclintit? Ce va rămâne, când totul va fi clătinat?

Unul dintre lucrurile cele mai nesigure este tocmai viața pe acest pământ. “Când trece un vânt peste ea, nu mai este, și locul pe care-l cuprindea n-o mai cunoaște”, spune David. Viața este ca o suflare de vânt. Nu știu dacă ziua de mâine va fi a mea. Dar nădejdea este de nezguduit – Isus ne garantează Cerul. A pregătit un loc pentru fiecare păcătos care se încrede în El. Nu știu cum va fi cărarea mea aici jos, dar știu unde duce.

De partea aceasta a veșniciei mă aflu într-o călătorie. Căminul meu de aici este doar o reședință temporară, pe perioada călătoriei. Sunt un pelerin care se grăbește spre țintă. În fiecare seară mă aflu la capătul drumului de peste încă o zi. Dacă pelerinajul durează de câțiva ani buni, pericolul plictiselii este cu atât mai mare – începe să se simtă oboseala, iar greutatea din timpul drumului intensifică dorința de a te așeza și a te stabili undeva.

Nu o face!

Păstrează-ți râvna până la capăt, pentru ca nădejdea ta să fie deplină! Nu te da bătut! Gândește-te cu bucurie la ziua în care vei pași prin porțile strălucitoare în Noul Ierusalim, aleargă înspre ea! Isus Însuși te va întâmpina, te va conduce înaintea lui Dumnezeu. Ziua aceea va veni în curând!

6 Martie

Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, și clipa plecării mele este aproape.

2 Timotei 4:6

O plimbare prin cimitir este foarte educativă. “Anii vieții noastre se ridică la șaptezeci de ani, iar, pentru cei mai tari, la optzeci.” În același timp îți dai seama ce mulți sunt cei care mor încă de tineri și începi să te întrebi când va trebui să pleci și tu. E bine să fii pregătit, pentru că timpul plecării s-ar putea să fie mai devreme decât crezi.

Ce înseamnă să fii pregătit? Înseamnă că relația ta cu Dumnezeu și cu oamenii este bună. Ai o relație bună cu Dumnezeu, sau între tine și El sunt umbre? Păcatul iertat nu este o umbră, nici slăbiciunea nu este o umbră. Dar dacă te miști în ape tulburi, trebuie să vii înaintea lui Dumnezeu să-I mărturisești și să-ți rezolvi problemele. Atunci când Duhul te cheamă înaintea lui Dumnezeu, trebuie să cedezi, să te pocăiești și să îți îndrepti căile.

Cum este relația ta cu semenii? Sunt oameni pe care nu i-ai iertat? Sunt oameni cu care ai probleme de rezolvat înainte de a pleca? Nu uita că plecarea poate veni mai devreme decât crezi.

Ferice de tine dacă ai o relație bună cu Dumnezeu și oamenii! Asta înseamnă că, din câte știi, nu mai ai nimic de pus în rânduială înainte de a pleca. Ești pregătit. Isus poate veni să te ia oricând voiește, căci Îl vei întâmpina cu brațele întinse. De-abia aștepti să ajungi acasă, în țara după care a tânjit inima ta de atâta vreme! În sfârșit vei lua în stăpânire casa pe care ți-a pregătit-o Isus!

Moartea nu este cel mai rău lucru pentru un creștin. Isus a frânt boldul morții, luându-l asupra Lui, iar moartea a devenit o călătorie spre casă. Știi spre ce te îndrepti? Spre sărbătoarea Nunții Cerești! Lumina ei ar trebui să determine felul în care îți trăiești viața azi! Un lucru este sigur: ziua aceasta te aduce mai aproape de ținta călătoriei, dacă ești dintre aceia care sunt pregătiți să-L întâlnească pe Dumnezeu.

7 Martie

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.

Efeseni 1:3

Mulți creștini sunt mai preocupați de binecuvântările pământești decât de cele cerești. Gândiți-vă numai câte din rugăciunile noastre sunt pentru viața aceasta pământească.

Nu este rău să ne rugăm pentru pâinea noastră cea de toate zilele – Isus Însuși ne-a învățat să o facem și ne-a spus că El știe de ce avem nevoie și Se îngrijește de noi. Cu toate acestea, binecuvântarea pe care o dă Dumnezeu copiilor Săi este în primul rând binecuvântarea spirituală, a locurilor cerești. Și uneori Dumnezeu ne oprește ceva din binecuvântările pământești pentru a face loc în inima și mintea noastră, celor cerești.

Dumnezeu vede imaginea de ansamblu, El știe cât de ușor suntem prinși de tot ce ne oferă lumea, știe cât este de firesc pentru cine are de toate să se încreadă că nu va duce lipsă niciodată. De aceea El ne previne că viața este scurtă, iar bogăția nu este veșnică.

Dumnezeu nu îți va da ceea ce ceri, atunci când te rogi pentru o viață în care să ai parte doar de soare – soarele veșnic ține de viața veșnică. Aici, pe pământ, roadele Duhului nu cresc în soare și bucurie neumbrită. Dacă îți potolești foamea sufletului cu ceea ce îți oferă lumea, inima ți se împietrește față de binecuvântările din locurile cerești. Motivul pentru care Dumnezeu te poartă prin viață este ca să flămânzești și să însetezi după neprihănirea Lui, pentru ca să fii gata să primești binecuvântările duhovnicești.

Voia lui Dumnezeu este ca bogățiile pe care le ai în Isus să devină unica și cea mai mare bogăție a ta, iar dacă se întâmplă asta, vei fi fericit și aici pe pământ. Aici există un singur lucru bun pe care nu trebuie să îl pierzi – este Isus și tot ceea ce reprezintă El pentru tine. Bogățiile pe care le ai în El nu își vor pierde niciodată valoarea, ci cu cât le cântărești mai mult, cu atât îți devin mai scumpe, iar pe lângă ele, toate lucrurile trecătoare devin șterse și palide. Inima ți se umple de bucurie și poți spune: Binecuvântat să fie Dumnezeu care m-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos.

8 Martie

Dar tu ești un Dumnezeu care Te ascunzi, Tu, Dumnezeul lui Israel, Mântuitorule!

Isaia 45:15

Când Dumnezeu te poartă prin neazuri și greutatea nu poți să-I înțelegi căile. În întunecimea remușcărilor, poate părea că Dumnezeu te-a părăsit. Plângi și te rogi și totuși nu primești nici un răspuns.

Ită ce îți spune Cuvântul lui Dumnezeu: Dumnezeu se ascunde, dar aceasta nu înseamnă că te-a părăsit. Ochii tăi nu Îl pot vedea, dar El este cu tine. Nu Îl poți auzi, dar El îți aude fiecare suspin.

Dumnezeu S-a ascuns, pentru ca să te mântuiască. Pe drumurile pe care Își conduce copiii, adesea pare că este absent, dar El alege astfel de situații pentru ca inima ta să tânjească din străfunduri după El.

Dumnezeu vrea să te poarte în brațele Lui, dar ești un copil ciudat – numai când te afli în mare necaz Îi dai voie să se apropie și să te salveze. De aceea Dumnezeu trebuie să Se ascundă de tine din când în când.

Când Dumnezeu Se ascunde, te afli în Mâna Lui pentru a fi disciplinat. Nu este bine să fii acolo, dar pe de altă parte este o vreme de binecuvântare. Dumnezeu te disciplinează pentru ca să te poate atrage la El și îngăduie întinericului să coboare peste tine, pentru ca să te conducă spre lumina Sa minunată. Vei pricepe mai târziu. Ascunzându-Se de tine, Dumnezeu Și-a înnoit binecuvântarea peste tine, descoperindu-ți-Se din nou. Erai atât de sărac, infinit de sărac, dar apoi Dumnezeu a venit să te izbăvească! Ochii și se vor deschide și vei vedea cum, deși S-a ascuns de tine, El te-a înconjurat mereu pe dinainte și pe dinapoi.

Isus a fost părăsit de Dumnezeu în locul tău, pentru ca tu să nu fii părăsit niciodată. Dacă din nenorocirea ta de păcătos neajutorat strigi către El, atunci niciodată nu va trebui să spui “Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?” – Isus a strigat asta în locul tău.

Trebuie să știi că atunci când Dumnezeu se ascunde de tine pentru o vreme, o face pentru a te mântui. El se apropie de tine cu toate bogățiile harului Său – se prea poate să fie nevoie să pierzi ceva pe pământ, dar în cele cerești nu vei ieși în pierdere. Mântuitorul folosește zilele negre din viața ta pentru a te conduce spre Cer. În curând va veni ziua în care Îl vei întâmpina cu cuvintele: Regele meu și Dumnezeul meu!

9 Martie

Pe El Îl propovăduim noi.

Coloseni 1:28

Pavel și tovarășii săi de slujbă știau că în final totul are de-a face cu un singur lucru - predicarea lui Isus; de aceea au vorbit mereu ascultătorilor despre Isus Cel crucificat.

Vremurile s-au schimbat, însă și noi avem parte de același ajutor. Și noi trebuie să ne întoarcem privirile înspre Isus. Nu există necaz atât de mare încât întoarcerea spre Isus să nu ne fie de folos, căci atunci când privești la Isus, Îl vezi oprindu-Se înaintea ta.

Poate ceilalți au obosit, dar nu și El – El te ascultă și Își dorește din toată inima ca în mijlocul necazului să Îl lași să îți vină în ajutor. Isus nu va interveni întotdeauna în felul în care îți dorești – tu ai vrea biruință și putere, dar El îți dăruiește harul și face acest lucru pentru că știe de ce ai cea mai mare nevoie: chiar dacă ai deveni cel mai bun creștin cu puțință, tot ai fi pierdut fără Sângele Lui care spală păcatele.

Cea mai mare nevoie a noastră este să fim curățiți de toate păcatele, iar acest lucru este posibil doar prin Sângele lui Isus.

Faptul că Isus Și-a vărsat sângele pentru noi înseamnă că Și-a dat viața pentru a ne salva de mânia și judecata lui Dumnezeu. A luat asupra Lui păcatul, cu toată grozăvia lui. Citim în Cuvânt că Isus S-a făcut păcat în locul nostru. Dar păcatul pe care l-a purtat nu era păcatul Lui. Dumnezeu a pus păcatele tale asupra Fiului Său, care le-a purtat, ca Miel de Jertfă, și le-a adus la judecată, iar Dumnezeu a îngăduit ca Isus să primească plata păcatului. Deși moartea a fost atât de amară pentru El, Isus nu a abandonat lupta, ci a luptat în așa fel până la capăt, încât la final a putut spune “S-a isprăvit!”

Pe El Îl propovăduim noi, spune Pavel. El L-a văzut pe Isus și asta a schimbat totul. Credința în Cel răstignit și înviat a făcut ca harul să se reverse din belșug peste întreaga lui viață. Același lucru este valabil și pentru tine. Propovăduirea Crucii este puterea lui Dumnezeu pentru mântuire, pentru totdeauna! Este ajutorul în orice necaz, pericol sau ispită – chiar și azi.

10 Martie

Căci, cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El.

Filipeni 1:29

Există o diferență între o credință pe care ne-am arogat-o singuri și una care ne-a fost dată. Prima este rodul unei decizii, a voinței și a intelectului; este o credință rece și moartă și deci fără roade. Este însoțită de lucruri lumești și vorbe deșarte, nu de evlavie și o viață sfântă.

Mulți dintre cei care au o astfel de credință, mai devreme sau mai târziu întorc spatele Bisericii și închinării. Unii dintre ei, foarte puțini, merg înainte, totuși, întreaga viață. Cu atât mai groaznic va fi șocul pentru ei: gândiți-vă cum e să treci pragul veșniciei și odată ajuns în fața curții de judecată a lui Dumnezeu să afli că credința ta nu te-a mântuit!

O credință pe care o primim este credința dată în dar de Isus. Nu vine prin putere și abilități omenești, ci este clădită în inimă de către Duhul Sfânt atunci când auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt nu este la cheremul omului, ci Își face lucrarea în inima păcătosului pierdut unde și când alege El și clădește credința în Isus. Acesta este harul, după cum ne spune Cuvântul, harul pe care nimeni nu îl merită.

În același fel în care Domnul ne dăruiește credința în dar, ne dăruiește și suferința. Firea noastră nu poate înțelege cum se poate ca Dumnezeu să fie Cel care ne dă suferință, dar omul cel nou știe că toate vin din mâna Domnului, chiar și vremurile grele și întunecate.

Prin suferința pentru Hristos suntem conduși într-o relație cu El pe care altfel nu am cunoaște-o niciodată. Isus Își împărtășește propria Lui suferință cu noi. Noi nu putem și nu vom putea niciodată să ne mântuim – doar Isus mântuiește; dar noi putem fi parte a lucrării Lui, conducând pe alții spre bogățiile harului, iar aceasta nu se poate întâmpla fără sacrificiu. Domnul ne-a arătat că aceasta este partea noastră, atunci când ne-a chemat să călcăm de bună voie pe urmele Lui. El ne-a făcut parte de credință prin har. Ne-a făcut ucenicii Lui prin har. Facă Dumnezeu să fim păziți printr-o credință adevărată și vie. Facă Dumnezeu să nu trăim în egoism, ci să ne punem la dispoziția Lui cu toată viața noastră.

11 Martie

Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele (...)

1 Corinteni 1:5

Nu-i așa că mare parte din descurajarea din viața ta de credință este legată de faptul că nu vezi bogățiile pe care le ai în Hristos?

Pentru fiecare dată când privești la Isus, te uiți de zece ori la tine. Trebuie să recunoști iar și iar că viața ta de creștin nu este așa cum ar trebui să fie. Pe dinafară te descurci destul de bine; problema e pe dinăuntru. De ce îți pasă atât de puțin de cei nemântuiți? De ce ți-e atât de slabă credința când treci prin încercări? Cum poți să fii atât de nepăsător, când știi că viața ta pe pământ este așa de scurtă? De ce nu te îngrozește mai mult iadul? De ce nu aștepți cu mai multă nerăbdare cerul?

Te-ai gândit vreodată că frământarea aceasta vine din faptul că ești nemulțumit de ceea ce deții în Isus? Îndiferent cât te mult te străduiești, nimic nu se va schimba. Dacă ești un creștin sincer, niciodată nu vei putea fi mulțumit cu nimic din tine însuși. Așa că ar fi timpul să te întorci spre Isus. El de-abia așteaptă să dezvăluie inimii tale bogățiile Lui. În Isus ai bogății nemărginite; El este bogat în toate; dragostea Lui trece dincolo de înțelegerea noastră; sfințenia Lui e atât de slăvită încât trebuie să cazi în genunchi în fața Lui. Răbdarea și îndurarea Lui față de tine nu se micșorează pentru că tu te simți respins și nevrednic.

Nu trebuie să ai nici o îndoială cu privire la bogățiile din Isus. Dumnezeu să îți deschidă ochii! Atunci vei pricepe că ai parte de tot ceea ce are Isus. Așa este inima lui Isus: nu poate să țină nimic doar pentru El, ci împarte totul cu tine. Ești sărac, este adevărat, dar ce contează, când în același timp ai parte de toate bogățiile Lui, prin credință?

Toți copiii lui Dumnezeu sunt săraci în ei înșiși. Toți copiii lui Dumnezeu sunt infinit de bogați, în Isus. Când Cuvântul lui Dumnezeu spune "în toate privințele", asta înseamnă în toate privințele. Isus te poartă în toate bogățiile Lui, toate sunt ale tale, ești bogat în toate privințele, în El!

12 Martie

Iată, te-am pus în cuptor, dar nu te-am găsit argint; te-am lămurit în cuptorul urgiei. Din dragoste pentru Mine, din dragoste pentru Mine vreau să lucrez!

Isaia 48:10-11

Dumnezeu vrea să înlăture toată zgura din viața noastră. E un proces dificil. Zgura este toată îndărătnicia din noi și este tare multă. Firea noastră vrea să fie mereu în centru.

E imposibil să împaci firea egoistă cu viață de credință, care dorește să Îi dea toată slava lui Isus și să Îl înalțe doar pe El. De aceea va fi o permanentă stare de conflict, pentru că firea pofteste împotriva Duhului și Duhul împotriva firii.

Dumnezeu nu te-a lăsat singur, ci te ajută conducându-te în cuptorul încercării, unde poate dezlipi zgura de pe tine. Mulți credincioși au fost duși spre o nouă relație cu Isus, prin suferință. Acolo au înțeles cât de schimbător și trecător este totul – toată fericirea pământească se poate năruși într-o clipă. Suferința ne trezește și ne îngăduie să privim adevărul în față. Suntem ca un abur care se arată puțin, apoi dispare. Tot ce avem ne-a fost dat cu împrumut.

Aroganța și egoismul dispar atunci când suntem topiți în cuptorul urgiei. Acolo ne dăm seama cât de puțin putem face și că dacă Dumnezeu nu ne dă de toate, suntem mai puțin decât nimic. Da, Dumnezeu știe foarte bine ce face când Își conduce copiii prin cuptorul încercării. El vrea să Îi cerem adevăratele bogății pe care nici nenorocirea, nici boala, nici moartea nu le pot distruge. Totuși, de multe ori în viața ta și a mea rezultatele nu sunt cele pe care le dorește El. Ce face Dumnezeu atunci? Ne respinge? Ne osândește? Ne spune că nu suntem buni de nimic?

Nu, ci vine în ajutorul nostru, de dragul Numelui Său. Tot ceea ce este Dumnezeu este minunat, dar oare poate fi ceva mai minunat decât harul Său, har care nu este după meritele noastre, ci după ale Lui? El ne mântuiește când lipșiți, nevrednici și falimentari, căutăm refugiu în Isus – și o pentru El Însuși.

13 Martie

El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

Romani 8:32

Împreună cu Isus, toate lucrurile!

Ține-ți inima strâns legată de cuvintele acestea, tu, copil al lui Dumnezeu, care nu înțelegi de ce nu a intervenit Dumnezeu. Ai văzut pericolul și ai strigat către Dumnezeu după ajutor, dar El nu a intervenit pentru a preveni dezastrul. Dumnezeu pare să fi rămas impasibil, iar tu ai rămas dezamăgit și descurajat.

Dumnezeu nu tace. El, care nu a cruțat ce a avut mai scump, îți va da toate lucrurile împreună cu Isus. Dar oare am toate lucrurile împreună cu Isus dacă îmi pierd soțul sau soția, sănătatea, slujba, casa? Da! Aceasta este certitudinea ta, ca și copil al lui Dumnezeu, că întotdeauna și în orice circumstanțe Dumnezeu îți va da toate lucrurile împreună cu Isus. Același lucru rămâne valabil și când te pedepsește, iar Dumnezeu pedepsește sever - așa ne spune Cuvântul - însă niciodată nu ți-L va lua pe Isus și binecuvântările din El. Nu există încercare atât de mare încât să nu poți spune cu bucurie: Chiar și acum, am toate lucrurile împreună cu Isus.

Trebuie să înveți să faci orice gând rob ascultării de Cuvântul Domnului. Rațiunea nu trebuie să îți fie limită. Mesajul trebuie să ajungă în inima ta și atunci credința va putea primi lucrurile pe care gândul nu le poate pătrunde.

Odată ce Și-a dat Fiul preaiubit, Dumnezeu îți va da și toate celelalte lucruri. Faptul că le primești împreună cu Isus înseamnă că îți vor folosi spre binele tău veșnic. Înainte de orice, Dumnezeu are în vedere mântuirea sufletului tău. Nu ești recunoscător pentru asta?

Într-o bună zi vei vedea totul într-o nouă lumină. Atunci nu vei mai avea nici o îndoială, dimpotrivă! Îți va fi clar ca lumina zilei că în fiecare zi Dumnezeu ți-a dat toate lucrurile, împreună cu Isus!

14 Martie

El se bucură neîncetat de Numele Tău și se fălește cu dreptatea Ta! **Psalmul 89:16**

A te bucura neîncetat nu înseamnă a avea succes tot timpul. Dumnezeu Își conduce uneori copiii prin valea plângerii. Este greu când trebuie să treci pe acolo, dar Dumnezeu ți-a dat un mijloc de a răzbi: cântecul de laudă.

Nu poți să te lauzi că reușești să faci față vieții, dar poți să Îl lauzi pe Dumnezeu și poți să o faci zi și noapte, căci El este același. El rămâne neschimbat ca o stâncă veșnică în mijlocul mării schimbătoare a timpului. În felul acesta poți să te bucuri tot timpul, pentru că dacă crezi în Isus, și în tine există ceva neschimbător – este neprihănirea nemeritată pe care ai primit-o prin har. Nu este o neprihănire pe care Dumnezeu a produs-o treptat în tine, ci una pe care a înfăptuit-o Isus, trăind sub Lege.

Prin învieria lui Isus, Dumnezeu a acceptat dreptul Lui incontestabil la viață, iar acest drept este dăruit tuturor celor care cred. Nimeni și nimic nu îl poate clătina, dacă te adăpostești în Isus.

Nu ești înălțat datorită propriei neprihăniri – dacă ar fi fost așa, ai fi fost exclus pentru totdeauna de la viața care este înaintea feței lui Dumnezeu. Ești înălțat prin neprihănirea lui Isus, iar Dumnezeu a confirmat lucrul acesta o dată pentru totdeauna. De aceea toți câți sunt îmbrăcați în neprihănirea lui Isus sunt înălțați.

Viața pe pământ trece prin multe locuri anevoioase, și care își au originea în tine și prin multe împrejurări pe care nu le poți controla. De multe ori Dumnezeu trebuie să te disciplineze. În astfel de situații îți vine ușor să crezi că Domnul nu mai este ca înainte. Dar nu trebuie să cazi în această ispită, ci trebuie să te adăpostești în ceea ce nu se schimbă – neprihănirea lui Isus.

Atunci mintea îți este acordată pentru laudă. Gândește-te că ai un Mântuitor care te mântuiește pe deplin! Inima Lui nu S-a schimbat, nu Și-a luat darurile înapoi. Și azi bucuria Lui este să vadă că mântuirea pe care ți-a dat-o este bogăția vieții tale. De aceea te bucuri în El neîncetat!

Vedeți și păziți-vă de orice fel de lăcomie (...)

Luca 12:15

Isus vorbește despre lăcomie. Sunt multe feluri de lăcomie, dar în spatele tuturor se ascunde idolatria. Lăcomia leagă sufletul de lucrurile pământești: sufletul îți este legat de lucrurile în jurul cărora ți se învârtesc gândurile iar și iar.

Lăcomia nu reprezintă un pericol doar pentru cei bogați - puțini creștini nu sunt tentați de boala de a-și dori "puțin mai mult". Lucrurile după care poftim pot fi foarte diferite, deoarece interesele sunt diferite. Materialismul, mania colecționării și interesele culturale merg mână în mână.

Puțin îl interesează pe Diavol ce anume alegi – el este mulțumit dacă reușește să te facă să-ți legi gândurile și inima de ceva de pe pământ, dacă îți vei dori să obții tot mai mult, să mergi tot mai departe, să devii tot mai ambițios. Satan știe că dacă va reuși să facă asta, Dumnezeu va fi împins afară din viața ta, și împreună cu El tot ceea ce ține de Împărăția Lui. Citirea Bibliei și rugăciunea vor deveni o povară, dorința de a auzi Cuvântul lui Dumnezeu va dispărea, pentru că mintea îți va fi captivată de altceva.

Păziți-vă, spune Isus. El ne cunoaște inimile mult mai bine decât ni le cunoaștem noi și știe că Ispitorul nu a venit doar la El, ci vine și la noi, sub multe forme.

Oamenii lacomi sunt adesea admirați de alții. Ei vorbesc de muncă asiduă, perspicacitate, abilități și interese multiple. Cu toate acestea, Dumnezeu evaluează altfel: El privește dincolo de fațadă și știe că lăcomia pune viața spirituală la regim de înfometare, astfel încât viața pe care ți-a dat-o Dumnezeu în cele din urmă se va stinge încet. Multor creștini li s-a întâmplat așa. Nu păcatele vulgare și evidente le-au sufocat viața spirituală, ci lăcomia.

Lăcomia își va găsi sfârșitul în seara în care vei merge la culcare pentru ultima dată, atunci când Dumnezeu îți va cere sufletul, dar atunci va fi prea târziu să te mai pocăiești. În noaptea aceea Isus te va numi nebun. Noaptea aceea poate veni mai devreme decât crezi, de aceea ai toate motivele să te cercetezi înaintea lui Dumnezeu azi! Nu uita că Isus îți aude rugăciunea. Dacă vei căuta adăpost la El, te va ajuta să lupți împotriva lăcomiei. El va spăla acest păcat din viața ta și te va călăuzi pe drumul vieții.

16 Martie

Nădăjduiește în Domnul, păzește calea Lui, și El te va înălța ca să stăpânești țara.

Psalmul 37:34

Uneori calea lui Dumnezeu pare ciudată. Ea este urmată de binecuvântarea lui Dumnezeu, dar nu pare întotdeauna așa. Este calea luminii și a adevărului și urmarea ei printr-o lume de întuneric costă. Cei mai mulți oameni sunt mânați de duhul vremii și creștinul este în permanență ispitit să se dea bătut și să se comporte ca toți ceilalți.

Dar tu trebuie să rămâi pe calea lui Dumnezeu. Chiar dacă este o cale încețoșată și necunoscută, este singura care te va duce la țință. Ce folos poți avea de o cale largă și ușoară, dacă te duce la pierzare? Dacă te afli pe calea lui Dumnezeu ai un privilegiu care nu există pe nici una dintre celelalte căi. Trebuie să te încrezi în Dumnezeu și să aștepti, căci așteptarea nu îți va fi în zadar. Așteptarea poate părea lungă, dar ajutorul Domnului va sosi.

Probabil cunoști creștini adevărați care au parcurs drumul vieții cu bine. Deși au avut de trecut prin multe greutate și încercări, indiferent de împrejurări ei au rămas pe calea Domnului. Pășește pe urmele lor. Orice altă cale va duce la dezamăgire și necaz. Atunci când întâmpini necazuri și încercări pe calea Domnului este o mare ușurare să poți spune că știi că te afli exact acolo unde vrea Dumnezeu să fii. Asta înseamnă că nu ți-ai luat viața în propriile mâini.

Va veni ziua când Dumnezeu te va înălța. Nu îți pierde răbdarea, nu te grăbi să te înalți singur. Chemarea lui Dumnezeu pentru tine este să rămâi pe cale și să nu te îngrijorezi de celelalte lucruri.

Dumnezeu intervine adesea chiar în zilele noastre, îți poate da tot felul de binecuvântări, îți poate întinde masa în fața potrivnicilor tăi. Alteori, Dumnezeu Își conduce copiii prin suferințe, ca și pe Isus. În ochii oamenilor, Isus a fost despuiat de toate lucrurile și a trebuit să renunțe până și la viața Sa. Totuși, a rămas pe calea lui Dumnezeu. “De aceea, Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari.”

Când ești înălțat de Domnul, ajungi să moștenești lucruri pe care nu le meriți. Isus a câștigat deja Împărăția pentru care lupti. Rămâi pe calea Lui, ca să îți poată face parte din ea.

17 Martie

Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.

Ioan 13:7

Nu înțelegi foarte multe din lucrurile pe care le face Isus, dar El îți promite că într-o zi vei înțelege.

Petru s-a cutremurat când L-a văzut pe Isus făcându-Se robul lui. N-a vrut ca Isus să facă slujbe înjositoare, ci își dorea să Îl vadă înălțat în slavă. Isus nu Se apropie de noi îmbrăcat în măreție, putere și cinste, ci este întotdeauna Cel care Se apleacă spre cel nenorocit.

Nu-L înțelegem atunci când lucrurile merg împotriva noastră. Strigăm către Dumnezeu după ajutor, dar pare că nu se întâmplă nimic și ajungem tot mai neputincioși și neajutorați; în timp ce Isus Se apleacă spre sufletul nostru deznădăjduit și chinuit, nu putem pricepe că harul este cel care ne aduce vindecare. Avem impresia că ajutorul trebuie să însemne că Isus ne eliberează din necaz, și nimic altceva nu ne mulțumește.

Cu toate acestea vei deveni ceea ce nu ești încă. Va veni o zi când Isus îți va deschide ochii să vezi că darul cel mai mare este harul Său. Mai important decât orice altceva este faptul că ești înconjurat de el, pe dinainte și pe dinapoi – da, din toate părțile.

Când Petru a început să înțeleagă că Isus făcea ceva nemaipomenit pentru el, nu s-a mai putut sătura – de aceea a fost nevoie ca Isus să îi spună ca el deja a primit tot ce avea nevoie: era deja curat. Același lucru ți se întâmplă și ție când începi să guști din harul lui Dumnezeu: îți dorești râuri de har! Dar Isus îți spune că deja ai primit răspunsul la rugăciuni.

Isus nu dă harul cu zgârcenie, ci toarnă din belșug peste cei lipsiți și neînsemnați. Când Îi apartii Lui, te afli în har.

Când vei înțelege asta, nu îți va mai fi greu să Îl lași pe Isus să preia controlul și asupra celorlalte lucruri: făcă Domnul ce o vrea, numai să rămâi în harul Lui! Atunci ești curat pe deplin și nu duci lipsă de nimic. Da, chiar în mijlocul încercării, ești în belșug.

18 Martie

Prin urmare a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ce privește legăturile cu Dumnezeu, un Mare Preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului.

Evrei 2:17

Isus este Marele Preot.

El a pășit între tine și Dumnezeu și pentru asta a fost lovit de fulgerul mâniei lui Dumnezeu. Isus a plătit plata cerută de Dumnezeu pentru păcatele tale. El a pășit înainte și a primit pedeapsa pentru păcat.

Ca Mare Preot, Isus a făcut ispășirea pentru păcat. A luat asupra Lui consecințele tuturor păcatelor din viața ta. Isus a făcut mai mult decât să poarte păcatele: a deveni El Însuși păcat.

A luat păcatul asupra Sa, așa încât a devenit una cu el. Ce dezgust și silă trebuie să fi simțit Isus când păcatul întregii lumi, în toată hidoșenia lui, L-a făcut păcat pe El, Cel neprihănit! Totuși, Mielul pascal al lui Dumnezeu nu S-a dat înapoi. El este Marele Preot care stă întotdeauna înaintea lui Dumnezeu, alături de tine.

Ca Mare Preot, este milos, căci cunoaște toate păcatele și slăbiciunea. Știe că ai greșit și ai căzut, dar cu toate acestea, dragostea Lui se revarsă asupra ta.

Isus îți simte neputința ca și cum ar fi a Lui. Când Petru s-a lepădat de El în curtea marelui preot, Isus l-a privit în așa fel încât Petru a trebuit să fugă afară să plângă.

Așa este Isus: vine la tine când L-ai dezamăgit. Lepădarea ta nu-I poate stinge dragostea. Păcatul tău nu L-a putut opri pe Isus de la a urca Golgota. Împins de milă cerească, a urcat tot drumul spre locul de jertfă, pentru ca să plătească pentru toate păcatele tale.

Isus este credincios. Te poți încrede în El. Și astăzi El este la fel cum a fost atunci când a urcat drumul suferinței. Isus te leagă de Dumnezeu: S-a prins de tine și S-a prins de Dumnezeu, și va rămâne așa, ca mijlocitor, pentru totdeauna.

Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!

Evrei 13:8

Cum a fost Isus ieri?

Pentru a răspunde la această întrebare suntem tentați să ne îndreptăm atenția asupra experienței noastre privitoare la Isus. Am experimentat prezența și ajutorul Lui ieri?

Se prea poate ca ieri să fi primit o dovadă clară că Isus este viu și Se îngrijește de tine. În cazul acesta este o încurajare să te gândești că El este același și azi. Dar dacă ieri a fost doar una dintre zilele obișnuite ale săptămânii în viața ta? Nu vei găsi o prea mare încurajare în faptul că Isus va fi același și azi.

Prin urmare nu trebuie să te uiți în primul rând la propriile tale experiențe – acestea se pot schimba; nu poți primi un ajutor trainic privind la ele.

Nu! Întoarce-te la Cuvântul lui Dumnezeu.

Cum a fost Isus ieri?

A fost exact așa cum spune Cuvântul. Nici un singur cuvânt spus despre sau de către Isus nu a rămas de rușine. Tot ceea ce a fost scris despre El s-a dovedit adevărat. El este la fel și azi – Isus nu S-a schimbat. Dacă privești spre veșnicie, vei vedea că Isus rămâne același care a pășit pe pământul nostru.

Dacă acest gând îți găsește loc în inima ta, vei fi umplut de pace și bucurie adâncă. L-ai găsit pe Isus, care este același în veci, într-o lume în care totul se schimbă și se strică. Viitorul nu mai este nesigur – Isus va rămâne cu tine și acolo, nu te va lăsa singur, ci va fi mereu cu tine. Îți va acoperi păcatele cu sângele Lui, ca să nu fii condamnat. Nu te va ajuta să eviți toate necazurile și greutățile, dar te va ajuta să treci cu bine prin ele.

Așa a fost Isus până acum – Cuvântul Lui îți este garanție. Și așa va fi și de acum înainte. Cuvântul lui Dumnezeu spune că El este același ieri, azi – și în veci.

20 Martie

Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu.

2 Corinteni 1:21

Îți este cunoscută chinuitoarea întrebare: “Voi ajunge la țintă?” I-ai văzut pe alții alunecând de la credință și te întrebi dacă nu te așteaptă aceeași soartă. Știi prea bine că nu ești cu nimic mai bun decât ei și mai știi din viața ta care sunt puterile care i-au smuls de lângă Isus.

Poate ai senzația că mai demult viața ta spirituală era mai puternică – erai mai înflăcărat, mai plin de râvnă, relația ta cu Dumnezeu era mai strânsă; pe când acum ești împovorat de o nepăsare stânjenitoare. Ce e de făcut?

Ascultă Cuvântul lui Dumnezeu: “Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu.” Dacă totul ar ține de noi, nu am atinge niciodată ținta, dar Dumnezeu este Cel care ne face să stăm tari în Hristos.

Când Dumnezeu ne îngăduie să vedem cât suntem de slabi de fapt și cât de puțin suntem în stare să facem, nu o face pentru a ne împinge la disperare, ci pentru a ne grăbi spre Isus. În El găsim tot ce avem nevoie, în El suntem bogați, în mijlocul sărăciei și nevoilor noastre. Dumnezeu ne-a dat ungera Duhului Său, iar Duhul Îl proslăvește pe Fiul în inima copiilor Lui. Dacă nu Îl mai vezi pe Isus îmbrăcat în slavă trebuie să te rogi ca ochii inimii tale să fie deschiși. Întoarce-ți ochii dinspre tine, căci nu-ți folosește la nimic să privești la tine și să te frământezi cu hotărârile pe care nu le-ai pus niciodată în practică. Mai degrabă întoarce-te la Cuvântul lui Dumnezeu, adâncește-te în promisiunile Lui. Atâta binecuvântare curge din Cuvânt! Dumnezeu te leagă de Isus, iar Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al minunilor – El poate folosi totul din viața ta pentru a te lega de Isus, chiar și lucrurile care îți par grele.

Poate avem impresia că aceste cuvinte se aplică doar lui Pavel și celor mai apropiați dintre tovarășii lui, însă Pavel le spune în dreptul corintenilor celor slabi și imaturi. Dumnezeu este Dumnezeul harului, El ne leagă pe toți strâns de Isus. Putem găsi odihnă în cuvântul acesta. Domnul ne va ține, El ne va purta mai departe. Slavă lui Dumnezeu!

21 Martie

Începutul unei certe este ca și slobozirea unor ape; de aceea, curmă cearta înainte de a se înteți.

Proverbe 17:14

Mulți spun că o furtună purifică aerul – poate că e adevărat când vorbim de o zi înnăbușitoare de vară, dar nu mai este adevărat când este vorba de relațiile dintre oameni. Izbucnirile de mânie aprinsă nu duc la nimic bun.

Vorbele jignitoare pătrund în mintea omului și chiar după mulți ani omul jignit va continua să și le amintească, deși cel care le-a spus le-a uitat de mult. Cuvintele jignitoare sapă galerii subterane în relațiile dintre oameni, și la un moment dat totul se va prăbuși, provocând mult mai mult rău decât și-ar fi putut imagina cineva.

Există lucruri care trebuie lămurite, dar aceasta trebuie să se facă cu un duh liniștit și blând și nu cu sentimentul că i-am spus celui alt adevărul verde-n față.

Multe certuri pornesc de la bârfă. “Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască”, spune Cuvântul Domnului. E periculos să vorbim prea mult despre oameni care nu sunt de față, pentru că fără să ne dăm seama ajungem să-i defăimăm pe ceilalți și să le atribuim motive pe care nu le-au avut. Relația cu cei despre care vorbim este afectată pe nesimțite și ațâțăm focul certei. Cartea Proverbelor ne sfătuiește să curmăm cearta. E mai înțelept să te întrebi dacă nu cumva ceea ce ai de spus ar putea da naștere la o ceartă și să te oprești înainte de a ajunge acolo.

Ce bine e când frații știu să se oprească la timp. Când sunt neînțelegeri, trebuie să ne îndemnăm unul pe altul să ne oprim înainte de a ajunge la ceartă. Ce mare bogăție să ne putem ruga împreună ca Domnul să-Și plece privirea înspre oameni mărunți și păcătoși ca noi, să ne unească în dragostea și harul Său și să ne ajute să nu devenim cauza unor răni de nevindecat!

Fie ca Dumnezeu să ne dea har și să ne învețe smerenia, ca să putem umbla împreună pe cale, spre ziua când vom fi uniți în corul care va cânta veșnic laudă lui Dumnezeu și Mielului!

Și Isus iubea pe Marta și pe sora ei și pe Lazăr.

Ioan 11:5

Isus iubește pe toți oamenii, dar sunt unii care l-au stat aproape și în care dragostea Lui a prins chip. Dintre ei sunt și Lazăr, Marta și Maria.

Dragostea lui Isus și-a găsit loc între cei trei frați. Ei s-au deschis pentru Cuvântul Lui, tot ce rostea Isus se imprima în inimile lor, de aceea s-au pus la dispoziția Lui. Marta îl slujea pe Isus deschizându-și casa pentru El și prietenii Lui, Maria l-a slujit turnând parfum foarte scump pe capul Lui, iar Lazăr era dovada vie a puterii Lui divine – peste tot unde mergea, oamenii știau că el era omul pe care-l înviase Isus.

Cu cât împărtășim mai mult, cu atât mai mare devine dragostea. Isus le-a îngăduit celor trei să-l fie prieteni, i-a primit între cei apropiați Lui, așa încât ei au ajuns să îl cunoască foarte bine. În același timp și ei veneau înaintea lui Isus cu tot ce aveau pe suflet – așa se face că atunci când Lazăr s-a îmbolnăvit, au știut pe cine să cheme.

Între ei și Isus exista o adâncă intimitate.

Marea dorință a lui Isus este ca și tu să fii ca aceștia trei. Inima Lui tânjește să îți dea o mai mare pătrundere a Cuvântului Său, dar poate s-o facă doar în măsura în care alegi să te așezi la picioarele Lui și să ascuți ce are să-ți spună.

Isus va împărtăși și lucrarea cu tine, însă poate s-o facă doar dacă te pui la dispoziția Lui cu tot ce ai, ca și Marta. Și mai mult, Isus vrea să îți fie mărturie vie, îngăduindu-I să te umple de certitudinea că tu, care erai mort în greșeli și păcate, ai fost adus la viață cu El.

Isus tânjește de dorul tău. Fă loc Cuvântului și vocii Lui în inima ta.

Ce mare bogăție să fii iubit de Isus!

23 Martie

Să ieșim, dar, afară din tabără cu El și să suferim ocară Lui.

Evrei 13:13

În timp ce era atârnat pe lemn, Isus a fost batjocorit. Cei mai mulți au crezut că moartea Lui rușinoasă era o aspră judecată pentru cuvintele și faptele Lui. Judecata aceasta s-a răsfrânt și asupra prietenilor Lui care stăteau la picioarele crucii.

Anii au trecut, dar Isus este și azi batjocorit, iar împreună cu El sunt batjocoriți și cei pentru care mesajul Crucii a devenit puterea lui Dumnezeu pentru mântuire.

Mulți sunt interesați de Isus, nu pot trece de El. Prin cuvintele și faptele Lui, Isus transmite o taină pe care nimeni nu a reușit să o pătrundă pe deplin. Generație după generație, oameni religioși și nereligioși au fost preocupați de Isus.

Ce trebuie să facă un copil al lui Dumnezeu? Trebuie să ieșim afară din tabără și să suferim ocară Lui. Moda oamenilor de azi este ca interesul lor pentru Isus să aibă de-a face cu orice altceva înafară de El ca Miel al lui Dumnezeu care a purtat păcate noastre. Nu Îl văd pe Isus, Cel care a fost blestemat de Dumnezeu în locul nostru.

Dacă ai găsit viața în Crucea Lui, Isus îți vorbește prin toate cuvintele și faptele Sale, dar îți spune în primul rând că S-a dat pe Sine Însuși pentru păcatele tale. Din nou și din nou trebuie să te întorci la propovăduirea Crucii. Lucrul acesta a fost întotdeauna legat de ocară, pentru că te dezbracă de orice virtute, căci Crucea spune că nimeni nu ar fi putut vreodată să facă ispășirea pentru propriul său păcat. Isus a trebuit să plătească un preț incomensurabil. Dacă nu ar fi făcut-o, singura soartă posibilă pentru noi ar fi fost o veșnicie sub mânia și judecata lui Dumnezeu.

Ține strâns propovăduirea Crucii, în vremea de azi, când mulți creștini sunt preocupați când de un lucru, când de altul.

În Corint, Pavel a hotărât să nu știe altceva decât pe Isus Hristos, și pe El răstignit. Pavel a ieșit afară din tabără, a suferit ocară lui Isus. Să pășim pe urmele lui, pentru că aceasta este calea Vieții.

24 Martie

În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis de Dumnezeu într-o cetate din Galilea, numită Nazaret, la o fecioară logodită cu un bărbat, numit Iosif, din casa lui David. Numele fecioarei era Maria.

Luca 1:26-27

Au trecut secole multe, dar Maria nu a fost uitată, și aceasta datorită lui Isus. Dacă n-ar fi fost Isus, nimeni de pe pământ nu și-ar fi amintit de Maria.

Maria nu era din Ierusalim, ci din orașelul Nazaret din Galilea. Nu provenea dintr-o familie cunoscută sau influentă, nici nu era logodită cu un om care prin nașterea, talente sau educație să promită să ajungă important pentru poporul evreu.

Dumnezeu înalță ceea ce pare neînsemnat – nu e nimic nou în asta, întotdeauna a lucrat așa. Când Samuel a fost trimis să aleagă pe cel de-al doilea împărat al lui Israel, David nu a fost chemat. În ochii oamenilor, băiatul de la oi nici nu intra în discuție; dar Dumnezeu a gândit altfel. La fel a fost și cu alegerea Mariei. La fel a fost și cu alegerea ta. Dacă te remarci dintre alții, trebuie să știi că nu acesta este motivul pentru care ai fost ales de Dumnezeu.

De cele mai multe ori Dumnezeu alege ceea ce nu pare însemnat în ochii oamenilor. În felul acesta, slava nu este a noastră, ci toată slava este a Lui.

Viața Mariei a fost întrețesută cu viața lui Isus. Isus și-a condus mama în istoria omenirii, ba mai mult, a purtat-o până în veșnicie.

Dacă ești un copil al lui Dumnezeu prin credința în Isus, și viața ta este țesută cu a Lui. El este firul roșu care leagă toate lucrurile. El ți-a șters toate păcatele cu sângele Său, umblă cu tine în fiecare zi, îți vorbește și te cheamă în slujba Lui.

Roadă vieții tale este ceea ce a realizat Isus prin tine. Orice altceva dispare, dar roada adusă de El rămâne în veșnicie.

25 Martie

(...) și într-o singură zi voi înlătura nelegiuirea țării acesteia.

Zaharia 3:9

Vinerea Mare este cea mai importantă zi din viața mea, pentru că atunci mi-au fost șterse toate păcatele. Dacă ar fi să mă străduiesc toată viața, tot n-aș putea face ceea ce Dumnezeu a înfăptuit într-o zi. Dar asta nu înseamnă că pentru Dumnezeu a fost simplu să șteargă păcatele – nu există zi mai lungă decât Vinerea Mare – pentru că Dumnezeu a trebuit să-Și ia Fiul de mână și să urce împreună cu El muntele jertfirii. Greu a fost drumul acela! Isus trăise întreaga viață pe placul Tatălui Său, așa încât Tatăl L-a putut privi întotdeauna cu bucurie. Gândiți-vă ce a însemnat să-L însoțească pe Golgota. Acolo trebuia adusă o viață ca jertfă, dar mai mult de atât: Fiul preaiubit trebuia să intre sub blestemul lui Dumnezeu. El era Mielul de jertfă ales de Dumnezeu să poarte păcatul întregii lumi.

Te miri că Dumnezeu nu a uitat niciodată ziua Lui de suferință? Nici unul dintre noi nu poate pricepe suferința inimii Lui de tată când a pus toată povara groaznică de păcate asupra lui Isus. Încă și mai puțin putem înțelege că Dumnezeu a făcut lucrul acesta pentru a ne mântui pe noi, dar atât de mult ne-a iubit!

Când întunericul despărțirii de Dumnezeu a coborât pe Golgota, Dumnezeu a înlăturat nelegiuirea de peste întreaga țară. Asta nu înseamnă că toți sunt salvați în mod automat. Dumnezeu nu silește pe nimeni, însă oferă harul fiecărui păcătos de pe pământ, individual. Tu, care L-ai primit pe Isus, știi că toate păcatele tale au fost șterse; aici intră toate păcatele pe care le-ai săvârșit până acum, dar și toate păcatele pe care le vei mai face, până în ultima clipă a vieții tale.

Într-o singură zi Dumnezeu a înlăturat toate păcatele. Ce har mareț! Înainte ca păcatul să fie înfăptuit, este șters. Ești salvat încă dinainte de a pași pe porțile Cerului. Dumnezeu a lucrat, a intervenit. Și o veșnicie întreagă îți vei aminti de Vinerea Mare, pentru că în ziua aceea Isus a câștigat Cerul pentru tine!

Ostașii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap (...).

Ioan 19:2

Dacă ar trebui să alegi între a vedea coroanele somptuoase din întreaga lume sau coroana de spini, alegerea nu ar fi dificilă. Dacă ar sta între toate celelalte, te-ai opri în fața ei. A fost făcută pentru a fi un semn al batjocurii, dar frumusețea ei întrece orice altă coroană: Isus a purtat-o.

Să nu credem că este ușor să porți o coroană împărătească; la prima vedere poate părea ușor, dar puterea regală are prețul ei. Coroana de spini a fost purtată de un singur împărat. Și El a fost înălțat, dar pe Cruce. Pentru nici o altă coroană nu a trebuit plătit un preț mai mare: Isus a plătit cu viața Sa.

Când Ioan L-a văzut pe Isus în Ceruri, a văzut un Miel care părea junghiat. El poartă încă semnele morții. Va fi oare de mirare dacă în veșnicie vom vedea semnele coroanei de spini? Dumnezeu I-a dat lui Isus numele care este mai presus de orice nume. Orice genunchi se va pleca înaintea Lui. Slava Lui este de nedescris. În același timp El a fost străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre; pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.

Moarte prin răstignire este înfiorătoare – este o moarte în chinuri groaznice. Moartea lui Isus a fost încă și mai îngrozitoare, pentru că a fost o moarte sub mânia lui Dumnezeu. De aceea suntem cuprinși de groază când citim despre Golgota. Cu toate acestea, slava Tatălui se odinește asupra lui Isus. Suntem plini de o minunată și adâncă recunoștință, care nu poate fi exprimată în cuvinte. Inima găsește odihnă și pace lângă pedeapsa care a căzut peste El.

Cei care au împletit cununa de spini au fost soldații, dar în spatele lor era Dumnezeu. El I-a întins Fiului Său paharul urgiei, care nu putea trece de la El, dacă voia să fie Mîntuitorul lumii.

Isus este Regele tău încununat cu spini. În El se întâlnesc cea mai mare umilire și cea mai mare înălțare. În spatele tuturor acestor lucruri, inima Lui clocotește de dragoste pentru tine.

27 Martie

Atunci L-au scuipat în față, L-au bătut cu pumnii și L-au pălmuit, zicând: «Hristoase, proorocește-ne cine Te-a lovit?»

Matei 26:67-68

Soldații s-au purtat cu cruzime, gândindu-se că El nu va ști cine L-a lovit. Ce straniu, când te gândești că într-o zi aceeași oameni vor avea o singură dorință: să fie cunoscuți de Isus. Dacă Isus îi va recunoaște atunci ca fiind ai Lui, vor petrece veșnicia împreună cu El. Dacă nu-i va recunoaște, vor fi trimiși pentru veșnicie în iazul de foc pregătit pentru Diavol și îngerii lui.

Dacă mai apoi s-au convertit, Isus îi cunoaște. Nu mai este nici un păcat care să-i condamne pe cei care cred în Isus, nici măcar păcatul de a-L fi lovit cu trestia și cu pumnii!

În răzvrătirea și ura lor față de Isus, au vrut să fie anonimi. Calea spre mântuire merge prin dorința de a fi cunoscuți de Isus – totul iese la iveală, totul trebuie mărturisit. Ce ușurare să Îi spui totul! Oh, ce bine e să trăiești ca un copil al lui Dumnezeu, care nu ascunde nimic de El! Ce minunat că Isus mă cunoaște așa cum sunt – și cu toate acestea, nu mă respinge, ci mă iubește fără ca eu să am vreun merit!

Isus mă vede în același timp în toată mizeria mea, dar și îmbrăcat în slavă strălucitoare. Mă vede înveșmântat în harul Său, care mă acoperă din cap până în picioare.

Cum ar fi dacă în Cer i-ai întâlni pe cei care L-au lovit pe Isus? Ar fi nemaipomenit! Pentru că, la urma urmelor, și păcatul tău L-a țintuit pe Isus pe cruce. Iar Isus nu vrea ca mântuirea Lui să fie zadarnică pentru nici unul dintre noi, nici măcar pentru cei care au căzut mai jos decât oricine altcineva! Dă-I voie lui Isus să intre în cele mai întunecoase cotloane ale vieții tale – harul Lui le va umple și asta este mântuirea!

Atunci Isus, Fiul lui Dumnezeu, te va cunoaște veșnic. Odată păcatele tale Îl apăsau greu, dar acum te poți bucura de mântuirea Lui primind harul pe care de-abia așteaptă să ți-l dea!

28 Martie

(...) este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, și să nu piară tot neamul.

Ioan 11:50

Cel care a spus aceste cuvinte a fost marele preot Caiafa. Dumnezeu a lăsat pe unul dintre dușmanii lui Isus să spună adevărul despre Isus, prin ele. Trebuia ori să piară tot norodul, ori să moară Isus.

Dacă Isus n-ar fi murit, noi toți ar fi trebuit să murim, în cel mai deplin sens al cuvântului. După moartea fizică ar fi urmat inevitabil moartea veșnică, pe care Cuvântul lui Dumnezeu o numește moartea a doua, aruncarea în iazul de foc și pucioasă.

Dumnezeu este sfânt, iar neprihănirea Lui cere ca orice păcat să fie plătit. Nu există nici o cale de scăpare – Dumnezeu este un foc mistuitor. Noi toți ne aflăm sub mânia Lui, căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. De aceea tot neamul este pe drumul pierzării.

E mai bine să moară un singur om pentru tot norodul. Caiafa a spus asta fără a ști că Dumnezeu o spusese mai înainte. Însă Caiafa și Dumnezeu se gândeau la lucruri diferite spunând aceleași cuvinte: Caiafa credea că Isus era un prooroc mincinos; pentru Dumnezeu, Isus este Fiul în care Își găsește toată plăcerea și este în același timp mielul de jertfă al lui Dumnezeu, pe drumul spre altar.

Exista Unul care putea face ispășirea pentru păcatele tuturor, El Însuși fiind fără păcat. Astfel putea să ia asupra Lui păcatele tuturor celorlalți. Moartea Lui a fost spre binele nostru – altfel ar fi trebuit să pierim cu toții. Dar oare cum a fost pentru Isus? I-a fost de folos și Lui? Nu exista nici o altă cale, dacă voia să rămână pe calea lui Dumnezeu. El a fost ales de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, ca să fie Mielul de Jertfă care ridică păcatul lumii.

Fruntea lui Isus s-a umplut de stropi de sânge când, în ultima luptă din Ghetsimani, S-a supus voii Tatălui.

Cu adâncă evlavie trebuie să spunem că lui Isus I-a fost de folos să primească să fie părăsit de Dumnezeu în locul păcătoșilor. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat numele care este mai presus de orice nume. Da, astfel suntem noi mântuiți!

29 Martie

I-au luat hainele (...) I-au luat și cămașa, care n-avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus până jos. Și au zis între ei : «Să n-o sfășiem, ci să tragem la sorți a cui să fie».

Ioan 19:23-24

Isus era sărac. “Vulpile au vizuini, și păsările cerului au cuiburi; dar Fiul omului n-are unde-și odihni capul.” Singurul lucru de valoare pe care îl avea Isus era o haină. Nu știm de unde o avea, dar știm cum a pierdut-o: I-a fost luată când a fost urcat pe cruce. Soldații nu au vrut să o rupă, pentru că era dintr-o singură țesătură. Cel care avea să o câștige, avea să o primească întreagă.

În Biblie haina este adesea folosită ca simbol al mântuirii. Asta ar trebui să avem în minte când auzim de haina lui Isus.

Când Isus a fost înălțat pe cruce, acoperit de mânia lui Dumnezeu, o cămașă întreagă zăcea la picioarele crucii. În acea primă Vinere Mare, un păcătos a putut plecat acasa de pe Golgota, îmbrăcat în haina lui Isus, care îl acoperea cu totul. Știm foarte bine că nimeni nu poate fi mântuit prin simpla purtare a cămășii lui Isus – dar este un simbol al hainei pe care trebuie să o ai, dacă vrei să fii mântuit.

Când Isus a fost făcut păcat, Dumnezeu a luat haina neprihăririi de peste El – haina aceasta te așteaptă, o primești prin credință. Dacă îți pui credința în faptul că Isus S-a jertfit în locul tău, mântuirea este a ta. Ești acoperit cu sângele Lui și în ochii lui Dumnezeu ești la fel de neprihănit precum este Isus. Sfințenia ta este una cu sfințenia lui Isus. Dumnezeu îți dăruiește neprihănirea Fiului Său.

În felul acesta poți trăi în siguranță aici jos. Te afli pe drumul spre Noul Ierusalim. Când mintea ți se umple de neliniște, privește haina pe care o porți – ești îmbrăcat în haina mântuirii, Isus te-a făcut desăvârșit. Nu te teme; ești acoperit de lucrarea Lui desăvârșită.

30 Martie

(...) căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați (...), ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană.

1 Petru 1:18-19

Ești cu adevărat răscumpărat. S-a întâmplat la Golgota, când sângele lui Isus a curs pentru tine – răscumpărarea ta nu este ceva ce are loc treptat, pe măsură ce devii un mai bun creștin.

Chiar înainte de a te întoarce la Hristos, erai răscumpărat. Este de o importanță vitală să te gândești la ce a făcut Isus pentru tine. Isus a trebuit să plătească cu sângele Lui pentru ca tu să fii mântuit. Aceasta înseamnă, după cum bine știi, că nețărmuita dragostea a lui Dumnezeu pentru tine trece dincolo de înțelegerea umană.

Nu e greu de înțeles cât de scump a fost pentru Dumnezeu sângele singurului Său Fiú. Ceea ce este de neînțeles este faptul că Dumnezeu te-a iubit pe tine atât de mult încât L-a dat pe Isus în locul tău. Dumnezeu a îngăduit ca El să sufere, pentru ca tu să fii răscumpărat. Cum a putut face Dumnezeu așa ceva?

Nu putem înțelege, dar inima ne este plină de uimire și mulțumire. Simțim că pășim pe pământ sfânt, și acolo ne și aflăm – inima se liniștește, stând față în față cu El, Cel ce a fost zdrobit pentru noi...

Sunt multe lucruri de care vrei să fii eliberat: chinul păcatului, boala care face zilele să pară interminabile, greutatele și necazurile care par a se așeza ca un nor greu și întunecat asupra ta. Întoarce-te de la toate lucrurile care te apasă și fă loc în inima ta pentru Evanghelia minunată, cu bogățiile ei. Ești răscumpărat prin sângele lui Isus – ești răscumpărat pe deplin! Ești răscumpărat din toate lucrurile care simți că te leagă. Isus te-a eliberat de păcat și de consecințele lui veșnice și a făcut lucrul acesta făcându-Se El Înșuși păcat. Așadar ești răscumpărat!

Și dacă inima începe să ți se împietrească, este un loc unde trebuie să mergi – mergi la Cel care a plătit pentru tine cu sângele Lui. Acolo stropii de sânge devin scumpi inimii tale, pentru că prin vărsarea lor, tu ai fost răscumpărat pentru totdeauna!

Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus.

1 Corinteni 1:30

Nimeni nu-și poate dărui sieși credința. Nimeni nu poate intra în Împărăția Fiului preaiubit al lui Dumnezeu prin propria voință. Dumnezeu trebuie să intervină, întotdeauna.

Dumnezeu îi cheamă în multe feluri pe cei pierduți: prin boală, singurătate, durere, necazuri și greutăți de un fel sau altul. Domnul este mereu păstorul care își caută oaia pierdută.

Drumul meu spre Dumnezeu este, de fapt, drumul Lui spre mine. Eu niciodată nu L-aș fi căutat, dacă nu m-ar fi căutat El mai întâi, nici nu L-aș fi găsit dacă nu m-ar fi găsit El; nu aș fi putut să Îl primesc pe Isus dacă El nu m-ar fi primit mai întâi.

Dorul tău după mântuire înseamnă că nu ești părăsit sau uitat de Dumnezeu, dimpotrivă, Duhul lui Dumnezeu te caută. A venit vremea când te cercetează Dumnezeu, când se apleacă înspre tine pentru a te aduce mai aproape de El. Trebuie să te grăbești să-L ascuți, să capitulezi înaintea Lui și să Îl lași să te salveze.

Mulți creștini experimentează mântuirea drept ceva ce fac ei: ei se predau, ei spun da, ei cred în Isus – și e adevărat că au pornit pe urmele Lui. Însă mântuirea lor nu li se datorează lor, ci lui Dumnezeu. Singurul motiv pentru care ei pot ajunge cu bine Acasă este faptul că Isus i-a apucat.

Ce putere slăvită se găsește în această Evanghelie! Este un mare ajutor atunci când îndoiala și remușcările se luptă să preia frâiele. Atunci te întrebi fără să vrei: Oare o să ajung la țintă? Nu voi fi unul dintre cei care au pornit dar nu au ajuns niciodată la capăt?

Întoarce-ți privirea spre Cuvântul Domnului. Dumnezeu te-a adus în Împărăția Fiului dragostei Lui. Nu a făcut-o pentru ca mai apoi să te lase singur. Dacă rămâi lângă Tatăl tău ceresc, El te va păstra în Isus, pentru că mai mult decât orice, Dumnezeu vrea să te vadă în Isus. Dacă rămâi în Isus, ai parte de toate binecuvântările duhovnicești în locurile cerești. Îi datorezi totul lui Dumnezeu. Datorită Lui ești în Hristos Isus.

Referințe biblice

Vechiul Testament

Deuteronom

17:14-20 8 Ianuarie pg 16

Iosua

1:3 3 Februarie pg 42

Judecători

7:2 14 Ianuarie pg 22

1 Împărați

11:4 8 Ianuarie pg 16

2 Cronici

26:5 16 Februarie pg 55

Iov

7:15 17 Februarie pg 56

Psalmi

22:1 30 Ianuarie pg 38

23:1 12 Ianuarie pg 20

23:3 13 Februarie pg 52

37:7 5 Februarie pg 44

37:34 16 Martie pg 84

66:9 2 Martie pg 70

81:10 11 Februarie pg 50

89:16 14 Martie pg 82

90:12 9 Ianuarie pg 17

91:14 26 Ianuarie pg 34

103:16 5 Martie pg 73

105:17 4 Ianuarie pg 12

119:105 7 Ianuarie pg 15

130:4 11 Ianuarie pg 19

138:3 7 Ianuarie pg 15

Proverbe

17:14 21 Martie pg 89

31:25 2 Februarie pg 41

Isaia

28:13 15 Februarie pg 54

30:15 3 Martie pg 71

38:17 10 Ianuarie pg 18

40:9 15 Ianuarie pg 23

45:2 3 Ianuarie pg 11

45:15 8 Martie pg 76

48:10-11 12 Martie pg 80
49:6 27 Ianuarie pg 35
49:15-16 16 Ianuarie pg 24
53:12 16 Martie pg 84

Zaharia

3:9 25 Martie pg 93

Noul Testament

Matei

7:15-16 22 Ianuarie pg 30
8:20 29 Martie pg 97
11:29 28 Februarie pg 67
26:67-68 27 Martie pg 95
27:46 30 Ianuarie pg 38

Marcu

9:3 14 Februarie pg 53
15:34 30 Ianuarie pg 38

Luca

1:26-27 24 Martie pg 92
10:42 2 Ianuarie pg 10
12:13-21 20 Ianuarie pg 28
12:15 15 Martie pg 83
18:16 4 Martie pg 72
22:15 31 Ianuarie pg 39

Ioan

11:5 22 Martie pg 90
11:50 28 Martie pg 96
12:10 20 Februarie pg 59

Ioan (contin.)

13:7	17 Martie	pg 85
14:19	10 Februarie	pg 49
14:21	21 Februarie	pg 60
14:27	20 Ianuarie	pg 28
17:6	26 Ianuarie	pg 34
17:26	29 Ianuarie	pg 37
19:2	26 Martie	pg 94
19:23-24	29 Martie	pg 97
19:30	24 Ianuarie	pg 32
21:5	19 Ianuarie	pg 27

Faptele Apostolilor

14:20	25 Ianuarie	pg 33
-------	-------------	-------

Romani

6:3	4 Februarie	pg 43
8:1	13 Ianuarie	pg 21
8:31	12 Februarie	pg 51
8:32	13 Martie	pg 81
10:1	1 Ianuarie	pg 9
10:4	22 Februarie	pg 61
11:29	4 Martie	pg 72

1 Corinteni

1:5	11 Martie	pg 79
1:30	31 Martie	pg 99
6:20	25 Februarie	pg 64

2 Corinteni

1:21	20 Martie	pg 88
------	-----------	-------

Galateni

2:19	23 Ianuarie	pg 31
3:13	30 Ianuarie	pg 38

Efeseni

1:3	7 Martie	pg 75
-----	----------	-------

Filipeni

1:6	10 Februarie	pg 49
1:21	10 Februarie	pg 49
1:29	10 Martie	pg 78
3:8	5 Ianuarie	pg 13

Coloseni

1:14	17 Ianuarie	pg 25
1:28	9 Martie	pg 77
2:11-12	4 Martie	pg 72
3:11	8 Februarie	pg 47

1 Timotei

6:9	20 Ianuarie	pg 28
-----	-------------	-------

2 Timotei

4:6	6 Martie	pg 74
4:20	18 Februarie	pg 57

Evrei

2:17	18 Martie	pg 86
6:11-12	5 Martie	pg 73
7:25	26 Februarie	pg 65
12:6	18 Februarie	pg 57
13:8	19 Martie	pg 87
13:10	6 Februarie	pg 45
13:13	23 Martie	pg 91

1 Petru

1:18-19	30 Martie	pg 98
4:1	17 Februarie	pg 56
5:5	23 Februarie	pg 62

1 Ioan

1:9	17 Februarie	pg 56
2:1	28 Ianuarie	pg 36
4:9	19 Februarie	pg 58
5:4	6 Ianuarie	pg 14

Apocalipsa

1:5	21 Ianuarie	pg 29
-	22 Februarie	pg 63
3:8	18 Ianuarie	pg 26
-	7 Februarie	pg 46
5:5-6	1 Martie	pg 69
16:14	9 Februarie	pg 48
19:13	1 Februarie	pg 40

“Un singur lucru trebuie”

Astfel i-a răspuns Isus Martei, când aceasta se simțea lăsată singură să se descurce cu toate treburile casei și s-a plâns lui Isus de Maria.

Dar care este acel singur lucru care trebuie? Isus nu dă un răspuns direct, dar arată că Maria își alesese partea cea bună. Locul în care trebuie să te găsești pentru a avea parte de singurul lucru de care ai cu adevărat nevoie în viața aceasta, este la picioarele lui Isus – acolo, El ni se dăruiește pe Sine Însuși, căci de El avem nevoie mai mult decât de orice altceva.

Iată scopul meditațiilor din cartea acesta – nădejdea că Îl vei întâlni pe Dumnezeu în Hristos, în așa fel încât să nu Îl mai pierzi niciodată.

Despre autor:

Hans Erik Nissen locuiește în Copenhaga, Danemarca. S-a născut în 1938 și și-a luat masteratul în teologie în 1965. Este căsătorit cu Benedicte și are trei fice. A murit în 2016. A fost pastor pentru scurt timp în Copenhaga. În perioada 1970-2003 a fost directorul Colegiului Biblic din Hillerod, Danemarca. Colegiului Biblic din Hillerod din Danemarca.

Dansk Balkan Mission 2018